

1-001

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2002

1-002

ΠΡΟΕΔΡΙΑ του κ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ *Αντιπροέδρου*

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 17.00)

1-003

Επανάληψη της συνόδου

1-004

Πρόεδρος. - Κηρύσσω την επανάληψη της συνόδου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που είχε διακοπεί την Πέμπτη 14 Μαρτίου 2002.

Πρέπει να σας πω ότι βρίσκομαι στην έδρα γιατί ο Πρόεδρος Cox είναι καθ' οδόν προς το Στρασβούργο από την Μεγάλη Βρετανία, όπου είχε βρεθεί νωρίς σήμερα προκειμένου να διαβιβάσει τα συλλυπητήριά του στη βασιλική οικογένεια της Μεγάλης Βρετανίας για το θάνατο της βασιλομήτορος.

Εξαιτίας του γεγονότος αυτού θα τηρηθεί αύριο ενός λεπτού σιγή στην μνήμη της βασιλομήτορος.

1-005

Νεκρολογία

1-006

Πρόεδρος. - Αγαπητοί συνάδελφοι, την νύχτα της Τρίτης 26 Μαρτίου στην πόλη Nanterre της Γαλλίας διαδραματίστηκαν τραγικά γεγονότα. Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου ένας ένοπλος έριξε πάρα πολλές σφαίρες σε μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν οκτώ δημοτικοί σύμβουλοι και να τραυματιστούν πάρα πολύ σοβαρά δεκατέσσερις.

Θα ήθελα να εκφράσω τα βαθύτατα συλλυπητήριά μου και την συμπάθειά μου εξ ονόματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην πόλη της Nanterre, το Δημοτικό Συμβούλιο και τις οικογένειες των θυμάτων. Θα ήθελα επίσης να επαινέσω το θάρρος μελών του Δημοτικού Συμβουλίου, που κατάφεραν να ακινητοποιήσουν τον εισβολέα.

Εξ άλλου, στις 21 Μαρτίου ο Juán Priede Pérez, ο μόνος σοσιαλιστής δημοτικός σύμβουλος στο χωριό Orío στη Χώρα των Βάσκων, δολοφονήθηκε από δύο τρομοκράτες. Την ίδια μέρα διαβιβάσαμε εκ μέρους του Σώματος τα συλλυπητήριά μας και τη συμπάθειά μας στην οικογένεια του κ. Priede και στο προεδρείο του ισπανικού σοσιαλιστικού κόμματος. Επίσης, στείλαμε ένα μήνυμα στήριξης στις ισπανικές αρχές. Με τον φόνο του Juán Priede Pérez, οι τρομοκράτες έδειξαν για μια ακόμη φορά ότι αρνούνται όχι μόνο το δικαίωμα στη ζωή, αλλά μάλιστα σ' αυτή την περίπτωση σε έναν άνθρωπο ο οποίος ήταν αφιερωμένος στο καλό των συμπολιτών του. Αρνούνται ακόμη το δικαίωμα της συμμετοχής σε τοπικά πολιτικά γεγονότα και το δικαίωμα της άσκησης δημοκρατικών δικαιωμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τα δύο αυτά γεγονότα, σας καλώ να τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή.

(Το Σώμα τηρεί ενός λεπτού σιγή)

1-007

Nogueira Román (Verts/ALE). - *(ES)* Κύριε Πρόεδρε, γνωρίζω ότι πρόκειται να εγκρίνετε ένα ψήφισμα σχετικά με το πρόβλημα του Ισραήλ και της Παλαιστίνης στη διάρκεια αυτής της συνεδρίασης, πιστεύω όμως ότι δεν μπορούμε να ξεκινήσουμε χωρίς να υπενθυμίσουμε ότι έχουν διαπραχθεί 200 δολοφονίες στο έδαφος της Παλαιστίνης και ότι ο παλαιστινιακός λαός ταπεινώνεται από τον στρατό ενός κράτους.

Πιστεύω, επομένως, ότι είναι απαραίτητο αυτή η συνεδρίαση να αρχίσει επίσης...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

1-008

Πρόεδρος. - Κύριε Nogueira Román, θα σας παρακαλέσω να επαναλάβετε την παρατήρησή σας όταν θα φτάσουμε στο σημείο για τη Μέση Ανατολή.

1-009

Evans, Jonathan (PPE-DE). - *(EN)* Κύριε Πρόεδρε, επί διαδικαστικού θέματος, θα ήθελα, μέσω υμών, να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο Cox για τη σημερινή επίσκεψή του στο ΗΒ. Σχετικά, εξ ονόματος της Ομάδας ΕΛΚ-ΕΔ, θα ήθελα να πω ότι ένας αριθμός βρετανών συναδέλφων μου επιθυμούν να συμμετάσχουν, τουλάχιστον με κάποιον τρόπο, στην τελετή της

αυριανής επίσημης νεκρώσιμης ακολουθίας για τη Βασιλομήτορα. Θα πραγματοποιηθεί αύριο στις 12.30 μ.μ. Έχω θέσει το θέμα στην Ομάδα μου, η οποία υποστηρίζει την αίτησή μου σχετικά με το ενδεχόμενο μεταφοράς της ψηφοφορίας στις 11.30 π.μ., ούτως ώστε όλοι οι βρετανοί βουλευτές που το επιθυμούν να μπορέσουν, τουλάχιστον, να παρακολουθήσουν την επίσημη νεκρώσιμη ακολουθία στις 12.30 μ.μ.

1-010

Duhamel (PSE). - (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για την προ ολίγου παρέμβασή σας και να πω με δυο λόγια στους εκλεγμένους αντιπροσώπους του λαού όπως εμείς και στους πολίτες που μας ακούν ότι, όταν οι τρομοκράτες τρελαίνονται και όταν οι τρελοί γίνονται τρομοκράτες και σκοτώνουν εκλεγμένους αντιπροσώπους του λαού, τη στιγμή που παίρνουν διαστάσεις όλο και πιο σοβαρές λαϊκιστικές επιθέσεις εις βάρος των πολιτικών και των εκλεγμένων αντιπροσώπων του λαού, καλό είναι να θυμόμαστε ότι αυτοί οι άνθρωποι, αυτοί οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι, παραμένουν στην πρώτη γραμμή του θάρρους για το κοινό καλό.

1-011

Di Lello Finuoli (GUE/NGL). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να παρατηρήσω ότι πολύ συχνά, όταν τηρούμε όρθιοι ενός λεπτού σιγή, το κοινό στα θεωρεία παραμένει καθισμένο αναπνευστικά στις θέσεις του. Επειδή όμως είναι και αυτοί ευρωπαίοι πολίτες, πιστεύω πως θα έπρεπε να σηκώνονται όρθιοι και να τηρούν μαζί μας ενός λεπτού σιγή.

1-011-001

Πρόεδρος. - Σας ευχαριστώ πολύ, κ. Di Lello Finuoli. Καταγράφουμε την παρατήρησή σας.

1-012

Murphy (PSE). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, επί διαδικαστικού θέματος, σχετικά με το θέμα που εγέρθηκε από τον κ. Evans, θα ήθελα και εγώ να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο Cox για τη σημερινή επίσκεψή του στο Λονδίνο, για να εκφράσει τα συλλυπητήρια του, εξ ονόματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, για τον θάνατο της Βασιλομήτορος. Ευελπιστώ ότι η Διάσκεψη των Προέδρων θα μπορέσει να εξετάσει θετικά το αίτημα που υπέβαλε ο κ. Evans για τη μεταφορά των ψηφοφοριών αύριο το πρωί, ούτως ώστε να μπορέσουν όσοι βρετανοί και άλλοι βουλευτές το επιθυμούν να παρακολουθήσουν τη νεκρώσιμη ακολουθία στην τηλεόραση.

1-013

Πρόεδρος. - Ευχαριστώ, κ. Murphy.¹

1-014

Διάταξη των εργασιών

1-015

Πρόεδρος. - Έχει διανεμηθεί το τελικό σχέδιο ημερήσιας διάταξης, όπως διαμορφώθηκε μετά την Διάσκεψη των Προέδρων των πολιτικών ομάδων στην συνεδρίασή της της 4ης Απριλίου, σύμφωνα με το άρθρο 110.

Τρίτη:

Σε σχέση με την κοινή συζήτηση για τις έξι εκθέσεις απαλλαγής της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού, η Ομάδα των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών έχει ζητήσει η ψηφοφορία για τις εκθέσεις αυτές να λάβει χώρα την Τετάρτη το μεσημέρι.

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Ομάδας των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών κ. Βαρόν που είναι και ο συντάκτης της αίτησης για την μεταφορά της ψηφοφορίας.

1-016

Barón Crespo (PSE). - (ES) Κύριε Πρόεδρε, η μετάθεση της ψηφοφορίας ζητείται, ειδικά, σε σχέση με την έκθεση Morgan που αφορά τα υπόλοιπα θεσμικά όργανα. Αλλά, βέβαια, η έγκριση της διαχείρισης είναι μια κοινή ψηφοφορία. Και ο λόγος είναι ότι το Συμβούλιο πρέπει να κάνει ένα βήμα εμπρός σε σχέση με το Κοινοβούλιο στο συγκεκριμένο θέμα της ανάπτυξης της ΚΕΠΠΑ και του ελέγχου της.

Το Συμβούλιο τηρεί θετική στάση και αύριο πρέπει να απαντήσει στην Επιτροπή. Πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό να γίνει αυτό το βήμα και ότι η μετάθεση της ψηφοφορίας την Τετάρτη θα μας βοηθούσε να αξιολογήσουμε αυτή τη θετική στάση του Συμβουλίου. Για αυτό ζητήσαμε αυτή τη μετάθεση, η οποία, επιπλέον, θα συμβάλει στη συντόμευση του αυριανού χρόνου ψηφοφορίας.

1-017

Πρόεδρος. - Κύριε Βαρόν, θεωρώ με την άδειά σας ότι η παρέμβασή σας είναι και υπέρ της μεταφοράς της ψηφοφορίας την Τετάρτη το μεσημέρι.

Δεν υπάρχει συνάδελφος που θέλει να μιλήσει κατά.

¹ Έγκριση των Συνοπτικών Πρακτικών - Σύνθεση των επιτροπών και του Προεδρείου της Συνέλευσης Ίσης Εκπροσώπησης ΑΚΕ-ΕΕ - Κατάθεση εγγράφων - Διαβίβαση από το Συμβούλιο κειμένων συμφωνιών - Αναφορές - Μεταφορές Πιστώσεων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

(Το Σώμα εγκρίνει την πρόταση)

Τρίτη:

Σε ό,τι αφορά τις δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την κατάσταση στη Μέση Ανατολή, που επρόκειτο να είναι το πρώτο θέμα την Τετάρτη, ο Ύπατος Εκπρόσωπος του Συμβουλίου για την Εξωτερική Πολιτική κ. Σολάνα μας ειδοποίησε ότι μπορεί να είναι παρών και να κάνει τη δήλωση την Τρίτη μετά τις 5 μ.μ.

Υπό αυτές τις συνθήκες, η ημερήσια διάταξη για την Τρίτη το απόγευμα θα μπορούσε να διαμορφωθεί ως ακολούθως: από τις 3 μ.μ. έως τις 5 μ.μ. κοινή συζήτηση για την άμυνα και τους εξοπλισμούς, από τις 5 μ.μ. έως τις 7 μ.μ. κοινή συζήτηση για την κατάσταση στη Μέση Ανατολή, με δήλωση του κ. Σολάνα και δήλωση της Επιτροπής.

Οφείλω να ενημερώσω το Σώμα ότι εάν η παραπάνω αλλαγή γίνει αποδεκτή, η συζήτηση για την κατάσταση στη Μέση Ανατολή θα μας αναγκάσει να μην έχουμε την καθιερωμένη Ωρα των Ερωτήσεων προς την Επιτροπή.

1-018

Poettering (PPE-DE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, η Ομάδα μας υποστηρίζει την πρόταση η δήλωση του κ. Σολάνα, σε συνδυασμό με μια σχετική συζήτηση, να πραγματοποιηθεί αύριο το απόγευμα, από τις 5 μ.μ. έως τις 7 μ.μ. Πρέπει επίσης να γνωστοποιηθεί και στους συναδέλφους ότι ο κ. Σολάνα αδυνατεί να παραστεί στη συνεδρίαση της Τετάρτης – πράγμα για το οποίο πρέπει να δείξουμε κατανόηση – διότι θα μεταβεί στη Μαδρίτη για τη συνάντηση με τον αμερικανό Υπουργό Εξωτερικών. Πρόκειται για ένα λόγο τον οποίο πρέπει να αποδεχθούμε ως Κοινοβούλιο.

Θέλω όμως να διατυπώσω μια παράκληση και θα ήμουν ευγνώμων προς τις άλλες Ομάδες αν την αποδέχονταν. Συνάδελφε, κύριε Baron Crespo, απευθύνομαι ιδιαίτερα σε εσάς, διότι δεν θα ήθελα να δώσω τη συγκατάθεσή μας υπό όρους όσον αφορά τη μετάθεση της ψηφοφορίας για τις εκθέσεις της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού. Αποδεχτήκαμε το επιχείρημά σας και σας παρακαλώ να συμφωνήσετε και εσείς, αν προετοιμάσουμε ένα ψήφισμα για τη Μέση Ανατολή, η ψηφοφορία να μην διεξαχθεί την Τετάρτη αλλά την Πέμπτη. Η Ομάδα μας δεν είναι βασικά υπέρ ενός ψηφίσματος, αλλά η Διάσκεψη των Προέδρων είχε διαφορετική άποψη, δηλαδή ότι θα πρέπει να υπάρξει ένα ψήφισμα. Είμαστε δημοκράτες και το αποδεχόμαστε.

Θα συμμετάσχουμε και στις διαπραγματεύσεις για την εκπόνηση του ψηφίσματος, αν και ήδη κατά την προηγούμενη σύνοδο είχαμε ένα πολύ καλά θεμελιωμένο ψήφισμα· όμως θα λάβουμε μέρος στις διαδικασίες όπως το υπαγορεύουν οι κοινοβουλευτικοί κανόνες. Αν όμως διεξαχθούν την Τετάρτη στη Μαδρίτη διαπραγματεύσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης – δηλαδή των κκ. Σολάνα και Riquet – από τη μια πλευρά και του κ. Powell από την άλλη, πρέπει να καταστεί δυνατό να ενσωματωθεί το αποτέλεσμα των σχετικών διαβουλεύσεων στο κείμενο. Κατά πάσα πιθανότητα, αυτό δεν θα είναι απλό από τυπικής πλευράς, αλλά, πάντως, πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στις Ομάδες να σχολιάσουν το αποτέλεσμα της Μαδρίτης, τουλάχιστον προφορικά.

Για αυτό σας παρακαλώ θερμά να μην ψηφίσουμε επί του κειμένου του ψηφίσματος την Τετάρτη – ούτως ή άλλως για τις διαπραγματεύσεις στη Μαδρίτη θα είναι πολύ αργά – αλλά να πραγματοποιήσουμε την ψηφοφορία την Πέμπτη, εν γνώσει των αποτελεσμάτων της Μαδρίτης. Θα σας ήμουν ευγνώμων αν μπορούσατε να αποδεχθείτε την πρόταση αυτή, διότι είμαστε και εμείς πρόθυμοι να κάνουμε συμβιβασμούς όταν ενίοτε παρουσιάζετε στο Κοινοβούλιο δικαιολογημένα συμφέροντα.

(Χειροκροτήματα)

1-019

Barón Crespo (PSE). - (ES) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου, αξιότιμε συνάδελφε κύριε Poettering, να σας κάνω μία διόρθωση όσον αφορά τις πληροφορίες σας.

Την Τετάρτη στη Μαδρίτη δεν θα γίνει μία διμερής συνάντηση Ευρώπης-ΗΠΑ, αλλά μία σύνοδος κορυφής υπό την προεδρία του Προέδρου του Συμβουλίου – του κ. Αθνάρ, ομοϊδέατή σας – στην οποία πρόκειται να παρευρεθούν ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών, κ. Kofi Annan, που αυτή τη στιγμή βρίσκεται στη Μαδρίτη, ο Υπουργός Εξωτερικών της Ρωσίας, κ. Ιβάνοφ, ο κ. Powell, ο κ. Riquet και ο κ. Σολάνα.

Ανταποκρίνεται σε κάτι που έχει ήδη ψηφίσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Πιστεύουμε ότι είναι πολύ σημαντικό να παρευρίσκονται όλοι, συμπεριλαμβανομένου, ει δυνατόν, ενός εκπροσώπου του Αραβικού Συνδέσμου, αλλά αυτό δεν έχει ακόμη επιβεβαιωθεί. Επομένως, η σύνοδος της Τετάρτης στη Μαδρίτη έχει ιδιαίτερη σημασία. Δεν θα εισέλθω στη συζήτηση που θα έχουμε αύριο, θεωρώ όμως σημαντικό και απολύτως απαραίτητο να μπορέσει το Κοινοβούλιο να αποφανθεί με σταθερή φωνή υπέρ του ρόλου της Ευρώπης και να προσπαθήσει να φέρει μια αχτίδα φωτός και λίγη ελπίδα σε αυτές τις τραγικές στιγμές που ζούμε. Επομένως, πιστεύω ότι η πολιτική ευκαιρία βρίσκεται ακριβώς στο να κάνουμε να φθάσει το ψήφισμά μας αμ' έπος αμ' έργον, ζωντανά, στη Σύνοδο Κορυφής της Μαδρίτης, πράγμα απολύτως εφικτό.

Προσθέτω κάτι ακόμη. Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του ΝΑΤΟ, που δεν χαρακτηρίζεται από τη σοσιαλιστική της συγγένεια, στη Μόνιμη Επιτροπή της στις 6 Απριλίου υπέβαλε ένα ψήφισμα που θεωρώ σύμφωνο με αυτό που μπορούμε να υποβάλουμε εμείς. Θεωρώ και ελπίζω ότι θα μπορέσουμε να επιτύχουμε ένα ψήφισμα παρόμοιας γραμμής. Αναφέρομαι σε κάτι πολύ προσφιλές στην Ομάδα του ΕΛΚ-ΕΔ, την Κοινοβουλευτική Συνέλευση του ΝΑΤΟ. Ως εκ τούτου, επιμένω ότι, σύμφωνα με τη θεωρία του Προέδρου Cox, που δεν βρίσκεται εδώ αυτή τη στιγμή αλλά την υποστηρίζει, είναι απαραίτητο να μην μείνουμε πίσω σε σχέση τα γεγονότα και για αυτό μου φαίνεται ότι είναι ιδιαίτερος σκόπιμο να ψηφίσουμε την Τετάρτη και να γίνει έγκαιρα γνωστό στη Μαδρίτη το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας.

1-020

Watson (ELDR). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, δεν θα πρέπει να μεταφερθεί η Ώρα των Ερωτήσεων προς την Επιτροπή ελαφρά τη καρδιά. Είναι πολύ καλό να ασκούμε υψηλή πολιτική σε αυτό το Σώμα, όμως για πολλούς από τους βουλευτές μας η Ώρα των Ερωτήσεων προς την Επιτροπή είναι εξαιρετικά σημαντική. Πράγματι, μεγάλο μέρος του κοινοβουλευτικού ελέγχου προς την Επιτροπή γίνεται μέσω της Ώρας των Ερωτήσεων.

Το δέχομαι αυτήν τη φορά, καθώς επιθυμούμε να παρίστανται εκπρόσωποι του Συμβουλίου και της Επιτροπής στη συζήτηση. Ωστόσο, θα έκανα έκκληση στους συναδέλφους μου των άλλων Ομάδων να μην γίνει συνήθεια η μεταφορά της Ώρας των Ερωτήσεων προς την Επιτροπή. Αποτελεί σημαντικό μέρος της εργασίας μας.

Η άποψή μας για το ζήτημα της ψηφοφορίας είναι ότι βρισκόμαστε σε μία κατάσταση που μεταβάλλεται πολύ γρήγορα. Θα γνωρίζουμε, βεβαίως, περισσότερα την Πέμπτη από ό,τι την Τετάρτη. Είναι προτιμότερο, στην προκειμένη περίπτωση, να διεξαχθεί η ψηφοφορία το μεσημέρι της Πέμπτης και όχι την Τετάρτη.

1-021

Πρόεδρος. - Κύριε Watson, να είσθε βέβαιος ότι οι παρατηρήσεις σας σχετικά με το θέμα των ερωτήσεων προς την Επιτροπή έχουν καταγραφεί.

1-022

Wurtz (GUE/NGL). - (FR) Κύριε Πρόεδρε, επιστρέφω από την Ιερουσαλήμ και τη Ραμάλα και θα ήθελα κυρίως να στηρίξω την αρχή της αυριανής συζήτησης, όποιες και αν είναι οι αναγκαίες διευθετήσεις σε ό,τι αφορά τις ερωτήσεις προς την Επιτροπή, έστω και αν πρόκειται, εξάλλου, για ένα πολύ σημαντικό θέμα.

Αυτή η συζήτηση πρέπει διεξαχθεί παρουσία του κ. Σολάνα και αυτό που ενδιαφέρει εμένα και την Ομάδα μου είναι το περιεχόμενο του κοινού μας ψηφίσματος να απαντά με σαφήνεια στην απαράδεκτη αυθάδεια της ισραηλινής κυβέρνησης απέναντι στους κυρίως Σολάνα και Πικέ, τους εκπροσώπους δηλαδή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατόπιν, το αν η ψηφοφορία θα λάβει χώρα την Τετάρτη ή την Πέμπτη μου φαίνεται δευτερεύον θέμα. Αν πρέπει να διαλέξω, προτιμώ την Τετάρτη, για τους λόγους που εξέφρασε ο κ. Βαρόν Crespo. Αλλά το ουσιαστικό είναι να καταστεί σαφής η θέση μας, ανεξάρτητα από αυτό που θα ειπωθεί και από τους συμβιβασμούς στους οποίους θα καταλήξουν οι μεν και οι δε στη Μαδρίτη.

1-023

Frassoni (Verts/ALE). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομος γιατί συμφωνώ απόλυτα με όσα είτε προ ολίγου ο Πρόεδρος Wurtz. Ειδικότερα – απευθύνομαι κυρίως στον Πρόεδρο Βαρόν Crespo και στον Πρόεδρο Roettering – θα ήθελα να υπογραμμίσω τη σημασία που έχει αυτή τη φορά να εκδώσει το Σώμα μας ένα πραγματικά ενιαίο ψήφισμα. Πιστεύω ότι – τουλάχιστον εμείς – διαθέτουμε όλα τα μέσα για να εκφρασθούμε με μία φωνή και νομίζω πως είναι σημαντικό να το πράξουμε. Όπως είπε ο Πρόεδρος Wurtz και η δική μου Ομάδα προτιμά η ψηφοφορία επί του ψηφίσματος να διεξαχθεί την Τετάρτη.

1-024

Puerta (GUE/NGL). - (ES) Κύριε Πρόεδρε, παρότι φυσικά, όπως η τεράστια πλειονότητα των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, υποστηρίζω την απόλυτη προτεραιότητα εξέτασης του τραγικού προβλήματος της Εγγύς Ανατολής, ως Αντιπρόεδρος αρμόδιος για τις ερωτήσεις προς την Επιτροπή και το Συμβούλιο και αντιπροσωπεύοντας όλους όσους ρώτησαν και θέλουν να εξακριβώσουν ποια είναι η θέση της Επιτροπής, συντάσσομαι με αυτό που μόλις εξήγησε ο πρόεδρος της Ομάδας των Φιλελευθέρων, κ. Watson.

Πιστεύω ότι δεν μπορεί να καταργηθεί η Ώρα των Ερωτήσεων προς την Επιτροπή. Αλλάξτε ώρα, βρείτε όποια λύση ενδεκνται, αλλά η Ώρα των Ερωτήσεων δεν μπορεί να είναι ο μπαλαντέρ που, ανάλογα με τη δυνατότητα που έχουν η Επιτροπή ή το Συμβούλιο να έρχονται εδώ, μπορεί να καταργεί το Κοινοβούλιο. Μου φαίνεται έλλειψη σεβασμού η κατάργησή τους και βασίζομαι σε εσάς και στην Ολομέλεια για να διατηρηθεί η Ώρα των Ερωτήσεων, ακόμη και αν γίνει σε άλλη στιγμή.

1-025

Πρόεδρος. - Κύριε Puerta, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι δεν υπάρχει καμία πρόθεση να παραλειφθεί η Ώρα των Ερωτήσεων προς την Επιτροπή. Απλά στην συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχουν κάποιες δυσκολίες, τις οποίες νομίζω όλοι καταλαβαίνουμε. Πάντως, καταγράψουμε τις παρατηρήσεις σας, όπως καταγράψαμε και τις παρατηρήσεις του κ. Watson.

1-026

Posselt (PPE-DE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, αντιμετωπίζετε για πρώτη φορά αυτή την κατάσταση. Για αυτό η κριτική που θα ασκήσω δεν απευθύνεται σε εσάς. Όμως τα τελευταία χρόνια είχαμε πολλούς και πολλές αντιπροέδρους που, συζητώντας το θέμα της Ωρας των Ερωτήσεων, υποσχέθηκαν ότι θα κατέβαλλαν προσπάθειες για να μην επαναληφθεί η ίδια κατάσταση, και ότι επρόκειτο για μια εξαιρετική περίπτωση. Η πρακτική αυτή καθίσταται όμως όλο και περισσότερο κανόνας. Είναι μια πραγματικότητα που μπορώ να σας αποδείξω βάσει στατιστικών στοιχείων και για αυτό παρακαλώ θερμά να εγγραφεί η Ωρα των Ερωτήσεων σε μια χρονική στιγμή κατά την οποία θα είναι εντελώς βέβαιο ότι θα είναι δυνατή η διεξαγωγή της. Παλαιότερα πραγματοποιείτο πάντα χωρίς καθυστέρηση στην αρχή της νυχτερινής συνεδρίασης την Τρίτη το βράδυ. Από τότε που μεταφέρθηκε στην απογευματινή συνεδρίαση, καταργείται τακτικά κάθε δεύτερη ή τρίτη φορά. Διακόπτουμε πλέον την Πέμπτη στις 5.30 μ.μ. διότι υποτίθεται ότι έως στις 6.30 μ.μ. ή στις 7.00 μ.μ. δεν έχουμε τίποτε να συζητήσουμε. Την Παρασκευή δεν συνεδριάζουμε, αλλά δεν διαθέτουμε χρόνο για το θεμελιώδες και κατοχυρωμένο από τις Συνθήκες δικαίωμα υποβολής ερωτήσεων εκ μέρους των βουλευτών. Αυτό είναι εντελώς απαράδεκτο και παρακαλώ όχι μόνο να αλλάξει η κατάσταση αυτή, αλλά να πραγματοποιηθεί η συγκεκριμένη Ωρα των Ερωτήσεων με τον Επίτροπο Busquin και άλλους, την οποία πολλοί από εμάς προετοιμάσαμε με επιμέλεια, το συντομότερο δυνατό. Δεν επιθυμούμε να μας αποστέλλονται γραπτές απαντήσεις που έχουν εκπονηθεί από υπαλλήλους, αλλά θέλουμε να μπορούμε να θέτουμε και συμπληρωματικές ερωτήσεις, όπως συνηθίζεται σε ένα Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα)

1-027

Πρόεδρος. - Κύριε Posselt, εξήγησα και πριν ότι ειδικά αυτή την φορά αντιμετωπίζουμε μια πολύ δύσκολη κατάσταση. Καταγράφουμε και τις δικές σας παρατηρήσεις, σας διαβεβαιώνω όμως ότι δεν υπάρχει καμία πρόθεση να μην υπάρχει ώρα των ερωτήσεων.

Θα προχωρήσουμε τώρα σε δύο ψηφοφορίες:

Η πρώτη για το αν γίνεται αποδεκτό η συζήτηση για την Μέση Ανατολή να γίνει την Τρίτη, όπως προαναφέρθηκε.

(Το Σώμα εκφράζει τη σύμφωνη γνώμη του)

Η δεύτερη ψηφοφορία αφορά το αν η ψηφοφορία για τα σχετικά ψηφίσματα θα γίνει την Τετάρτη ή την Πέμπτη.

(Το Σώμα ψηφίζει υπέρ της Τετάρτης)

1-028

Provan (PPE-DE). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να διευκρινίσετε ένα προηγούμενο θέμα. Είπατε ότι θα χάσουμε την Ωρα των Ερωτήσεων, αλλά χάνουμε και την ανακοίνωση της Επιτροπής στις 5.30 μ.μ.;

1-029

Πρόεδρος. - Κύριε Provan, έχετε δίκιο. Πρέπει να φύγει και η δήλωση της Επιτροπής στις 5.30 μ.μ.

Τετάρτη:

Πρέπει να σας υπενθυμίσω ότι, μετά τις αποφάσεις που πήραμε, η συζήτηση και οι ανακοινώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής για την Μέση Ανατολή θα γίνουν πλέον την Τρίτη το απόγευμα.

Έχω ένα αίτημα από τον κ. Leinen να γίνει η συζήτηση την Τετάρτη.

1-030

Leinen (PSE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, έκτακτες καταστάσεις απαιτούν βέβαια ορισμένες φορές και την ανάληψη ασυνήθιστων δράσεων. Θα ευχόμουν να καλέσει ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου σε εκδήλωση υπέρ της ειρήνης στη Μέση Ανατολή, την Τετάρτη, μετά την ψηφοφορία, κατά τη μεσημεριανή διακοπή. Διαθέτουμε έναν πανέμορφο εσωτερικό χώρο, στον οποίο διοργανώνονται κανονικά πάντα εορτές. Όλοι οι βοηθοί μας, όλα τα άτομα που ήρθαν στο Στρασβούργο για τη σύνοδο θα μπορούσαν να μετάσχουν στην εκδήλωση αυτή. Το μόνο που χρειαζόμαστε είναι ένα μικρόφωνο. Αν αυτό παρουσιάζει σοβαρό πρόβλημα, θα βοηθούσα ακόμη και για να εφοδιαστούμε με αυτό.

Πιστεύω ότι μια τέτοια έκτακτη ενέργεια θα μετέδιδε το ισχυρό μήνυμα ότι η Ευρώπη δεν είναι διατεθειμένη να αποδεχτεί αυτόν τον φαύλο κύκλο βίας στη Μέση Ανατολή. Θα προβάλουμε έτσι μια ισχυρή εικόνα, ιδίως την Τετάρτη, που είναι μια σημαντική ημέρα για την ειρηνική διευθέτηση της διένεξης στη Μέση Ανατολή. Σας παρακαλώ να εξετάσετε το ενδεχόμενο αυτό με τους συνεργάτες σας στη Διάσκεψη των Προέδρων.

(Χειροκροτήματα)

1-031

Πρόεδρος. - Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κ. Leinen, για την παρατήρησή σας. Θα την μεταφέρω αυτούσια στον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου.

Πέμπτη:

Σε ό,τι αφορά τη συζήτηση για τα επείγοντα και επίκαιρα θέματα, λάβαμε ένα αίτημα από την ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και των Ευρωπαϊών Δημοκρατών, όπως επίσης και από την Ομάδα των Ευρωπαϊών Σοσιαλιστών, να προστεθεί κάτω από τον τίτλο «Ανθρώπινα Δικαιώματα» ένα νέο σημείο με τίτλο «Η θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά».

(Το Σώμα εκφράζει τη σύμφωνη γνώμη του)

Επίσης, η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και των Ευρωπαϊών Δημοκρατών και η Ομάδα των Ευρωπαϊών Σοσιαλιστών ζήτησαν ο τίτλος του πέμπτου σημείου να διαμορφωθεί ως εξής: «Καταστροφική βροχή στη Τενερίφη και στην ανατολική Ισπανία, καθώς και κλιματικές αλλαγές».

(Το Σώμα εκφράζει τη σύμφωνη γνώμη του)

Καθορίστηκε έτσι η διάταξη των εργασιών μας.

* * *

Παρεμβάσεις επί διαδικαστικών θεμάτων

1-032

Corrie (PPE-DE). - *(EN)* Κύριε Πρόεδρε, επί διαδικαστικού θέματος, ίσως το Σώμα θα ήθελε να γνωρίζει ότι η Κοινοβουλευτική Συνέλευση Ίσης Εκπροσώπησης που πραγματοποιήθηκε στο Κέιπ Τάουν, και της οποίας συμπαρόηδρευσε τόσο επιτυχώς η κ. Kinnock, ενέκρινε ένα πολύ ισχυρό ψήφισμα. Αυτά είναι τα καλά νέα.

Τα άσχημα νέα είναι ότι, υπό τους νέους δρακόντειους νόμους που θέσπισε ο Πρόεδρος Μουγκάμπε, ο εκδότης της καθημερινής εφημερίδας που δημοσίευσε αυτό το ψήφισμα, πλήρως και με ακρίβεια, απειλήθηκε και του επιβλήθηκε πρόστιμο 2.000 δολαρίων – ή δύο χρόνια φυλάκισης, εάν δεν το πληρώσει. Δήλωσε ότι θα προτιμούσε να μπει στη φυλακή, παρά να μην πει την αλήθεια.

Εφόσον το Σώμα βασίζεται στην ελευθερία του λόγου, θα μπορούσε η Προεδρία να απευθύνει επιστολή στον κ. Μουγκάμπε και να πει ότι αναμένουμε πως αυτός ο άνθρωπος δεν θα πάθει κακό και ότι υποστηρίζουμε την ελευθερία του λόγου.

1-033

Kinnock (PSE). - *(EN)* Κύριε Πρόεδρε, φυσικά υποστηρίζω όσα είπατε ο συνάδελφός μου, ο κ. Corrie. Είναι η πρώτη φορά που εφαρμόζεται ο νόμος περί πρόσβασης σε πληροφορίες που εγκρίθηκε πρόσφατα από το Κοινοβούλιο της Ζιμπάμπουε. Δεν θα πρέπει να υποτιμήσουμε τη σοβαρότητα των απειλών προς του δημοσιογράφους της εφημερίδας *The Daily News*.

Θα πρέπει, συνεπώς, να είμαστε πολύ προσεκτικοί ώστε να μην πυροδοτήσουμε την κατάσταση με οποιονδήποτε τρόπο. Επομένως, θα ζητούσα να εξετάσουμε πιθανόν το ενδεχόμενο να αποστείλουμε επιστολή στον Υπουργό Δικαιοσύνης και όχι στον Πρόεδρο Μουγκάμπε, και επίσης να πούμε ότι απλώς επιβεβαιώνουμε τα γεγονότα που συνέβησαν στο Κέιπ Τάουν. Στην παρούσα κατάσταση, δεν επιθυμούμε να πούμε κάτι που να μην ακούγεται ουδέτερο. Παρακαλώ, λοιπόν, να το λάβουμε αυτό υπόψη, όταν σταλεί η επιστολή.

1-034

Gorostiaga Atxalandabaso (NI). - *(EN)* Κύριε Πρόεδρε, αναφέρατε ότι σκοτώθηκε ένα άτομο στη Χώρα των Βάσκων, όμως, στην πραγματικότητα, άλλο ένα άτομο σκοτώθηκε την περασμένη εβδομάδα από την ισπανική Πολιτοφυλακή. Ονομαζόταν Joseba Andoni Urdaniz. Ίσως είχατε λάθος πληροφόρηση από τις ισπανικές αρχές. Δύο άτομα σκοτώθηκαν.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

1-035

Πρόεδρος. - Όπως ξέρετε, τηρήσαμε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη ανθρώπων που ήταν θύματα της τρομοκρατίας. Σας παρακαλώ πάρα πολύ να σεβαστούμε τη μνήμη των ανθρώπων τους οποίους τιμήσαμε.

1-036

Read (PSE). - *(EN)* Κύριε Πρόεδρε, επί διαδικαστικού θέματος, θέλω να εκφράσω μια διαμαρτυρία προς τον συνάδελφό μου, τον κ. Helmer. Εκδίδει ένα ηλεκτρονικό δελτίο τύπου που ονομάζεται *Straight Talking* και έχει γράψει σε αυτό κάτι που θεωρώ ότι είναι πολύ σοβαρή προσβολή για την κ. Nicole Fontaine. Περιγράφει τις απόψεις της ως σοσιαλιστικές που αγγίζουν τα όρια του μαρξισμού – γεγονός το οποίο πιστεύω ότι θα αποτελέσει έκπληξη για την κ. Fontaine, όπως επίσης και για άλλους σε αυτό το Σώμα –, όμως το πιο σοβαρό από όσα λέει είναι ότι ο τίτλος των απομνημονευμάτων της θα

έπρεπε να είναι *Mein Kampf*. Πρόκειται για ένα σοβαρό ζήτημα και θα ήθελα να καλέσω τον κ. Helmer, μέσω υμών, κ. Πρόεδρε, είτε να ζητήσει συν γνώμη και να ανακαλέσει αυτές τις παρατηρήσεις, είτε να τις επεξηγήσει.

1-037

Helmer (PPE-DE). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ την κ. Read που έδωσε τόσο μεγάλη προσοχή στο ηλεκτρονικό μου δελτίο τύπου. Εάν ορισμένοι συνάδελφοι επιθυμούν να περιληφθούν στον κατάλογο των αποδεκτών, παρακαλώ να με ενημερώσουν και θα το κάνω με χαρά .

Στην ομιλία της κατά τη σύνοδο κορυφής της Λισσαβόνας η κ. Fontaine άσκησε κριτική στα κακά του καπιταλισμού. Εγώ, επομένως, αισθάνομαι πλήρως δικαιωμένος περιγράφοντας αυτές τις απόψεις ως σοσιαλιστικές που αγγίζουν τα όρια του μαρξισμού. Η παρατήρηση που έκανα σχετικά με το βιβλίο της κ. Fontaine *Mes combats* ήταν, όπως θυμάμαι, ότι οι χουμορίστες του Κοινοβουλίου έλεγαν πως η γερμανική έκδοση θα έπρεπε να έχει τον τίτλο *Mein Kampf*, ο οποίος είναι, πιστεύω, η γερμανική μετάφραση του *Mes combats*. Επομένως, απλώς επαναλάμβανα ένα κουτσομπολιό, όπως νομίζω έχω το δικαίωμα να κάνω. Θα έλεγα στην κ. Read, συνάδελφο που προέρχεται από την ίδια με εμένα περιφέρεια, ότι το θέμα της ομιλίας που εξεφώνησε η κ. Fontaine στη σύνοδο Κορυφής της Λισσαβόνας συζητήθηκε στο Κοινοβούλιο πριν από περίπου δύο χρόνια. Επομένως, έχει μείνει λίγο πίσω.

1-038

Sánchez García (ELDR). - (ES) Κύριε Πρόεδρε, παρεμβαίνω μόνο για να υπενθυμίσω την επιστολή που έστειλα στον κ. Cox την περασμένη εβδομάδα για να του εκθέσω μία καταστροφή που έπληξε τη νήσο Τενερίφη και, συγκεκριμένα, την πρωτεύουσα, Santa Cruz de Tenerife, όπου, δυστυχώς, εκτός από τις υλικές ζημιές, έχασαν τη ζωή τους επτά άνθρωποι. Θα σας παρακαλούσα να διαβιβάσετε τα συλλυπητήρια στον δήμαρχο της πόλης και, συγχρόνως, να υποστηρίξει το Σώμα την ερχόμενη Πέμπτη την πρόταση ψηφίσματος που κατέθεσαν μερικοί συνάδελφοι από τις Κανάριες νήσους.

1-039

Eriksson (GUE/NGL). - (SV) Κύριε Πρόεδρε, το Συμβούλιο ζήτησε να εφαρμοστεί η διαδικασία του κατεπείγοντος σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά συγκεκριμένων ατόμων, για τη λεγόμενη δηλαδή καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Η Επιτροπή Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων θα συνεδριάσει εκτάκτως απόψε.

Ελπίζω να ληφθεί επίσης υπόψη το γεγονός ότι ορισμένα από τα μέλη της ΣΟΕΕΑ/ΑΠΒΧ κάλεσαν ορισμένα θύματα αυτής της νομοθεσίας περί τρομοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση να έλθουν την Τετάρτη εδώ στο Κοινοβούλιο, προκειμένου να συμμετάσχουν σε συνέντευξη τύπου και σε συζήτηση στρογγυλής τραπέζης. Πρόκειται για τρία άτομα, Σουηδούς πολίτες, οι οποίοι έχουν πέσει σε μία ποντικοπαγίδα. Πρόκειται για ένα τεράστιο νομικό σκάνδαλο, έτσι τουλάχιστον πιστεύω εγώ και πολλοί άλλοι.

Στο πλαίσιο αυτό θα ήθελα επίσης να εκφράσω τη δυσαρέσκειά μου για το γεγονός ότι το Συμβούλιο δεν προτίθεται να συμμετάσχει με αντιπροσωπεία του σε αυτή τη συζήτηση στρογγυλής τραπέζης. Πιστεύω ότι πρόκειται για πραγματικό αίσχος, καθώς το ζήτημα αυτό αφορά πολίτες οι οποίοι δεν έχουν τη δυνατότητα να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους. Δεν έχουν καν απαγγελθεί κατηγορίες εναντίον τους, παρόλα αυτά έχει δεσμευθεί το σύνολο των περιουσιακών τους στοιχείων.

1-040

Αλυσανδράκης (GUE/NGL). - Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα ότι η Διεθνής Διάσκεψη Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό, που πραγματοποιήθηκε στη Λευκωσία στις 5 και 6 Μάρτη με συμμετοχή 43 αριστερών και άλλων κομμάτων και οργανώσεων από 22 χώρες, υιοθέτησε ψήφισμα το οποίο καταδικάζει την ολομέτωπη επίθεση του Ισραήλ ενάντια στον παλαιστινιακό λαό, την παλαιστινιακή αρχή και την παλαιστινιακή ηγεσία.

Το ψήφισμα εκφράζει επίσης την αλληλεγγύη του στις φιλειρηνικές δυνάμεις του Ισραήλ, ενώ καλεί τη διεθνή κοινότητα, και ιδιαίτερα τα μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, την Ευρωπαϊκή Ένωση και τον Αραβικό Σύνδεσμο, να ασκήσουν πίεση στο Ισραήλ για συμμόρφωση με πρόσφατα, αλλά και παλαιότερα ψηφίσματα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Αναρωτιέται κανείς, κύριε Πρόεδρε, πώς είναι δυνατόν το Ισραήλ να προβαίνει σε τέτοιου είδους αγριότητες κατά αμάχων, ακόμη και παιδιών, κάτω από το απαθές βλέμμα των ισχυρών της γης.

Αναρωτιέται κανείς από πού αντλεί το θάρρος να ξυλοκοπεί έλληνες βουλευτές, να απαγορεύει την είσοδο σε αντιπροσωπεία της Κυπριακής Βουλής, να απαγορεύει ακόμα και σε υψηλούς αξιωματούχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης να συναντήσουν τον Πρόεδρο Αραφάτ.

Αναρωτιέται κανείς γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν χρησιμοποιεί τα μέσα που έχει στη διάθεσή της για να σταματήσει την ισραηλινή επιθετικότητα, γιατί δεν παίρνει οικονομικά μέτρα, γιατί δεν σταματά την εξαγωγή όπλων στο Ισραήλ.

Κάτω από αυτές τις τραγικές συνθήκες, η μη καταδίκη του Ισραήλ και η σιωπή συνιστούν συνενοχή στο έγκλημα της γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού και της δολοφονίας της ειρήνης.

1-041

Schulz (PSE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, επανέρχομαι ακόμη μια φορά στην παρατήρηση της συναδέλφου μου, κ. Read, και στις δηλώσεις του κ. Helmer. Ο κ. Helmer με αναγκάζει να προβώ σε μια παρατήρηση την οποία πραγματικά δεν πίστευα ότι θα έπρεπε κάποτε να διατυπώσω. Όπως γνωρίζετε, είμαι ένα άτομο που άσκησε ενίοτε στο Κοινοβούλιο αυτό σκληρή κριτική εναντίον της Προέδρου, κυρίας Fontaine, κατά τη θητεία της. Πρέπει όμως τώρα να τονίσω τα εξής: όταν ο κ. Helmer γράφει στο δελτίο τύπου του ότι με τις δηλώσεις της η συνάδελφος Fontaine αγγίζει τα όρια του μαρξισμού ή του σοσιαλισμού, πρέπει να τον διαψεύσω έντονα. Στη Nicole Fontaine μπορούν να αποδοθούν πολλοί χαρακτηρισμοί, αλλά η δήλωση ότι αγγίζει τα όρια του μαρξισμού ή του σοσιαλισμού είναι εσφαλμένη. Κύριε Helmer, θα ήταν περίπου σαν να πιστεύαμε ότι οι παρατηρήσεις σας αγγίζουν τα όρια της ευφύιας. Αυτή η δήλωση είναι εξίσου εσφαλμένη.

Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να προσβάλλονται κατ' αυτόν τον τρόπο μέλη και εκπρόσωποι του Κοινοβουλίου μας, διότι, πέρα από το διασκεδαστικό της περιεχόμενο, η σύσταση σε μια εκπρόσωπο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να αποκαλέσει το βιβλίο της «Mein Kampf» περιλαμβάνει μια εντελώς απαράδεκτη ιστορική σύγκριση. Θεωρώ ότι πρέπει να επιτρέπεται να επικρίνουμε τη συμπεριφορά αυτή και στο Κοινοβούλιο.

Θέτω στους συναδέλφους της Ομάδας του ΕΛΚ την εξής ερώτηση: το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προβλέπει ότι οι πολιτικοί μιας ίδιας πολιτικής κατεύθυνσης προσχωρούν σε μια κοινή ομάδα – πώς μπορούν λοιπόν τα μέλη της Ομάδας του ΕΛΚ να συμμετέχουν στην ίδια ομάδα με έναν τέτοιο συνάδελφο;

(Χειροκροτήματα)

1-042

Bigliardo (UEN). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά το ζήτημα του Ισραήλ και της Παλαιστίνης, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας, καθώς και των κυρίων συναδέλφων, στο γεγονός ότι η συνάδελφος μας κ. Morgantini, η οποία μετέβη στα κατεχόμενα εδάφη με μία αποστολή ιταλών βουλευτών και συνδικαλιστών, συνελήφθη και χρησιμοποιήθηκε ως ανθρόπινη ασπίδα από τον ισραηλινό στρατό. Γνωρίζω πολύ καλά ότι το ζήτημα είναι πάρα πολύ σοβαρό και ότι αυτό μπορεί να μοιάζει ασήμαντο, πιστεύω όμως πως πρέπει να στιγματιστεί αυτή η συμπεριφορά, που επιφυλάχθηκε όχι μόνον απέναντι σε μια θαρραλέα γυναίκα, αλλά και σε μία εκπρόσωπο του Κοινοβουλίου μας. Θα ήμουν ευγνώμων στον Πρόεδρο του Σώματος εάν θελήσει να αποστείλει επιστολή διαμαρτυρίας στην ισραηλινή κυβέρνηση για τη μεταχείριση που επιφύλαξε στην κ. Morgantini.

1-043

Santini (PPE-DE). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, η παρέμβασή μου αφορά όσα είπε ο συνάδελφος κ. Bigliardo, αλλά διαφέρει στην ουσία. Είμαι αλληλέγγυος – όπως πιστεύω πως είμαστε όλοι – με όσα συνέβησαν στη συνάδελφο κ. Morgantini, όχι όμως ως ευρωπαϊας βουλευτού, αλλά ως ευρωπαϊας πολίτου: θα ήμουν λοιπόν αλληλέγγυος με οποιονδήποτε άλλον ευρωπαϊό πολίτη.

Ήθελα ωστόσο να ζητήσω, ακόμη και πριν από την παρέμβαση του κ. Bigliardo, η Επιτροπή να εισαγάγει στην αυριανή συζήτηση για τα γεγονότα στο Ισραήλ και την Παλαιστίνη μια οδηγία προς όλους του ευρωπαίους πολίτες που δεν κατέχουν θέσεις στο πλαίσιο των οργανώσεων των Ηνωμένων Εθνών, του NATO και της Ευρωπαϊκής Ένωσης να απόσχουν από την πρακτική του μακάβριου τουρισμού της περιέργειας και της προσποιητής αλληλεγγύης. Όσοι πηγαίνουν σε μία περιοχή όπου διεξάγεται ένας πραγματικός πόλεμος, το κάνουν εν γνώσει του κινδύνου και δεν μπορούν να πιστεύουν ότι θα εμπλέξουν τη διεθνή κοινότητα. Πιστεύω ότι εκεί δεν έχουν ανάγκη από την παρουσία αυτού του τύπου: η αλληλεγγύη εκδηλώνεται στις πόλεις μας, στις χώρες μας και μέσα στις αίθουσες των Κοινοβουλίων. Σε δύο ή τρεις αντιπροσωπείες ιταλών βουλευτών της Αριστεράς δεν επετράπη η είσοδος στο αεροδρόμιο του Τελ Αβίβ: έκαναν απλώς μια βόλτα εντός του αεροδρομίου, δημιουργώντας πρόσθετη ενόχληση και πρόσθετους λόγους ανησυχίας. Πιστεύω πως αυτό δεν είναι αναγκαίο. Ζητώ συνεπώς από την Επιτροπή να εκδώσει ρητή οδηγία προς του ευρωπαίους πολίτες ώστε να μη συμμετάσχουν στην πρακτική αυτού του τουρισμού.

1-044

Helmer (PPE-DE). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα απλώς να απαντήσω στον κ. Schultz. Θέτει δύο σημεία. Το πρώτο είναι ένα πολιτικό ζήτημα σχετικά με τη στάση της κ. Fontaine όπως εκφράστηκε κατά τη διάρκεια της ομιλίας της στη Λισαβόνα. Εκεί, εκφώνησε έναν λόγο επιτιθέμενη στον καπιταλισμό με πολύ σαφή τρόπο.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

1-045

Πρόεδρος. - Κύριε Helmer, νομίζω ότι το θέμα συζητήθηκε διεξοδικά. Είχατε και εσείς τη δυνατότητα να πείτε τις απόψεις σας, είχαν και οι συνάδελφοι τη δυνατότητα να κρίνουν κάποια πράγματα. Ας μην αρχίσουμε αυτή τη στιγμή μια ολόκληρη συζήτηση για ένα θέμα το οποίο, νομίζω, εξαντλήθηκε.

1-046

Brok (PPE-DE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, θέλω μόνο να διατυπώσω μια σύντομη παρατήρηση: το τι συμβαίνει με τον κ. Helmer είναι ένα ζήτημα, η επίθεση εναντίον μιας Ομάδας είναι ένα άλλο. Πρώτον, όποιος γνωρίζει την ποικιλομορφία των Σοσιαλδημοκρατών της Ευρώπης και το ιστορικό τους υπόβαθρο κατά τα τελευταία δέκα έως δεκαπέντε έτη δεν

πρέπει να εκφέρει γνώμη ως προς μια τέτοια ποικιλία, όπως ο κ. Schulz. Δεύτερον, οι προτιμήσεις κάθε ατόμου είναι προσωπικό του θέμα και αυτό είναι ένα σημείο για το οποίο συμφωνούμε και οι δύο.

1-047

Doyle (PPE-DE). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, επί διαδικαστικού θέματος. Λαμβάνω τον λόγο για σας ζητήσω να επικοινωνήσετε με τις κολομβιανές αρχές και να τους ζητήσετε να διαλευκάνουν την κατάσταση και να εγγυηθούν την ασφάλεια δύο πλήρως διαπιστευμένων υπερασπιστών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, οι οποίοι βρίσκονται στην επαρχία Bolívar της Κολομβίας υπό την αιγίδα του Οργανισμού Corporation of Professional Community Services (Sembrar).

Πρόκειται για δύο πολίτες της ΕΕ. Ο ένας είναι Ιρλανδός, ο Gearóid Ó Loinsigh, και το άλλο άτομο είναι μία Γερμανίδα, η Gudrun Christa Kern. Είναι δύο πλήρως διαπιστευμένοι υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μετέβησαν στην περιοχή στις 13 Μαρτίου για να συναντήσουν, όπως είχε συμφωνηθεί, το διοικητικό συμβούλιο της Αγρομεταλλευτικής Ομοσπονδίας Νοτίου Bolívar. Συνάντησαν σημαντικές δυσκολίες, αρχικά με την πέμπτη φάλαγγα του εθνικού στρατού που βρίσκεται εκεί και, στη συνέχεια, με την εξονυχιστική έρευνα του ξενοδοχείου τους. Αιτούμαι, μέσω της Προεδρίας του Κοινοβουλίου, να επικοινωνήσετε με τις κολομβιανές αρχές και να εξασφαλίσετε την ασφαλή μετακίνησή τους, έτσι ώστε να επιτελέσουν το έργο που τους ζητήθηκε από την ιρλανδική κυβέρνηση και την ιρλανδική ΜΚΟ, στην περίπτωση του Ιρλανδού, και είμαι βέβαιη ότι ισχύει το ίδιο και για τη Γερμανίδα.

1-048

McKenna (Verts/ALE). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να προσθέσω ορισμένα στοιχεία σε όσα είπε η κ. Doyle. Ο κ. Gearóid Ó Loinsigh είναι προσωπικός μου φίλος και ταξίδεψα μαζί του πριν από δύο χρόνια στην Κολομβία. Αυτοί οι άνθρωποι, που εργάζονται για μία οργάνωση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προσκλήθηκαν από την τοπική αγροτική και μεταλλευτική κοινότητα για να ερευνήσουν παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε μία συγκεκριμένη περιοχή. Μόλις αφίχθηκαν στην περιοχή, ήρθαν αντιμέτωποι με τον στρατό, που τους ρωτούσε για ποιον λόγο βρισκόταν εκεί κλπ. Στη συνέχεια, τους σύστησαν να μείνουν σε ένα συγκεκριμένο ξενοδοχείο, στο οποίο ήταν γνωστό ότι σύχναζαν ομάδες εκτελεστών. Ευτυχώς, δεν διέμεναν εκεί, αλλά τα μεσάνυχτα της ίδιας ημέρας έγινε επιδρομή σε εκείνο το συγκεκριμένο ξενοδοχείο από ομάδες θανάτου. Το Κοινοβούλιο έχει καθήκον να στείλει ένα σαφές μήνυμα στις κολομβιανές αρχές. Πρέπει να τεθεί το θέμα των ομάδων θανάτου, των παραστρατιωτικών και της υποστήριξής τους από τις κολομβιανές αρχές.

Το γραφείο του ΟΗΕ στη Μπογκοτά, το οποίο συγχρηματοδοτείται από την ΕΕ, έχει εκδώσει συστάσεις, σε 100 περίπου περιπτώσεις, για τη διάλυση αυτών των παραστρατιωτικών ομάδων. Οι κολομβιανές αρχές δεν κάνουν, βασικά, τίποτα ενόψει αυτών των συστάσεων, εκτός από λόγια. Ο ΟΗΕ και η Διεθνής Αμνηστία έχουν επιβεβαιώσει ότι οι παραστρατιωτικές ομάδες ευθύνονται για το 75-80% των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Κολομβία. Είναι καιρός οι κολομβιανές αρχές να δράσουν σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα. Το Κοινοβούλιο πρέπει να στείλει σαφές μήνυμα, ότι αν συμβεί κάτι σε αυτούς τους δύο υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θα θεωρηθούν υπεύθυνες.

1-049

De Rossa (PSE). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, όπως πληροφορούμαι, το γραφείο σας έχει ειδοποιηθεί για την πρόθεσή μου να εγείρω το ζήτημα που αφορά τον Ιρλανδό Gearóid Ó Loinsigh, τον οποίον κυνηγούν επί του παρόντος δεξιοί παραστρατιωτικοί. Δυστυχώς, η πραγματικότητα αυτή τη στιγμή στην Κολομβία είναι ότι πολλά άτομα που εργάζονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τόσο πολίτες της ΕΕ όσο και Κολομβιανοί, απειλούνται από παραστρατιωτικούς και μάλιστα, σε ορισμένες περιπτώσεις, από κρατικές δυνάμεις ασφαλείας. Αναφέρθηκε ότι μία νέα γυναίκα, η δεσποινίς Blanca Valencia, αναγκάστηκε να διαφύγει στην Ισπανία, καθώς είχε απειληθεί η ζωή της 50 φορές, εξαιτίας του έργου της προς όφελος του λαού της Κολομβίας.

Έχω την αίσθηση ότι ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου πρέπει να θέσει αυτό το θέμα επείγοντως στις κολομβιανές αρχές και πρέπει να εξετάσει οποιαδήποτε μέτρα μπορούμε να λάβουμε ως Κοινοβούλιο, για να διαμαρτυρηθούμε όσο γίνεται πιο έντονα. Πρέπει να δούμε τι δράσεις μπορούμε να αναλάβουμε προς υποστήριξη της διαμαρτυρίας μας. Είναι απαράδεκτο το γεγονός ότι οι πολίτες της Κολομβίας και άλλοι, οι οποίοι πηγαίνουν εκεί για να βοηθήσουν σε έρευνες για τα ανθρώπινα δικαιώματα, είτε δολοφονούνται είτε εργάζονται υπό την απειλή της δολοφονίας.

De Rossa (PSE). -

1-050

Ασφάλεια στους διεθνείς ποδοσφαιρικούς αγώνες

1-051

Πρόεδρος. - Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A5-0047/2002) του κ. Deprez, εξ ονόματος της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με το σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου για την ασφάλεια κατά τη διεξαγωγή των διεθνών ποδοσφαιρικών αγώνων [12175/1/2001 - C5-0067/2002 - 2001/0824(CNS)].

1-052

Deprez (PPE-DE), εισηγητής. - (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ο αθλητισμός γενικά – και το ποδόσφαιρο ειδικότερα – κατέχουν, όπως γνωρίζετε μια τελείως ειδική θέση στις κοινωνίες μας όσον αφορά τόσο τη συμπεριφορά των ατόμων όσο και τη συλλογική αντιμετώπιση. Ο όγκος των ατόμων που ταξιδεύουν τακτικά για να παρακολουθήσουν μεγάλους αγώνες – και ειδικότερα μεγάλους διεθνείς αγώνες – καθώς επίσης και ο αριθμός των τηλεθεατών είναι, πολύ απλά, εντυπωσιακοί.

Το σημερινό επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι συγχρόνως μια μεγάλη αθλητική δραστηριότητα, ένα μεγάλο κοινωνικό φαινόμενο, μια μεγάλη επιχείρηση θεάματος και, πρέπει επίσης να πούμε, μια μεγάλη επιχείρηση. Αλλά, δυστυχώς, οι μεγάλοι αγώνες – και ειδικότερα οι μεγάλοι διεθνείς αγώνες – είναι επίσης, πάρα πολύ συχνά, αφορμή για εκδηλώσεις επιθετικής συμπεριφοράς, για πρόκληση επεισοδίων, για απαράδεκτες πράξεις βίας, τόσο όσον αφορά τη δεοντολογία του αθλητισμού όσο και τον σεβασμό προς τα πρόσωπα και τα αγαθά.

Κανένα κράτος μέλος δεν αποφεύγει πλήρως τους κινδύνους επεισοδίων, έστω και αν ορισμένοι διεθνείς αγώνες είναι λιγότερο ευαίσθητοι από άλλους και εάν, όπως φαίνεται, οι οπαδοί ορισμένων συλλόγων ή εθνικών ομάδων υπόκεινται ευκολότερα σε έλεγχο από άλλους. Το Βασίλειο του Βελγίου έλαβε την πρωτοβουλία για την υποβολή πρότασης απόφασης του Συμβουλίου για την οποία θα πρέπει να αποφανθούμε αύριο, θέλοντας ακριβώς να συμβάλει στην καλύτερη πρόληψη και στον καλύτερο έλεγχο των επεισοδίων που ενδέχεται να προκληθούν με την ευκαιρία διεθνών αγώνων.

Αυτό το σχέδιο απόφασης, κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, προέρχεται από μια τριπλή διαπίστωση. Καταρχάς, διοργανώνονται όλο και περισσότεροι διεθνείς ποδοσφαιρικοί αγώνες, είτε πρόκειται για διάφορους ευρωπαϊκούς αγώνες ή ευρωπαϊκά πρωταθλήματα είτε για άλλα τουρνουά, γεγονός το οποίο συνεπάγεται, λόγω των αυξημένων μετακινήσεων των οπαδών, διευρυμένους κινδύνους επεισοδίων, πριν, κατά και μετά τους αγώνες.

Δεύτερη διαπίστωση: ο καλύτερος τρόπος πρόληψης των επεισοδίων και διασφάλισης της τάξης σε περίπτωση ποδοσφαιρικών αγώνων είναι η ύπαρξη, κατά πρώτο λόγο, ενός οργανωμένου και αποτελεσματικού συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τους κινδύνους που παρουσιάζουν συνολικά κάποιοι ποδοσφαιρικοί αγώνες – και πιο συγκεκριμένα ορισμένες κατηγορίες οπαδών που ταξιδεύουν με την ευκαιρία αυτών των αγώνων – και επομένως, κατά δεύτερο λόγο, η βελτίωση του συντονισμού μεταξύ των επιφορτισμένων με την ασφάλεια υπηρεσιών. Έπ' αυτού, πρέπει να παραδεχτούμε ότι το υφιστάμενο σύστημα συνεργασίας ανάμεσα στις αστυνομικές δυνάμεις, το οποίο στηρίζεται απλώς σε εθελοντικές συμφωνίες και σε επαφές κάθε φορά που διεξάγεται ένας αγώνας, έχει αποδειχθεί ανεπαρκές, εάν όχι αναποτελεσματικό. Δεν είναι ούτε αρκετά αξιόπιστο, ούτε αρκετά γρήγορο, ούτε αρκετά συστηματικό.

Για αυτόν τον λόγο, αγαπητοί συνάδελφοι, το σχέδιο απόφασης προτείνει ρητά να καταστεί υποχρεωτική, σε κάθε κράτος μέλος, η δημιουργία ή ο ορισμός ενός εθνικού σημείου παροχής ειδικών για την αστυνομία πληροφοριών σχετικά με το ποδόσφαιρο, το οποίο θα αποτελεί μοναδικό, άμεσο και κεντρικό σημείο επαφής μεταξύ των αρχών και των αστυνομικών υπηρεσιών των κρατών μελών που είναι αρμόδιες για την ασφάλεια σε περίπτωση διεθνούς αγώνα ποδοσφαίρου ή διεθνούς πρωταθλήματος. Κατά συνέπεια, κάθε εθνικό σημείο πληροφοριών για το ποδόσφαιρο πρέπει να διαθέτει κατάλληλο εξοπλισμό και ειδικευμένο προσωπικό. Είναι ευνόητο ότι οι λειτουργικές ανάγκες δεν είναι οι ίδιες στη Φινλανδία, στην Αυστρία, στη Γαλλία, στη Γερμανία, στο Ηνωμένο Βασίλειο ή στις Κάτω Χώρες. Τα διάφορα εθνικά σημεία που θα δημιουργηθούν ή θα οριστούν κατ' αυτόν τον τρόπο θα πρέπει λοιπόν να λειτουργούν σαν ένα είδος δικτύου ανταλλαγής πληροφοριών οι οποίες θα αφορούν συγχρόνως δεδομένα γενικού χαρακτήρα – αριθμός των οπαδών που ταξιδεύουν, ομάδες κινδύνου, σκληροί πυρήνες – και δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, δηλαδή πληροφορίες για οπαδούς που συνιστούν συγκεκριμένους κινδύνους για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια.

Εγκρίνοντας την προτεινόμενη έκθεση, η Επιτροπή Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων γνωστοποίησε τη συμφωνία της με τις μεγάλες κατευθυντήριες γραμμές αυτής της πρότασης απόφασης του Συμβουλίου. Ενέκρινε, ομοίως, δεκαεννέα τροπολογίες, που όλες αποσκοπούν είτε στην ενίσχυση του λειτουργικού χαρακτήρα του δικτύου, είτε, κυρία Buitenweg, στην αυξημένη προστασία των πολιτών στο πλαίσιο της ανταλλαγής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Εγκρίνοντας την έκθεση, το Σώμα μας θα καταστήσει σαφή τη θέλησή του να καταπολεμήσει πιο αποτελεσματικά τον χουλιγκανισμό και, με τον τρόπο αυτόν, θα βοηθήσει το επαγγελματικό ποδόσφαιρο να επιβεβαιώσει την πρωταρχική του αποστολή, την προσφορά δηλαδή ποιοτικού θεάματος σε ενθουσιώδεις οπαδούς, χωρίς να επιτρέπει σε ορισμένους αγροίκους να μετατρέπουν τα στάδια ή τις πόλεις που τους φιλοξενούν σε τόπους εκπαίδευσης καταστροφικών ή σε πεδία μάχης αντίπαλων συμμοριών.

1-053

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. CEDERSCHIÖLD

Αντιπροέδρου

1-054

Sanders-ten Holte (ELDR), συντάκτρια γνωμοδότησης για την Επιτροπή Πολιτισμού, Νεότητας, Παιδείας, Μέσων Ενημέρωσης και Αθλητισμού. - (NL) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, συνάδελφοι, θα ήθελα να αρχίσω ευχαριστώντας

θερμά τον κ. Deprez για την έκθεσή του. Δεν ήταν εύκολο καθήκον, επειδή το Συμβούλιο συνεχώς υπέβαλε αναθεωρημένες εκδοχές. Παρόλα αυτά, αυτός κατάφερε να συντάξει μία σοβαρή έκθεση για αυτή τη σημαντική υπόθεση, για την οποία ο πολίτης αισθάνεται ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Όσον αφορά τη βελτίωση της ανταλλαγής πληροφοριών και του συντονισμού με τις υπηρεσίες που είναι επιφορτισμένες με την ασφάλεια κατά τους ποδοσφαιρικούς αγώνες, είμαι απολύτως σύμφωνη με την πρότασή του. Θα επιτύχουμε σίγουρα μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, εάν κάποιος, ανά κράτος μέλος, συγκεντρώνει τις πληροφορίες σε μία υπηρεσία, η οποία θα μπορεί να λειτουργεί ως σημείο επαφής για όλους τους ενδιαφερόμενους. Αυτό απαιτείται επειγόντως. Στις Κάτω Χώρες, για παράδειγμα, αυτό λειτουργεί πολύ ικανοποιητικά.

Εντούτοις, θα ήθελα να προειδοποιήσω ότι σε αυτή την περίπτωση η προσωπική ζωή και τα ατομικά δικαιώματα του κάθε φιλάθλου δεν πρέπει να καταπατώνται. Το άρθρο 4.3 είναι ζωτικής σημασίας. Η εθνική και διεθνής νομοθεσία αποτελεί τη βάση για τη συγκέντρωση, την ανταλλαγή και τη χρήση των πληροφοριών. Η καταπολέμηση της πραγματικής ποδοσφαιρικής βίας αποτελεί αρμοδιότητα της δικαιοσύνης και όχι των αθλητικών οργάνων τα οποία διοργανώνουν τους ποδοσφαιρικούς αγώνες.

Η καταπολέμηση του ποδοσφαιρικού βανδαλισμού δεν αποτελεί μόνο θέμα αποτελεσματικότερης αστυνομικής αντιμετώπισης. Θεωρώ πολύ σημαντικότερη την αλλαγή της νοοτροπίας των οπαδών. Ο αθλητισμός και το ποδόσφαιρο, τόσο το επαγγελματικό όσο και το ερασιτεχνικό, έχουν να διαδραματίσουν έναν ευρύ κοινωνικό ρόλο. Εμπειρογνώμονες κατέδειξαν ότι η βία στα γήπεδα οφείλεται, μεταξύ άλλων, στην τάση επίδειξης ανδρισμού και κοινωνικής θέσης, καθώς και στην προσπάθεια ελέγχου συγκεκριμένων πεδίων. Επ' αυτού πρέπει να επέλθει μία αλλαγή και είναι σαφές ότι σε αυτήν την υπόθεση μέρος της ευθύνης ανήκει στις ομάδες, τις ενώσεις οπαδών και τους ίδιους τους παίκτες. Επίσης, η UEFA έχει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο σχετικά. Μέσω των εντατικότερων επαφών τους με τα εθνικά όργανα ποδοσφαίρου και εξαιτίας της μεγάλης εμπειρίας τους στη διοργάνωση αγώνων ποδοσφαίρου, αυτοί είναι καλύτερα από τον καθένα σε θέση να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα. Και θα επιθυμούσα να τους ζητήσω να συνεργαστούν σε αυτό. Θα επιθυμούσα επίσης να υποδείξω στα εθνικά κέντρα πληροφοριών να εμπλέξουν στενά στις εργασίες τους τις αθλητικές ομάδες, τις ενώσεις οπαδών και την UEFA, έτσι ώστε αυτές οι εργασίες να μπορέσουν να εκτελεστούν κατά τον καλύτερο δυνατό και αποτελεσματικότερο τρόπο για την ενίσχυση της ασφάλειας των αγώνων ποδοσφαίρου με διεθνή διάσταση.

1-055

McCarthy (PSE). - (EN) Κυρία Πρόεδρε, πρώτον, θα ήθελα να απαντήσω εξ ονόματος του κ. Cashman, ο οποίος είναι σκιώδης εισηγητής αυτής της έκθεσης εκ μέρους της Ομάδας των Σοσιαλιστών. Θα ήθελε να πληροφορήσει το Σώμα ότι η Ομάδα του ΕΣΚ χαιρετίζει αυτήν την έκθεση και τα μέτρα που περιέχει, τα οποία έχουν ως στόχο την πρόληψη δραστηριοτήτων των χούλιγκαν και οργανωμένων κακοποιών στοιχείων σε αγώνες. Ωστόσο, θα πρέπει να παρακολουθούμε τον τρόπο με τον οποίον αυτά τα κέντρα καταγραφής εκτελούν τα καθήκοντά τους, για να εξασφαλιστεί ότι η ποδοσφαιρική κοινότητα είναι πλήρως δεσμευμένη στην ανταλλαγή πληροφοριών. Το πιο σημαντικό από όλα είναι η ανάγκη εξασφάλισης επαρκών πόρων όσον αφορά τα οικονομικά και το προσωπικό. Θα ήταν σφάλμα να προκαλούμε προσδοκίες, στις οποίες δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε. Μπορούμε, φυσικά, να νικήσουμε τον χουλιγκανισμό. Οι προτάσεις δείχνουν ότι έχουμε τη θέληση να το κάνουμε, αλλά πρέπει να διαθέτουμε και τους πόρους.

Στη συνέχεια, θα επιθυμούσα να παρέμβω προσωπικά σε αυτήν τη συζήτηση. Θα ήθελα και εγώ να προσθέσω την υποστήριξή μου στην έκθεση του κ. Deprez και στις τροπολογίες της, ειδικά στην τροπολογία 10 που απευθύνει έκκληση για στενότερη συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών με οργανωμένο τρόπο. Εάν θέλουμε να είναι αποτελεσματικό το ευρωπαϊκό δίκτυο εθνικών κέντρων πληροφοριών ποδοσφαίρου, τότε πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις υπάρχουσες αδυναμίες του συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών και *ad hoc* επαφών.

Την Παρασκευή επισκέφθηκα τη μονάδα πληροφοριών ποδοσφαίρου στην αστυνομική υπηρεσία της ευρύτερης περιοχής του Manchester. Διαθέτουμε – οφείλω, δυστυχώς να το ομολογήσω – πλούτο εμπειριών και ειδικευμένων γνώσεων ως προς την αντιμετώπιση της ποδοσφαιρικής βίας στην πόλη μου. Ο βοηθός του Υπαρχηγού Αστυνομίας της ευρύτερης περιοχής του Manchester έχει διαβάσει αυτήν την έκθεση και προσωπικά χαιρετίζει την πρωτοβουλία υπό το φως όσων αποκαλεί «διαφορετικά κριτήρια για τον χειρισμό αγώνων εκτός έδρας, για παράδειγμα, της Manchester United και της Αγγλίας». Την Παρασκευή, η μονάδα προετοιμαζόταν για δύο σημαντικούς αγώνες του Σαββάτου. Ένας από αυτούς ήταν μεταξύ των ομάδων Oldham και Stoke City: την τελευταία φορά που συμμετείχαν σε αγώνα αυτές οι δύο ομάδες, γνωστοί χούλιγκαν προκάλεσαν ταραχές στην πόλη, κατέστρεψαν περιουσίες και επιτέθηκαν σε ανθρώπους. Στο HB, διαθέτουμε προληπτική ποδοσφαιρική νομοθεσία για την αντιμετώπιση των προβλημάτων χουλιγκανισμού. Αυτό μας επιτρέπει να επιβάλλουμε απαγορευτικές διατάξεις: έτσι, όταν εκατό τέτοιοι οπαδοί αφίχθησαν στο Oldham, συνελήφθησαν αμέσως, διότι απαγορεύεται να παρακολουθούν οποιονδήποτε αγώνα. Αυτές οι απαγορευτικές διατάξεις εφαρμόζονται, επίσης, σε διεθνείς αγώνες.

Η μονάδα πληροφοριών ποδοσφαίρου διαθέτει μία περίπλοκη βάση δεδομένων για επονομαζόμενους «γνωστούς ποδοσφαιρόφιλους», χρησιμοποιώντας την πιο σύγχρονη τεχνολογία ψηφιακής εικόνας για την ενημέρωση και την καταγραφή περιπτώσεων. Επιτρέψτε μου να σας πω σε ποια σημεία πιστεύει ότι πρέπει να βελτιωθεί το σύστημα

ανταλλαγής πληροφοριών της ΕΕ: 150 οπαδοί απελάθηκαν από το Charleroi τον Ιούνιο του 2000. Μεταξύ όσων αφίχθησαν στο αεροδρόμιο του Manchester ήταν κάποιοι Βέλγοι, ορισμένοι από τους οποίους ίσως δεν είχαν εμπλακεί καθόλου σε πράξεις χουλιγκανισμού. Η συγκέντρωση και η απέλαση χωρίς ποινικές διώξεις δεν βοηθά καθόλου το δίκτυο πληροφοριών για τον χουλιγκανισμό. Ένας κατάλογος και μία έκθεση σχετικά με τους απελαθέντες εστάλη στη μονάδα πληροφοριών: πολύ χρήσιμα μέχρι ενός σημείου, αλλά δεν περιέχουν πληροφορίες· κατά συνέπεια, οι αξιωματικοί δεν μπορούσαν να τα διαβάσουν, διότι δεν ήταν στα αγγλικά, και δεν μπορούσαν να ενεργήσουν, διότι οι πληροφορίες δεν επέτρεπαν περαιτέρω δράση λόγω ποινικής διώξης ή καταδίκης. Κατά τη διάρκεια του Euro '96, Γερμανοί οπαδοί αφίχθησαν στο Manchester. Ως αποτέλεσμα των γερμανικών νόμων περί της προστασίας δεδομένων και του ιδιωτικού βίου, δεν μπορούσε να διαβιβαστεί κάποιος κατάλογος γνωστών χούλιγκαν στις τοπικές δυνάμεις πληροφοριών και οι αξιωματικοί που εργάζονταν στη μονάδα δεν είχαν, επομένως, καμία πρόσβαση σε πληροφορίες που να μπορούν να χρησιμοποιήσουν, για να αντιμετωπίσουν τους χούλιγκαν. Έτσι, πιστεύω ότι τίθεται κάποιο ζήτημα εδώ, κ. Επίτροπε, όσον αφορά την ανάγκη τυποποίησης των μορφών πληροφοριών που διαθέτουμε, ενώ αναγνωρίζεται ότι υπάρχουν διαφορετικές νοοτροπίες όσον αφορά την αστυνόμευση και τη συλλογή πληροφοριών στην ΕΕ. Ίσως πρέπει να εξετάσουμε κάποια μορφή πρωτοκόλλου πληροφοριών. Αυτό ήταν ιδέα των αξιωματικών της μονάδας πληροφοριών ποδοσφαίρου της περιοχής μου.

Πρέπει να αντιμετωπίσουμε τον χουλιγκανισμό ενεργά και όχι αντιδραστικά. Σχετικά με το ζήτημα του κόστους, το οποίο αφορά η τροπολογία της κ. Sanders-Ten Holte, αναμφίβολα θα ήταν χρήσιμη μία μελέτη σχετικά με το αν οι ομάδες πρέπει να πληρώνουν περισσότερο για την αστυνόμευση του χουλιγκανισμού. Πρέπει να πω ότι η δυσκολία έγκειται στο ποιος θα πληρώσει αυτό το κόστος, ώρες μετά τους αγώνες, σε πόλεις όπου οι χούλιγκαν του ποδοσφαίρου εμπλέκονται ακόμη σε δραστηριότητες.

Το 2004, θα φιλοξενήσουμε τον τελικό του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος στο Old Trafford του Manchester. Προτεραιότητα μας πρέπει να είναι η προστασία του φιλάθλου που συμμορφώνεται με τον νόμο και η καταστολή των χούλιγκαν που καταστρέφουν το παιχνίδι. Χρειαζόμαστε μια πρακτική, ενεργητική προσέγγιση στην ανταλλαγή πληροφοριών για εθνικά κέντρα καταγραφής. Μόνο η ύπαρξή τους, κ. Επίτροπε, δεν εγγυάται το τέλος του χουλιγκανισμού στο ποδόσφαιρο.

1-056

De Clercq (ELDR). - (NL) Η πρόταση για την ίδρυση ευρωπαϊκού δικτύου μόνιμων εθνικών κέντρων πληροφόρησης για το ποδόσφαιρο, με άλλα λόγια για τη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών προκειμένου να βελτιωθεί η φύλαξη της δημόσιας τάξης κατά τους διεθνείς αγώνες ποδοσφαίρου, αποτελεί βελγική πρωτοβουλία, η οποία βασίζεται στην εμπειρία που αποκτήθηκε κατά το «Euro 2000», το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα για εθνικές ομάδες, το οποίο, όπως γνωρίζετε, συνδιοργανώθηκε από το Βέλγιο και τις Κάτω Χώρες τον Ιούνιο του 2000. Η πρόταση αυτή είναι καλή. Επίσης, πρόκειται για μία καλή έκθεση και η πρωτοβουλία μου φαίνεται εξαιρετική. Επιθυμώ ωστόσο να κάνω δύο παρατηρήσεις.

Πρώτον, η πρόταση ισχύει μόνο για τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μπορεί να τεθεί το ερώτημα: τι συμβαίνει με τις χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, από τις οποίες πολλές ομάδες λαμβάνουν μέρος στα διεθνή πρωταθλήματα; Η Τουρκία, η Ρουμανία, η Κροατία παίζουν επίσης εναντίον ομάδων από τα κράτη μέλη της ΕΕ. Θα μπορούσατε να πείτε: τα υποψήφια κράτη μέλη πρέπει να υιοθετήσουν το κοινοτικό κεκτημένο και αυτό είναι ορθό. Αλλά δεν πρόκειται αυτό να γίνει σήμερα, ούτε καν αύριο. Για ορισμένα από αυτά, το νωρίτερο είναι το 2004. Και, ακόμη, τι θα συμβεί με τους υπολοίπους; Με τις χώρες που δεν είναι υποψήφια κράτη μέλη; Μπορεί ίσως να υπάρξει συνεργασία με την UEFA και με τις εθνικές ομοσπονδίες ποδοσφαίρου προκειμένου να βρεθεί μία λύση σχετικά.

Δεύτερη παρατήρηση: η μεγαλύτερη συμμετοχή και συνεργασία των ομάδων και των ενώσεων οπαδών είναι σημαντική για την αλλαγή του κλίματος, για τη βελτίωση της ποιότητας. Και νομίζω ότι στον τομέα αυτόν πρέπει να αναλάβουμε δράση.

1-057

Sörensen (Verts/ALE). - (NL) Κυρία Πρόεδρε, συνάδελφοι, τα μεγάλα διεθνή ποδοσφαιρικά πρωταθλήματα είναι για τους οπαδούς ένα πανηγύρι, για τις δυνάμεις ασφαλείας και τις τοπικές αρχές συχνά ένας φρικτός εφιάλτης και για τους ανθρώπους οι οποίοι ζουν στον περίγυρο ποδοσφαιρικών σταδίων, συχνά, μία πηγή ενοχλήσεων και πολλών προβλημάτων, συνεπεία των καταστροφών εξωτερικούς κήπους, αυτοκίνητα, τζαμαρίες κ.ο.κ.

Αυτή η απόφαση του Συμβουλίου, καταρχάς, προορίζεται για την αντιμετώπιση ενός σκληρού πυρήνα, ο οποίος μέχρι τώρα μπόρεσε να επωφεληθεί από τα εμπόδια στην ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των διαφόρων αστυνομικών υπηρεσιών. Ένας αποτελεσματικός συντονισμός της ανταλλαγής δεδομένων δεν αποτελεί υπερβολική πολυτέλεια. Πρέπει να καταστεί σαφές ότι πρόκειται κυρίως για ένα προληπτικό μέσο, το οποίο θα καταστήσει δυνατή τη σοβαρή εκτίμηση των κινδύνων.

Η έκθεση του κ. Deprez είναι πολύ καλή. Πέτυχε να διασαφηνίσει το αρχικό κείμενο, να το βελτιώσει και, μεταξύ άλλων, να δώσει περισσότερη προσοχή στις περιόδους πριν και μετά τους αγώνες.

Ένα δίκτυο κέντρων πληροφόρησης για ζητήματα ποδοσφαίρου, προκειμένου να λειτουργεί σωστά, πρέπει να είναι σε θέση να εγκαταστήσει ειδικευμένες και αποτελεσματικές ομάδες ανθρώπων. Τα διεθνή πρωταθλήματα ποδοσφαίρου απαιτούν πολλή ενέργεια και πολλά μέσα εκ μέρους των εμπλεκόμενων αστυνομικών υπηρεσιών, γεγονός που δημιουργεί τον κίνδυνο παραμέλησης άλλων καθηκόντων.

Το βασικό ζήτημα που τίθεται στις περιπτώσεις τέτοιου είδους οργάνων είναι ο τρόπος που θα εποπτεύεται ο ίδιος ο έλεγχος. Ένα πρώτο και σχεδόν αυτονόητο βήμα σχετικά είναι ότι τα εμπλεκόμενα πρόσωπα πρέπει να ενημερώνονται για το γεγονός ότι στοιχεία τους καταγράφονται σε αυτήν την τράπεζα δεδομένων και να έχουν πρόσβαση σε αυτά. Ένα αντεπιχείρημα θα μπορούσε να είναι ότι κάτι τέτοιο παρεμποδίζει το ελεγκτικό καθήκον των αστυνομικών αρχών και ότι προσφέρει ένα τακτικό πλεονέκτημα στα εν λόγω πρόσωπα. Αυτό, όμως, πιστεύω αποτελεί παρανόηση της συγκεκριμένης πρακτικής.

Δεν πρόκειται μόνο για ένα αυτονόητο δικαίωμα, την πληροφόρηση, δηλαδή ότι τα στοιχεία κάποιου περιλαμβάνονται στην τράπεζα δεδομένων, αλλά πρόκειται κυρίως για μία σαφή προειδοποίηση πράγμα που έχει επίσης αποτρεπτικό αποτέλεσμα.

1-058

Schröder, Ilka (GUE/NGL). - (DE) Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, για να είμαι ειλικρινής, δεν έχω σε μεγάλη εκτίμηση τους χαύνους ανθρώπους που κάθονται μπροστά στο χαζοκούτι ή παρακολουθούν στο γήπεδο ποδοσφαίρου για ενενήντα ολόκληρα λεπτά ένα μικρό δερμάτινο στρογγυλό πράγμα και δύο περίπου ντουζίνες ανθρώπων με αθλητικά φανελάκια, κινούμενοι στα καθίσματά τους, τότε μουγκρίζοντας με ενθουσιασμό, τότε σφίγγοντας τα χέρια τους με απελπισία.

Αλλά αυτό δεν έχει καμία σημασία στην προκειμένη περίπτωση, διότι η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων – η οποία κατά τη γνώμη μου απειλείται από την παρούσα πρόταση – έχει νόημα μόνο όταν καλύπτει όλους τους ανθρώπους ενός κράτους και όχι μόνο εκείνους, οι ενέργειες και ιδέες των οποίων εγκρίνονται από το τελευταίο.

Στον αποκαλούμενο χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, η έκθεση Deprez αποσκοπεί στη συλλογή περισσότερων πληροφοριών για τους χούλιγκαν των γηπέδων. Κατά τη συζήτηση για την παρούσα πρόταση, ο εισηγητής διέψευσε επανειλημμένα ότι τίθεται θέμα απαγόρευσης εξόδου από μια χώρα, προληπτικών συλλήψεων και παραβίασης των θεμελιωδών δικαιωμάτων μακροπρόθεσμα, διότι, όπως εξήγησε, εκτός από τη συλλογή δεδομένων δεν προβλέπεται κανένα άλλο μέτρο.

Θα αναφέρω ένα παράδειγμα από τη χώρα στην οποία εξελέγη, για να καταστήσω σαφές ότι, κατά τη γνώμη μου, οι δράσεις αποκλείεται να περιοριστούν μακροπρόθεσμα στην απλή συλλογή δεδομένων. Στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας θεσπίστηκε π.χ. νομοσχέδιο σύμφωνα με το οποίο προβλέπονται περιορισμοί όσον αφορά την έξοδο από τη χώρα ύποπτων για βίαιη συμπεριφορά χούλιγκαν. Ωστόσο, πριν από ένα έτος, η ρύθμιση αυτή δεν εφαρμόστηκε στους χούλιγκαν αλλά σε άτομα που επιθυμούσαν να μεταβούν στη Γένοβα για να συμμετάσχουν σε διαδήλωση! Ορισμένα από τα άτομα που ενέκριναν αρχικά τον νόμο αυτόν δήλωσαν κατόπιν στα μέσα μαζικής ενημέρωσης ότι αυτό δεν ήταν σύμφωνο με την επιθυμία τους. Ενέκριναν τον νόμο αυτόν διότι πίστευαν πραγματικά ότι θα εφαρμοστεί μόνο στους χούλιγκαν των γηπέδων και όχι σε άτομα που ήθελαν να εκφράσουν μια πολιτική άποψη.

Πιστεύω ότι το παράδειγμα αυτό καταδεικνύει σαφέστατα τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να γίνει ενδεχομένως κατάχρηση τέτοιων νομοσχεδίων. Θα με εξέπληξε αν στην προκειμένη περίπτωση πρόκειται μόνο για τη συλλογή δεδομένων. Διότι ποιο σκοπό εξυπηρετεί η συλλογή δεδομένων, αν δεν γίνει χρήση των δεδομένων αυτών στη συνέχεια; Τα πολιτικά κίνητρα πίσω από την εκπόνηση του εγγράφου αυτού είναι ευδιάκριτα. Οι χούλιγκαν αποτελούν μια νέα ομάδα στόχο που, από αστική άποψη, είναι ιδανική για τη νομιμοποίηση αστυνομικών μέτρων· έτσι, δικαιολογείται η λήψη μέτρων τα οποία, παρά τις διαψεύσεις, περιορίζουν την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και εφαρμόζονται κατόπιν και σε άλλα άτομα. Αυτό σημαίνει δηλαδή ότι, μακροπρόθεσμα, οι δράσεις δεν θα περιοριστούν στη συλλογή δεδομένων, αλλά ότι η απαγόρευση εξόδου από μια χώρα, οι προληπτικές συλλήψεις κλπ. θα διεισδύσουν σε αυτή την πολιτική οχύρωση της ΕΕ, παρά τις διαβεβαιώσεις περί του αντιθέτου, και τα σχετικά μέτρα θα εφαρμοστούν και σε άλλες ομάδες ατόμων.

Αν θέλετε να εγκρίνετε κάτι τέτοιο, αν έτσι κατανοείτε τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, τότε πρέπει πράγματι να υπερψηφίσετε την έκθεση Deprez.

1-059

Καραμάνου (PSE). - Κύριε Πρόεδρε, η πρωτοβουλία του Συμβουλίου και η έκθεση του κ. Deprez έρχονται να καλύψουν ένα μεγάλο κενό που υπάρχει σε ό,τι αφορά την πρόληψη και την καταστολή του χουλιγκανισμού και της βίας στα γήπεδα, που έχει προσλάβει εκρηκτικές διαστάσεις κατά τα τελευταία χρόνια, λόγω και της αδυναμίας των κρατών μελών να εφαρμόσουν αποτελεσματικά μέτρα.

Χωρίς αμφιβολία, η εμπορικοποίηση του ποδοσφαίρου και η επιδίωξη του κέρδους είναι γενεσιουργός αιτία των βίαιων επεισοδίων στα γήπεδα. Τα έκτροπα δεν προκαλούνται πλέον από άγρια πλήθη παρορμητικών οπαδών, αλλά από

οργανωμένες μαφίες που χρησιμοποιούν τον φανατισμό και τη βία για να εξυπηρετήσουν συγκεκριμένους άνομους σκοπούς που ουδεμία σχέση έχουν με το φίλαθλο πνεύμα. Με δύο λόγια, κάποιος έχει εκτιμήσει ότι η βία στα γήπεδα πουλάει, φέρνει κέρδη. Η βία στα γήπεδα είναι μια οργανωμένη και κατευθυνόμενη και συχνά, με προμετωπίδα τον αθλητισμό, συγκαλύπτονται εγκλήματα του κοινού ποινικού δικαίου, όπως η εμπορία ναρκωτικών και το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, σύμφωνα και με σχετική βρετανική έρευνα.

Κατά τα τελευταία μάλιστα χρόνια, οι διάφορες ομάδες χούλιγκανς αξιοποιούν στο έπακρο και τη νέα τεχνολογία, τα κινητά τηλέφωνα και το Ίντερνετ για να οργανώσουν καλύτερα τη δραστηριότητά τους και να παραπλανήσουν, βεβαίως, την αστυνομία. Από αυτή την άποψη, εκτιμώ ότι η δημιουργία ενός δικτύου κέντρων πληροφόρησης και η ενίσχυση της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας των 15 κρατών μελών για την καταστολή της βίας στα γήπεδα αποτελεί αναγκαίο όρο για τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού χώρου ελευθερίας και ασφάλειας.

Κρίσιμος, βεβαίως, παραμένει και ο ρόλος των αθλητικών σωματείων, που οφείλουν να κρατήσουν αποστάσεις από τον χουλιγκανισμό και να διαπαιδαγωγήσουν τους οπαδούς τους στα ιδανικά της ευγενούς άμιλλας, της συνεργασίας, του διαλόγου, του σεβασμού των όποιων διαφορών και της ειρηνικής συνύπαρξης.

Τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να τονίσω ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 στην Αθήνα αποτελούν μια σημαντική ευκαιρία για την αναβίωση του ολυμπιακού πνεύματος και των ιδεωδών της ολυμπιακής εκεχειρίας και της ειρήνης, ως εναλλακτικής πολιτικής πρότασης στη λογική και την κουλτούρα της βίας.

1-060

MacCormick (Verts/ALE). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ να ευχαριστήσω τον κ. Derpez, και μάλιστα το βελγικό κράτος, για αυτήν την εξαιρετική έκθεση και την εξαιρετική πρωτοβουλία. Είναι γεγονός ότι η μάστιγα της βίας, συχνά της οργανωμένης βίας, πλήττει τον διεθνή αθλητισμό, ιδιαίτερα το διεθνές ποδόσφαιρο, εδώ και πολύ καιρό. Υποστηρίζουμε ολόψυχα τις πρωτοβουλίες που στοχεύουν στην αύξηση της συνεργασίας μεταξύ των αρχών διαφορετικών κρατών μελών. Αποτελούν σημαντικό εργαλείο στη μάχη για να διατηρηθεί ο αθλητισμός καθαρός, όπως πρέπει να είναι.

Θα θέλαμε να εξετάσουμε μία μικρή, αλλά σημαντική, σχετική με το κείμενο, τροπολογία. Η προτεινόμενη απόφαση είναι ατελής ως προς ένα σημείο: φαίνεται ότι δέχεται πως κάθε κράτος μέλος εκπροσωπείται μόνο από μία εθνική ομάδα. Αυτό δεν αληθεύει, όπως γνωρίζετε καλά. Η δική μου χώρα, για παράδειγμα, εκπροσωπείται από μία ανεξάρτητη ομάδα της Σκωτίας, παρά το γεγονός ότι η Σκωτία δεν είναι, προς το παρόν τουλάχιστον, ανεξάρτητο κράτος μέλος. Έχουμε βαθιές ποδοσφαιρικές ρίζες και, πράγματι, ο πρώτος διεθνής ποδοσφαιρικός αγώνας που δόθηκε ήταν ο αγώνας μεταξύ Σκωτίας και Αγγλίας το 1872. Οι σκωτσέζοι φίλαθλοι – οι επονομαζόμενοι «Στρατός Τάρταν» που είναι τάρταν, αλλά δεν είναι στρατός – έχουν, εδώ και αρκετά χρόνια, απaráμιλλη φήμη για καλή συμπεριφορά και καλό χιούμορ.

Για αυτόν τον λόγο, οι συνάδελφοί μου της Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας έχουν καταθέσει τρεις τροπολογίες στο κείμενο του Συμβουλίου. Δεν θα μεταβάλουν την ουσία, αλλά θα αναγνωρίσουν το ποδόσφαιρο που ξεχωρίζει και μάλιστα τη νομική ιστορία της Σκωτίας, της Ουαλίας, της Βορείου Ιρλανδίας και της Αγγλίας. Μην μιλάτε για εθνική ομάδα, αλλά για εθνικές ομάδες. Βλέπω ότι ο κ. Derpez αποδέχεται την άποψη και του είμαι ευγνώμων για αυτό.

1-061

Buitenweg (Verts/ALE). - (NL) Κυρία Πρόεδρε, είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι υπάρχουν τρεις ομιλητές εξ ονόματος της Ομάδας των Πρασίνων/Ελεύθερης Ευρωπαϊκής Συμμαχίας και νομίζω ότι καταδεικνύει δύο πράγματα: καταρχάς, ότι εμείς, σε αντίθεση με την κ. Ilka Schöder, ενδιαφερόμαστε πραγματικά για τους 22 άνδρες, οι οποίοι με κοντά παντελονάκια κυνηγούν μία μάλα. Και, δεύτερον, ότι η ομάδα μας επιθυμεί τη σοβαρή αντιμετώπιση των προβλημάτων που σχετίζονται με τους αγώνες

Υπάρχει μία τροπολογία – και αυτό αναφέρθηκε και από τον συνάδελφό μου – για την οποία θα επιθυμούσα την προσοχή σας, επειδή ελπίζω ότι μπορείτε να την υποστηρίξετε. Πρόκειται για την τροπολογία στην οποία αναφέρεται ότι, όταν υπάρχουν δεδομένα για άτομα που αποτελούν κίνδυνο για τη δημόσια τάξη, αυτά τα άτομα πρέπει να ενημερώνονται για το γεγονός ότι είναι σεσημασμένα. Αυτό είναι διαφορετικό από την περίπτωση, για παράδειγμα, των εγκληματιών. Στην περίπτωση των εγκληματιών, κατανοώ ότι εσείς δεν επιθυμείτε να γνωρίζουν αυτοί ότι παρακολουθούνται, επειδή ασχολείστε με μία έρευνα αναζήτησης. Αλλά, για αυτά τα άτομα, κάτι τέτοιο λειτουργεί ακριβώς προληπτικά. Γνωρίζουν ότι παρακολουθούνται. Δεν πρόκειται επομένως μόνο για το γεγονός ότι οι άνθρωποι που έχουν καταχωρηθεί αδικώς μπορούν να διαγραφούν από αυτό το μητρώο, αλλά η διαδικασία λειτουργεί και ως σημαντικό προληπτικό μέτρο. Οι άνθρωποι αυτοί γνωρίζουν ότι παρακολουθούνται και θα το σκεφτούν πολύ καλά πριν διαπράξουν οποιοδήποτε αδίκημα. Ελπίζω να υποστηρίξετε την τροπολογία 22.

1-062

Vitorino, Επιτροπή. - (PT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, η Επιτροπή θεωρεί ότι η πρωτοβουλία σχετικά με τον χουλιγκανισμό είναι σημαντική και αποδεικνύει, κατά κάποιον τρόπο, το προχωρημένο στάδιο συνεργασίας που ήδη υπάρχει στον τομέα αυτόν. Επιπλέον, μπορώ να πω ότι το παράδειγμα αυτό θα χρησιμεύει ως πηγή έμπνευσης για εφαρμογή και σε άλλους τομείς. Η πρωτοβουλία του Βελγίου βασίζεται σε μία λεπτομερή αξιολόγηση του Ευρωπαϊκού

Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου του 2000, που στηρίχθηκε και χρηματοδοτήθηκε επιπλέον από το πρόγραμμα OISIN της Επιτροπής και στην οποία συμμετείχε η Επιτροπή. Η γνώμη μας είναι ότι η δημιουργία εθνικών διαύλων πληροφόρησης ποδοσφαίρου και η στενή συνεργασία τους μπορεί να αποβεί αποτελεσματικό μέσο πρόληψης και καταπολέμησης των εκδηλώσεων χουλιγκανισμού στο ποδόσφαιρο.

Ο κεντρικός στόχος είναι να μπορούν τα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με ομάδες υποστήριξης των ποδοσφαιρικών ομάδων και τις μετακινήσεις τους προς άλλες χώρες και επίσης να μπορούν να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με την ταξινόμηση των ομάδων αυτών ως ειρηνικές ή βίαιες. Αυτή η ανταλλαγή πληροφοριών έχει κυρίως στόχο να βοηθήσει τις χώρες που διοργανώνουν ποδοσφαιρικούς αγώνες να προλαμβάνουν ενδεχόμενες βίαιες εκδηλώσεις και να εγγυώνται την ασφάλεια όλων εκείνων που είναι λάτρεις αυτού του αθλήματος και που θέλουν να συμμετέχουν ειρηνικά, παρευρισκόμενοι σε ποδοσφαιρικούς αγώνες.

Η καινοτόμος πτυχή της απόφασης αυτής είναι ότι, εκτός από το γεγονός ότι επιτρέπει τη συνέχιση της ανταλλαγής πληροφοριών που ήδη υπάρχει, καθίσταται δεσμευτική και από νομική άποψη και αυτό σημαίνει ότι πρόκειται για ένα βήμα προς την ενίσχυση της νομικής ασφάλειας σχετικά με την επεξεργασία των πληροφοριών αυτών. Καθώς πρόκειται για ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με προσωπικά δεδομένα, πρέπει να διαφυλαχθεί η επεξεργασία τους και η ασφάλειά τους, έχοντας κυρίως υπόψη ότι σε αυτή την ανταλλαγή πληροφοριών δεν αρκεί απλώς να εφαρμόζονται οι κανόνες διεθνούς δικαίου που ισχύουν σε θέματα διασφάλισης της ιδιωτικής ζωής, αλλά ότι, κατά τη γνώμη της Επιτροπής, θα πρέπει επίσης να εντάξουμε αυτή την ανταλλαγή πληροφοριών σε ένα νομικό μέσο που θα ρυθμίζει την προστασία προσωπικών δεδομένων σε όλα τα θέματα που αφορούν τον τρίτο πυλώνα, δηλαδή σε όλα τα θέματα που αφορούν τη δικαστική συνεργασία.

Ευχαριστώ, τέλος, τον κύριο Deprez για το αθλητικό πνεύμα που προσέδωσε στην έκθεση αυτή και ευχαριστώ ιδιαίτερω τον κύριο McCormick για την ιστορική ενημέρωση ότι ο πρώτος ποδοσφαιρικός αγώνας διεξήχθη το 1872 μεταξύ της Σκοτίας και της Αγγλίας, αν και δυστυχώς δεν μας είχε ποιος κέρδισε ...

1-063

Πρόεδρος. - Σας ευχαριστώ, κύριε Επίτροπε Vitorino.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, στις 12.00.

1-064

Ευρωπαϊκό δίκτυο σημείων επαφής (γενοκτονίες, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου)

1-065

Πρόεδρος. - Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A5-0036/2002) του κ. Kirkhope, εξ ονόματος της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με την πρωτοβουλία του Βασιλείου των Κάτω Χωρών για την έγκριση Απόφασης του Συμβουλίου περί δημιουργίας Ευρωπαϊκού Δικτύου σημείων επαφής σχετικά με πρόσωπα που ευθύνονται για γενοκτονία, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου (11658/2001 - C5-0499/2001 - 2001/0826 (CNS)).

1-066

Kirkhope (PPE-DE), εισηγητής. - (EN) Κυρία Πρόεδρε, μετά από την εξαιρετική έκθεση του κ. Deprez, μου μοιάζει μάλλον τραγικό ότι πρέπει να εκφωνήσω σε αυτό το Σώμα έναν λόγο σχετικό με θέματα που ειλικρινά, τώρα στον 21ο αιώνα, δεν θα έπρεπε να συζητάμε, πολύ περισσότερο δε να τα αντιμετωπίζουμε: γενοκτονίες, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου. Μόλις πριν από μερικά χρόνια, ήμουν υπουργός της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου και είχα την ευθύνη κατάρτισης της νομοθεσίας σύμφωνα με την οποία συστήθηκαν οι κατάλληλοι μηχανισμοί για την αντιμετώπιση εγκληματιών πολέμου περασμένων εποχών. Είναι, επομένως, ιδιαίτερω λυπηρό το γεγονός ότι βρισκόμαστε σε μία κατάσταση όπου υπάρχουν ακόμη αρκετοί πολύ κακοί άνθρωποι στον κόσμο, οι οποίοι συμπεριφέρονται με τρόπο εντελώς απαράδεκτο για κάθε ευσυνείδητο άνθρωπο που πιστεύει στη δημοκρατία και την ελευθερία του ατόμου, όπως εγώ.

Θα ήθελα να πω ένα-δυο λόγια σχετικά με αυτήν την έκθεση, διότι ορισμένοι σχολίασαν ότι δεν είναι αναγκαία η ύπαρξη ενός συστήματος σημείων επαφής στην Ευρώπη για την αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων, ότι υπάρχει ήδη αρκετή συνεργασία σε επίπεδο αστυνομίας και σε επίπεδο υπουργείων δικαιοσύνης. Δυστυχώς, δεν συμβαίνει αυτό. Παρόλο που υπήρξε ο Κανονισμός του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου τον Ιούλιο του 1998, πρόκειται βασικά για ένα ζήτημα που αποτελεί ακόμη πρωταρχική αρμοδιότητα των εθνικών κυβερνήσεων και των εθνικών ποινικών δικαιοδοσιών. Η συνεργασία μεταξύ των εθνικών κυβερνήσεων και των εθνικών αστυνομικών αρχών επιβολής των μέτρων, για παράδειγμα, είναι απολύτως σημαντική για να καταστήσουν υπόλογους ορισμένους από τους πιο δυσάρεστους ανθρώπους, τους οποίους πρέπει να αντιμετωπίσουμε, εξαιτίας της διεθνούς και απεχθούς φύσης των εγκλημάτων τους.

Θυμάμαι ότι, ως υπουργός, συνομίλησα με τον πολωνό ομόλογό μου, τον κ. Miller – ο οποίος, παρεμπιπτόντως, είναι τώρα ο πολωνός Πρωθυπουργός – σχετικά με ορισμένους εγκληματίες πολέμου. Παρόλο που η Πολωνία δεν είναι επί του παρόντος μέλος της ΕΕ, αλλά ευελπιστεί ότι θα γίνει σύντομα, ήταν σαφές ότι έπρεπε να γίνουν πολλά σε μια προσπάθεια επίτευξης μεγαλύτερης συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων αρχών επιβολής του νόμου.

Μία από τις δυνατότητες είναι, όπως προτείνει η έκθεσή μου, να υπάρξουν σημεία επαφής, τα οποία είναι εύκολα αναγνωρίσιμα στα διάφορα εθνικά κράτη. Πράγματι, μία τροπολογία που καταθέσαμε στην έκθεση καθιστά σαφές ότι πιστεύουμε πως δεν θα πρέπει να το αφήσουμε αυτό ως αόριστη πρόταση που θα καθοριστεί κάποια στιγμή στο μέλλον, αλλά θα πρέπει να είναι σαφές ότι τα σημεία επαφής πρέπει να βασίζονται στις αστυνομικές και δικαστικές αρχές των κρατών μελών. Αυτό είναι το πρώτο σημείο.

Επίσης, είναι σημαντικό, όπως τονίστηκε στην προηγούμενη συζήτηση, να εξετάσουμε τις πιο πρόσφατες μεθόδους και να βεβαιωθούμε ότι υπάρχει συντονισμός αυτών των μεθόδων για να επιβάλλονται οι απαραίτητες ποινικές διώξεις και καταδίκες. Το θέμα των δεδομένων, για παράδειγμα, είναι πάρα πολύ σημαντικό. Υπήρξαν ανησυχίες εκ μέρους κάποιων ανθρώπων, σχετικά με τον ιδιωτικό βίο των ατόμων και τα δικαιώματα των κατηγορουμένων που μπορεί να επηρεαστούν από τον διπλασιασμό ή τη διαφορετική προσέγγιση των θεμάτων που αφορούν την επεξεργασία δεδομένων. Προσπαθώ, σε αυτήν την έκθεση, να επιτύχω συνεκτικότητα. Είμαι βέβαιος ότι ο Επίτροπος Vitorino θα συμφωνούσε ότι πρέπει να είμαστε συνεπείς στις προσεγγίσεις μας. Πρέπει επίσης να δημιουργήσουμε συστήματα τα οποία να διευκολύνουν την αναγνωσιμότητα και την διαβίβαση των πληροφοριών μεταξύ των εμπλεκόμενων κρατών μελών.

Η συνεργασία είναι το κλειδί της επιτυχίας. Είναι το κλειδί της επιτυχίας στους τομείς για τους οποίους μίλησε ο κ. Derguez. Είναι το κλειδί της επιτυχίας για τους τομείς στους οποίους αναφέρομαι στις προτάσεις μου. Είναι ένα απαραίτητο μέτρο. Η παρούσα έκθεση υπογραμμίζει αυτήν την ανάγκη και, πάνω από όλα, δείχνει την αποφασιστικότητα όλων μας στα διάφορα κράτη της Ευρώπης να ενωθούμε για να αντιμετωπίσουμε τους πιο δυσάρεστους ανθρώπους που, δυστυχώς, υπάρχουν ακόμη στην υφήλιο.

1-067

KeBler (PSE). - (DE) Κυρία Πρόεδρε, η παρούσα πρωτοβουλία των Κάτω Χωρών επιδοκιμάζεται καταρχήν. Μια τέτοια πρωτοβουλία με σκοπό την καθιέρωση ευρωπαϊκής συνεργασίας για την αποτελεσματικότερη δίωξη εγκλημάτων πρέπει να υποστηριχθεί, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για τόσο αποτρόπαιες πράξεις όπως η γενοκτονία, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου.

Στόχος μου ήταν να καταστεί η πρωτοβουλία σε σχέση με τη διαδικασία της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των σημείων επαφής όσο το δυνατό απλούστερη. Η πρόθεση αυτή υποστηρίζεται και από τις αντιπροσωπείες της Γερμανίας και των Κάτω Χωρών στο Συμβούλιο. Από την άποψη αυτή, θα θεωρούσα ορθό να γίνει αναφορά στο άρθρο 2 παράγραφος 2 για τις τρέχουσες διατάξεις δικαστικής συνδρομής που εφαρμόζονται μεταξύ των κρατών μελών και έχουν θεσπιστεί σε διμερείς και πολυμερείς συμβάσεις. Αντίθετα από αυτό που πιστεύει ο εισηγητής, υπάρχει πραγματικά μια τέτοια σύμβαση, που έχουν υπογράψει όλα τα κράτη μέλη, δηλαδή εκείνη που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης στις 20 Απριλίου 1959. Επιπλέον, υπάρχει μια νέα, προσαρμοσμένη στην επικαιρότητα, σύμβαση δικαστικής συνδρομής του Μαΐου 2000, αλλά δεν έχει κυρωθεί ακόμη από όλα τα κράτη μέλη. Αυτή η νέα σύμβαση δικαστικής συνδρομής θα επέφερε ήδη μια αισθητή απλοποίηση, καθιστώντας συνεπώς την καθιέρωση μιας νέας διαδικασίας περιττή. Ο εισηγητής συμφωνούσε μεν να γίνει αναφορά στις υφιστάμενες συμβάσεις, αλλά δεν ήθελε να υποστηρίξει τη διαγραφή της νέας διαδικασίας που προβλέπεται στα άρθρα 3 έως 6.

Επειδή ήθελα να αποφύγω τον κίνδυνο να εγκρίνει η κοινοβουλευτική επιτροπή μια έκθεση που θα ήταν αντιφατική, εγκατέλειψα τελικά την ιδέα να υποβάλω τις προαναφερθείσες τροπολογίες. Ωστόσο, εξακολουθώ να έχω έντονες επιφυλάξεις. Θέλω όμως επίσης να τονίσω ότι θεωρώ τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού δικτύου σημείων επαφής εξαιρετικά σημαντική. Ελπίζω, επίσης, ότι η επιτυχία αυτού του δικτύου και της σπουδαίας αυτής πρωτοβουλίας δεν θα υπονομευτεί από διαφωνίες επί της διαδικασίας.

Συγχαίρω τον κ. Kirkhore για την έκθεση που εκτόνησε.

1-068

McKenna (Verts/ALE). - (EN) Κυρία Πρόεδρε, η Ομάδα μου υποστηρίζει θερμά την έκθεση του κ. Kirkhore. Είναι πολύ σημαντικό ότι το πνεύμα της ολλανδικής πρότασης δεν έχει αλλάξει, και θα την υπερψηφίσουμε.

Η δημιουργία δικτύων ή σημείων επαφής σε κάθε κράτος μέλος για εγκλήματα πολέμου είναι εξαιρετικά σημαντική. Είναι σημαντικό να υπάρχει επαφή με τις αστυνομικές και δικαστικές αρχές, ούτως ώστε να διευκολύνεται η συνεργασία στα κράτη μέλη σχετικά με εγκλήματα πολέμου. Αυτό εξηγείται από τις τρέχουσες εξελίξεις στο διεθνές δίκαιο και, ιδιαίτερα, από την επιτυχία που σημείωσαν τα δικαστήρια των Ηνωμένων Εθνών για την πρώην Γιουγκοσλαβία και τη Ρουάντα στον εντοπισμό και τη δίωξη ατόμων, τα οποία έχουν διαπράξει εγκλήματα πολέμου ή εγκλήματα εναντίον της ανθρωπότητας και γενοκτονίες. Αυτή η δραστηριότητα προσελκύει μεγαλύτερο δημόσιο ενδιαφέρον και υποστήριξη παρά ποτέ.

Υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες άτομα που έχουν διαπράξει εγκλήματα εναντίον της ανθρωπότητας διέφυγαν χωρίς να τιμωρηθούν – για παράδειγμα η υπόθεση Πινοσέτ – και υπάρχουν άλλες περιπτώσεις όπου κλείνουμε τα μάτια μπροστά σε εγκλήματα πολέμου και σε σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μέχρις ότου εμφανιστεί η ευκαιρία και η κατά πρόσωπο αντιμετώπισή τους καταστεί πολιτικώς ορθή. Πρέπει να αντιμετωπίζουμε αυτές τις παραβιάσεις από την αρχή. Είναι σημαντικό το γεγονός ότι αυτή η έκθεση δεν έχει ως στόχο την ίδρυση μιας κεντρικής υπηρεσίας συντονισμού. Η πρωτοβουλία αφήνει βασικά την υλοποίηση στη δικαιοδοσία των κρατών μελών, τα οποία πρέπει, τότε, να παρέχουν πληροφορίες για τις υπηρεσίες που έχουν δημιουργηθεί. Η πρωτοβουλία υπογραμμίζει, επίσης, ένα από τα σημαντικά προβλήματα, την προστασία δεδομένων, η οποία μπορεί να εξελιχθεί με τη μεταφορά δεδομένων και πληροφοριών. Δεν πρέπει, επίσης, να ξεχνάμε ποτέ ότι η προστασία δεδομένων είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα και δεν πρέπει να απουσιάζει από καμία παρόμοια συζήτηση.

1-069

Vitorino, Επιτροπή. - (PT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, η Επιτροπή υποστηρίζει την πρόταση των Κάτω Χωρών για τη δημιουργία σημείων επαφής σχετικά με τα εγκλήματα γενοκτονίας, διότι πιστεύουμε ότι πρόκειται για μία λογική πρόταση που υποδεικνύει μία απλή και ολιγοδάπανη διάρθρωση. Η πρόταση αυτή δεν επηρεάζει τους υφιστάμενους νομικούς μηχανισμούς δικαστικής συνδρομής αλλά αποτελεί σημαντικό συμπλήρωμα στο συγκεκριμένο μέτρο που επιτρέπει στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από το Καταστατικό του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου που δημιουργήθηκε στη Ρώμη από τη Σύμβαση του 1998 και που είναι έτοιμο να τεθεί σε ισχύ όταν επικυρωθεί από τον απαραίτητο αριθμό κρατών μελών.

Η συνεργασία μεταξύ των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα αυτόν με σκοπό την πρόληψη αυτού του είδους εγκλημάτων, ήταν ήδη αντικείμενο κοινής θέσης της 11ης Ιουνίου 2001 εκ μέρους του Συμβουλίου. Πιστεύουμε, επομένως, ότι η πρωτοβουλία των Κάτω Χωρών εντάσσεται σε μία συνεκτική και σταθερή γραμμή εξέτασης των εγκλημάτων αυτών, που είναι ιδιαιτέρως απεχθή σε διεθνή κλίμακα. Η Επιτροπή συμμερίζεται την άποψη που υποστηρίζει ο εισηγητής, κύριος Kirkhope, τον οποίο θα ήθελα να ευχαριστήσω για την εξαιρετική έκθεση, όσον αφορά την ανάγκη, να μην επηρεάζει αυτό το είδος μηχανισμών συνεργασίας τις εγγυήσεις της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, ούτε να διακυβεύει τα δικαιώματα προστασίας των εναγομένων. Ισχύουν εδώ κοινοί εφαρμόσιμοι κανόνες, όπως η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και οι συμβάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με το θέμα αυτό. Πρόκειται για ένα επιπλέον παράδειγμα θεμάτων, μαζί με τα θέματα που αποτέλεσαν αντικείμενο έκθεσης του κυρίου Deprez, που εξετάζονται επί του παρόντος όσον αφορά το νομικό καθεστώς διασφάλισης της προστασίας των προσωπικών δεδομένων στο πλαίσιο της δικαστικής συνεργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

1-070

Πρόεδρος. - Ευχαριστώ, κύριε Επίτροπε Vitorino.

Η συνεδρίαση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, στις 12.00.

1-071

Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις

1-072

Πρόεδρος. - Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A5-0082/2002) του κ. Coelho, εξ ονόματος της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που αφορά τον καθορισμό προγράμματος πλαισίου βάσει του άρθρου VI της συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις (COM(2001) 646 - C5-0694/2001 - 2001/0262(CNS)).

1-073

Coelho (PPE-DE), εισηγητής. - (PT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, συγχαίρω καταρχάς την Επιτροπή, την οποία εκπροσωπεί ο Επίτροπος κύριος António Vitorino, για τη θαυμάσια πρωτοβουλία που μας παρουσιάζει. Πολλές φορές επικρίνουμε, και δικαίως, την Επιτροπή. Σήμερα πρέπει να την συγχαρούμε για την πρωτοβουλία που μας παρουσιάζει και που ανταποκρίνεται θετικά στις συστάσεις που απηύθυνε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με την έγκριση της έκθεσης Kessler να ενταχθούν τα πέντε προγράμματα που καλύπτει ο τίτλος VI σε ένα ενιαίο πρόγραμμα πλαίσιο.

Όπως όλοι γνωρίζουμε, στο πλαίσιο του άρθρου 29 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ένωση πρέπει να προωθήσει τον στόχο της να παρέχει στους πολίτες υψηλό επίπεδο προστασίας σε έναν χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, μέσω της θεσμοθέτησης δράσεων, τις οποίες θα αναλαμβάνουν από κοινού τα κράτη μέλη, στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας, καθώς και σε ποινικά θέματα. Στο πλαίσιο της λογικής αυτής δημιουργήθηκαν τα πέντε διετή προγράμματα χρηματοδότησης που καλύπτει ο τίτλος VI, τα οποία πρέπει να ολοκληρωθούν τον Δεκέμβριο του 2002 και που ήταν – και συνεχίζουν ακόμη να είναι – το Grotius II, που απευθύνεται στα συναφή προς τη δικαιοσύνη επαγγέλματα, το Oisín II, που απευθύνεται στις αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών, το STOP II, που απευθύνεται στους αρμόδιους για τη δράση κατά του εμπορίου ανθρωπίνων υπάρξεων και της σεξουαλικής

εκμετάλλευσης των παιδιών, το πρόγραμμα Ιπποκράτης, στον τομέα της πρόληψης της εγκληματικότητας, και το FALCONE, που απευθύνεται στους αρμόδιους για τη δράση κατά του οργανωμένου εγκλήματος.

Η υπό συζήτηση πρόταση δημιουργεί ένα ενιαίο πρόγραμμα πλαίσιο που επιχειρεί να συναθροίσει και να συγχωνεύσει σε ένα εναρμονισμένο νομοθετικό και λειτουργικό πλαίσιο όλες τις δράσεις που αφορούν τον τίτλο VI της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αντανακλώντας την εξέλιξη των κοινοτικών προγραμμάτων γενικά και τις εμπειρίες πέντε ετών στον τομέα. Επιτυγχάνουμε επομένως, κατά τη γνώμη μας, να διασφαλίσουμε ένα πιο συνεκτικό σύνολο και μεγαλύτερο αντίκτυπο των δράσεων που υποστηρίζονται από αυτά τα προγράμματα, να διασφαλίσουμε την αποτελεσματικότερη χρήση των χρηματοδοτικών πόρων, να αποφύγουμε ενδεχόμενες αλληλοεπικαλύψεις μεταξύ των διαφόρων προγραμμάτων και να καλύψουμε τα υφιστάμενα κενά.

Αν και θεωρώ αρκετά θετική την προσέγγιση της Επιτροπής, θεώρησα κατάλληλο και φρόνιμο να εισαγάγω ορισμένες τροποποιήσεις, με τους ακόλουθους στόχους:

- πρώτον, να διασαφηνιστεί περισσότερο η γραμμή δράσης του προγράμματος, καθώς επίσης και μία ακριβής διατύπωση (διότι τα σχέδια που παρουσιάζονται θα πρέπει να εξεταστούν με βάση τη συμμόρφωσή τους με τους στόχους του προγράμματος) απορρίπτοντας, με τον τρόπο αυτόν, αόριστες ή ελάχιστες ακριβείς έννοιες·

- δεύτερον, να προωθήσουμε την ένταξη στο πρόγραμμα διασυνοριακών δράσεων στον τομέα της βοήθειας προς τα θύματα εγκληματικών ενεργειών, εκτός από την προώθηση της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας. Με τον τρόπο αυτόν, προωθούμε, στα κράτη μέλη, την αποτελεσματική προστασία των συμφερόντων των θυμάτων στις ποινικές δίκες, κυρίως μέσω της δημιουργίας ενός δικτύου σημείων επαφής. Θα ήταν επίσης ορθό, για παράδειγμα, να προβλέψουμε την εκπόνηση μίας ανεξάρτητης μελέτης σχετικά με την κατάσταση της μεταφοράς της απόφασης πλαισίου, με συνοδευτικές προτάσεις βελτίωσης για κάθε χώρα·

- τρίτον, να αναγνωρίσουμε ότι είναι σημαντικό και ορθό να συνεργαστούν οι υποψήφιες χώρες, αλλά πρέπει να καταστεί σαφές ότι απαιτείται η συμμετοχή τους είτε σε επίπεδο επεξεργασίας είτε σε επίπεδο εκτέλεσης του έργου. Μία απλή συμμετοχή τους στο έργο, περίπου σαν απλοί καταναλωτές, δεν μπορεί να θεωρηθεί επαρκής·

- τέταρτον, να διευκρινιστεί ότι η δυνατότητα της ανάληψης πρωτοβουλιών για τη διατύπωση προτάσεων δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο στον δημόσιο τομέα των κρατών μελών και των υποψηφίων χωρών, αλλά πρέπει να διευρυνθεί και στις μη κυβερνητικές οργανώσεις, στα Πανεπιστήμια και στους άλλους ενδιαφερόμενους οργανισμούς·

- πέμπτον, όσον αφορά τη χρηματοδότηση, προβλέπεται μέγιστη συγχρηματοδότηση 70% η οποία, σε ορισμένες περιπτώσεις, θα μπορεί να φθάσει το 100%. Πρόκειται για ειδικά έργα και συμπληρωματικά μέτρα. Η χρηματοδότηση 100% ως κοινοτική συνεισφορά υποστηρίζεται μόνο στην περίπτωση έργων που παρουσιάζουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον για την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση και που δεν μπορούν ίσως να πραγματοποιηθούν διότι βασίζονται σε μικρότερη οικονομική στήριξη. Πρέπει όμως να υπογραμμίσουμε εδώ, και είμαι βεβαίως πως αυτή είναι και η προσέγγιση του Επιτρόπου, κυρίου António Vitorino, ότι η άποψη που φαίνεται να υπερισχύει είναι να προσπαθήσουμε να χρηματοδοτήσουμε το μεγαλύτερο δυνατό αριθμό έργων με τους διαθέσιμους πόρους·

- έκτον, η πρόταση της Επιτροπής συμπίπτει με την επιθυμία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να αυξήσει την ενίσχυση προς τα έργα που αποσκοπούν στην προώθηση της δημιουργίας ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, αλλά είναι λίγο δύσκολο να αποδεχούμε μία πρόταση που υπερβαίνει τις σημερινές δημοσιονομικές προοπτικές. Για αυτό και προτείνεται να λειτουργήσει το πρόγραμμα πλαίσιο την περίοδο 2003 έως 2006, μετά από αυτό που θα ανανεωθεί σύμφωνα με τις νέες δημοσιονομικές προοπτικές.

Και, για να ολοκληρώσω, θεωρώ λυπηρό το γεγονός ότι η θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν διαφυλάσσεται δεόντως. Πρότεινα για τον λόγο αυτόν να δοθεί στο Κοινοβούλιο η δυνατότητα συμμετοχής, γεγονός που θα του δώσει ασφαλώς τη δυνατότητα να ασκήσει όσο το δυνατόν καλύτερα την αρμοδιότητα του ως δημοσιονομική αρχή. Η οικοδόμηση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης αποτελεί έναν από τους βασικούς στόχους του Κοινοβουλίου και είναι επομένως πολύ σημαντικό να διασφαλιστεί η συνεργασία του.

1-074

Jensen (ELDR), *συντάκτης της γνωμοδότησης της Επιτροπής Προϋπολογισμών*. - (DA) Κυρία Πρόεδρε, εξ ονόματος της Επιτροπής Προϋπολογισμών θέλω να ευχαριστήσω τον εισηγητή, τον κ. Carlos Coelho, και την Επιτροπή Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων που ενσωμάτωσε στην έκθεσή του μεγαλύτερο μέρος των τροπολογιών που υπέβαλε η Επιτροπή Προϋπολογισμών. Η πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή συνενώνει πέντε υπάρχοντα προγράμματα: GROTIUS II, OISIN II, STOP II, Ιπποκράτης και FALCONE και θεωρώ ότι η πρόταση κατά βάση ευθυγραμμίζεται με την επιθυμία του Κοινοβουλίου να εξασφαλιστεί περισσότερη υποστήριξη για τα έργα που προσφέρουν στους πολίτες της ΕΕ μία Ένωση εντός της οποίας θα υπάρχει περισσότερη ασφάλεια. Διότι η εσωτερική ασφάλεια είναι δίχως άλλο μία από τις προτεραιότητες που υπογραμμίζεται και από το Κοινοβούλιο στους γενικούς προσανατολισμούς της διαδικασίας κατάρτισης του προϋπολογισμού για το 2003 – του επόμενου έτους δηλαδή – ο οποίος

ψηφίστηκε στην τελευταία συνεδρίαση του Στρασβούργου. Ένας από τους στόχους της συνένωσης των προγραμμάτων είναι στο μέλλον να υπάρχει μεγαλύτερη συνοχή ανάμεσα στην αστυνομική συνεργασία και τη δικαστική συνεργασία, ενώ συγχρόνως, για την Επιτροπή Προϋπολογισμών, ο στόχος αυτός θα έχει το, κάθε άλλο παρά ασήμαντο, αποτέλεσμα της καλύτερης εκμετάλλευσης των χρηματοδοτικών πόρων. Είναι επίσης θετικότατο το γεγονός ότι οι υποψήφιοι χώρες θα έχουν και αυτές τη δυνατότητα συμμετοχής στα έργα που χρηματοδοτούνται από το πρόγραμμα, όμως πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι το Κοινοβούλιο, ως αρχή αρμόδια για τον προϋπολογισμό δεν μπορεί να αποδεχτεί την υπέρβαση των δημοσιονομικών προοπτικών, οπότε το πρόγραμμα πρέπει να περιοριστεί καταρχάς στην περίοδο 2003-2006, δηλαδή να περικοπεί κατά ένα έτος. Αυτό φυσικά σημαίνει μία αντίστοιχη μείωση του κονδυλίου. Στη συνέχεια όμως μπορούμε να το παρατείνουμε. Τέλος, θεωρώ σημαντικό η αρχή προϋπολογισμού να εισακουστεί, εάν παρ' όλα αυτά καταστεί αναγκαία η αύξηση των πιστώσεων για το πρόγραμμα. Μια αύξηση των πιστώσεων για το εν λόγω πρόγραμμα δεν πρέπει να έχει ως συνέπεια τη μείωση των πιστώσεων για άλλα προγράμματα που επίσης χρηματοδοτούνται από την κατηγορία τρία των δημοσιονομικών προοπτικών.

1-075

Kebler (PSE). - (DE) Κυρία Πρόεδρε, βάσει της Συνθήκης για την ΕΕ έχουμε καθήκον να δημιουργήσουμε έναν χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης για τους ευρωπαίους πολίτες. Η πρόταση του Συμβουλίου αποτελεί ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή. Ενοποιούνται βέβαια μόνο πέντε ήδη υφιστάμενα προγράμματα, αλλά η ενοποίηση αυτή δημιουργεί ενιαίους κανόνες και καλύτερη εποπτεία του συστήματος, πράγμα που είναι ιδιαίτερα απαραίτητο σε αυτόν τον ακανθώδη τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις.

Με την ενοποίηση των προγραμμάτων μπορούν πλέον να αποφευχθούν οι επικαλύψεις και να καλυφθούν τα κενά. Η δημιουργία ενός μοναδικού προγράμματος πλαισίου θα βελτιώσει επίσης περαιτέρω την αποτελεσματική χρησιμοποίηση των οικονομικών πόρων. Μόνο η διασυνοριακή ποινική δίωξη και εκτέλεση των ποινών μπορεί να συμβάλει στην καταπολέμηση της σημερινής εγκληματικότητας, διότι οι εγκληματίες επωφελούνται σε μεγάλο βαθμό από τις ελευθερίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εξάλλου, το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών της Ένωσης θα ενισχυθεί, καθώς γνωρίζουν ότι οι εγκληματίες δεν μπορούν να διαφύγουν της ποινικής δίωξης. Διώκονται με τον ίδιο τρόπο σε ολόκληρη την Ένωση.

Από την άποψη αυτή, πρέπει να επικροτηθεί η τροπολογία για τη δημοσίευση στο Διαδίκτυο των πορισμάτων των συγχρηματοδοτούμενων, βάσει του παρόντος προγράμματος, ερευνών και μελετών. Αποτελεί ένα περαιτέρω βήμα για μεγαλύτερη διαφάνεια, την οποία χρειαζόμαστε προκειμένου να καταστήσουμε άλλη μια φορά αντιληπτά στους πολίτες τα πλεονεκτήματα μιας ευρωπαϊκής συνεργασίας.

Πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα και να επιδοκιμαστεί έντονα η ενίσχυση της προστασίας των θυμάτων. Διότι τα θύματα υποφέρουν μεν περισσότερο, αλλά η προστασία και φροντίδα που δέχονται δεν είναι καθόλου ικανοποιητικές. Συνεπώς, πρέπει να εξασφαλιστεί η παροχή αποτελεσματικής προστασίας των συμφερόντων των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες. Ενόψει της διεύρυνσης της ΕΕ, επιδοκιμάζεται ιδιαίτερα το γεγονός ότι τα υποψήφια για ένταξη στην ΕΕ κράτη λαμβάνονται υπόψη στην πρόταση του Συμβουλίου και θα μπορούν να συμμετέχουν σε σχέδια.

Όμως δεν είναι δυνατό να γίνει αποδεκτό το γεγονός ότι αγνοείται το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην πρόταση του Συμβουλίου· ειδικά λόγω της αρμοδιότητας του Κοινοβουλίου επί του προϋπολογισμού, είναι απαραίτητο τουλάχιστον να ενημερώνεται για την πορεία του προγράμματος και να μην του υποβληθεί μόνο μια έκθεση το 2005. Επομένως, πρέπει να υποστηριχθούν οι προσπάθειες του εισηγητή να επιφέρει αλλαγές στην κατάσταση αυτή.

Τέλος, θέλω να συγχαρώ τον κ. Coelho για την έκθεση που εκπόνησε και ιδίως διότι κατόρθωσε να προβεί στις απαραίτητες γλωσσικές διευκρινίσεις.

1-076

Krarup (EDD). - (DA) Κυρία Πρόεδρε, μέσα στη γενικότερη πολιτική εικόνα η συγκεκριμένη έκθεση είναι για πέταμα. Από οικονομικής άποψης αφορά λιγότερο από ένα χιλιοστό του ετήσιου προϋπολογισμού της ΕΕ, ενώ οι άμεσες πολιτικές συνέπειές της δεν αποτελούν αφορμή ούτε για επευφημίες ούτε για αντιρρήσεις. Αφορά ένα πρόγραμμα που απορρέει από το παράρτημα 6 της συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προφανώς, ως νομικός και δημοκράτης, πρέπει να πω ότι πάντα είναι καλή η συνεργασία και η ανάπτυξη, όπως επίσης ότι είναι χρήσιμη και διαφωτιστική, όμως είναι πάρα πολύ δύσκολο να πάρουμε αυτές τις ρητορείες στα σοβαρά. Στην αιτιολόγηση της έκθεσης αναγράφονται τα ακόλουθα: «Εφόσον επιδιώκεται να εξασφαλισθεί στον ευρωπαίο πολίτη ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι η εγκληματολογική έρευνα, η δίωξη και η εκτέλεση των ποινών μπορούν να πραγματοποιούνται αποτελεσματικά σε διασυνοριακό επίπεδο.» Είναι σαν η ελευθερία, η ασφάλεια και η δικαιοσύνη να ανακαλύφθηκαν για πρώτη φορά χάρη σε αυτές τις αποφάσεις, όμως το θέμα είναι ότι το συντριπτικά μεγαλύτερο τμήμα του δικαστικού και αστυνομικού έργου επίλυσης εγκληματικών υποθέσεων διεξάγεται σε εθνικό και τοπικό επίπεδο. Αναφέρεται ένας ρητορικός αριθμός που συμβάλλει ή πρέπει να ιδωθεί ως κρίκος μια εξέλιξης προς την ευθυγράμμιση των αστυνομικών, νομικών και εγκληματολογικών αποφάσεων. Όσον αφορά την οικονομία, μπορούμε να πούμε ότι 65 εκατομμύρια ευρώ είναι χρήματα τρόπον τινά, και αυτό είναι ακόμα ένα παράδειγμα της μακράς αλυσίδας προγραμμάτων που μπαίνουν τυχαία στη διαδικασία διαχείρισης της ΕΕ. Δεν θα εμμείνω περισσότερο επ' αυτού, όμως εν κατακλείδι θέλω μόνο να τονίσω ένα αλλοπρόσαλλο θέμα που χαρακτηρίζει τις πληροφορίες που μας έδωσε η Επιτροπή ότι τα εν λόγω προγράμματα έχουν αξιολογηθεί. Ωστόσο αξιολογήθηκαν το 2000, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι σχεδόν όλα τα

προγράμματα εγκρίθηκαν μόλις το 2001. Αν μη τι άλλο πρόκειται για μια εντυπωσιακή μαντική ικανότητα που προμηνεί ό,τι καλύτερο για τα έργα.

1-077

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. ΟΝΕΣΤΑ

Αντιπροέδρου

1-078

Vitorino, Επιτροπή. - (PT) Κύριε Πρόεδρε, κύριοι βουλευτές, θα ευχαριστήσω καταρχάς τον κύριο Carlos Coelho και θα τον συγχαρώ για τη θαυμάσια έκθεσή του. Υπογραμμίζω ότι η πρόταση αυτή του προγράμματος πλαισίου έχει ως στόχο να εξορθολογίσει και να απλοποιήσει την εφαρμογή των προγραμμάτων συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στον αστυνομικό και δικαστικό ποινικό τομέα, ανταποκρινόμενη με τον τρόπο αυτό σε ένα ρητό αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εκφράστηκε στην έκθεση Kessler.

Όσον αφορά το περιεχόμενο του προγράμματος πλαισίου, καλύπτει πλήρως τα πέντε προηγούμενα προγράμματα και επίσης καλύπτει την εκτέλεση παρεμφερών δράσεων στον τομέα της καταπολέμησης των ναρκωτικών, σχετικά με τα οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δημιούργησε ένα ειδικό δημοσιονομικό κονδύλιο που λήγει εφέτος. Το πρόγραμμα καλύπτει όλους τους τομείς που είναι και πρέπει να είναι αντικείμενο μίας ευρωπαϊκής δράσης, γεγονός που καθιστά προφανή τη συμμετοχή των δημοσίων αρχών και των δικαιούχων των προγραμμάτων, με τους οποίους συνεργαζόμαστε στενά, και αντανακλά επίσης τα αποτελέσματα της εξωτερικής αξιολόγησης που, όπως είναι προφανές, πραγματοποιήθηκε εδώ και δύο χρόνια σχετικά με την ανάπτυξη των προηγούμενων προγραμμάτων για αξιολόγηση. Ορισμένες φορές η Επιτροπή κατηγορείται ότι αποτελεί ένα σχιζοφρενικό θεσμικό όργανο αλλά δεν φθάσαμε ακόμη στο σημείο να αξιολογήσουμε εκείνο που δεν έγινε ακόμη.

Στην προσέγγιση αυτή, ο βασικός νομικός στόχος περιορίστηκε οικειοθελώς στο να αναφέρει τις γενικές κατευθύνσεις και η Επιτροπή πιστεύει ότι πρέπει να αφήσει στα ετήσια προγράμματα τη μέριμνα να καθορίσουν κατά τρόπο πιο συγκεκριμένο τις προτεραιότητες, κάθε χρόνο, σε σχέση με την εξέλιξη της πολιτικής κατάστασης και τις ίδιες τις ανάγκες της ποινικής κατάστασης. Στην οπτική αυτή, οι τροποποιήσεις που προτείνονται στο άρθρο 2, όταν τονίζουν το τάδε ή το δείνα ειδικό θέμα, κατά τη γνώμη μου είναι δύσκολο να γίνουν αποδεκτές. Η Επιτροπή πιστεύει ότι οι στόχοι στο πρόγραμμα πλαίσιο πρέπει να είναι καθορισμένοι γενικά, αφήνοντας σε κάθε ετήσιο πρόγραμμα τον καθορισμό των προτεραιοτήτων. Ωστόσο, όλες οι υποθέσεις και όλα τα θέματα που περιλαμβάνουν οι τροπολογίες καλύπτονται, κατά την άποψή μου, από τη συνολική διαμόρφωση της πρότασης της Επιτροπής και θα είναι δυνατό να συμπεριληφθούν σε κάθε ετήσιο πρόγραμμα.

Το πρόγραμμα πλαίσιο καθιστά επίσης σαφή την έννοια της συνεργασίας. Αυτό το στοιχείο είναι βασικό, στον βαθμό που τα προγράμματα πρέπει να υλοποιηθούν όχι μόνο με απλή ευρωπαϊκή συμμετοχή, αλλά επίσης – και εξαρχής – στο πλαίσιο στενής συνεργασίας μεταξύ των βασικών συμμετεχόντων στις διάφορες χώρες. Η τροπολογία που εισήγαγε ο εισηγητής, η οποία διευκρινίζει περισσότερο αυτή την έννοια της συνεργασίας, είναι, επομένως, πλήρως αποδεκτή εκ μέρους της Επιτροπής. Όπως ανέφερε ο βουλευτής κύριος Carlos Coelho, οι υποψήφιοι για ένταξη χώρες μπορούν να συμμετέχουν ήδη από τώρα σε προγράμματα. Η Επιτροπή επιθυμεί να προχωρήσει ακόμη περισσότερο και, στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών συμφωνιών, ανέπτυξε ένα σύστημα χρηματοδοτικών πρωτοκόλλων που θα επιτρέψει στους οργανισμούς που έχουν ιδρυθεί στις υποψήφιοι χώρες να είναι εξίσου επιλέξιμοι για την παρουσίαση σχεδίων κατά παρόμοιο τρόπο και σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες που ισχύουν για τους οργανισμούς των κρατών μελών. Εκφράζω επομένως την ικανοποίησή μου για την τροπολογία που εισήγαγε επίσης ο εισηγητής σχετικά με το σημείο αυτό, η οποία προτείνει μία διατύπωση που θεωρώ εύλογη, στον βαθμό που διασαφηνίζει ακόμη περισσότερο την έννοια της επιλεξιμότητας των υποψηφίων χωρών.

Όσον αφορά τις υπόλοιπες τροπολογίες η Επιτροπή αποδέχεται αυτές που αφορούν τις αιτιολογικές σκέψεις και εμπλουτίζουν το κείμενο, ή ορισμένες διευκρινίσεις, όπως, για παράδειγμα, την πολύ σαφή αναφορά να συμπεριληφθούν Πανεπιστήμια, μη κυβερνητικές οργανώσεις και αστυνομικές σχολές στους επιλέξιμους οργανισμούς.

Όσον αφορά το αίτημα επίσπευσης της ενδιάμεσης έκθεσης για τον Ιούνιο του 2004, η Επιτροπή προτείνει να διατηρηθεί η ημερομηνία του Ιουνίου 2005. Αντιθέτως, θα προτείναμε η παρουσίαση της ετήσιας έκθεσης να επισπευσθεί για τον Ιούνιο του 2004, προκειμένου το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να ενημερωθεί το συντομότερο δυνατόν σχετικά με τα πρώτα αποτελέσματα της εκτέλεσης του προγράμματος που ήδη έχουν επιπτώσεις οι οποίες θα πρέπει να αξιολογηθούν. Τέλος, όσον αφορά τη διάρκεια του προγράμματος, οφείλω να ομολογήσω ότι, σε σχέση με άλλα προγράμματα που υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν χρησιμοποιήθηκε το επιχείρημα ότι «η νομική βάση προβλέπει την εκτέλεση τους για μετά το 2006», δηλαδή μετά το τέλος των δημοσιονομικών προοπτικών. Επομένως, ζητάμε από το Κοινοβούλιο, έχοντας υπόψη ότι το δημοσιονομικό κονδύλιο για την περίοδο μετά το 2006 θα εξαρτάται πάντα από τις δημοσιονομικές προοπτικές που θα εγκριθούν μετά το 2006, η νομική βάση να μην περιοριστεί στο 2006 και να μπορέσει να καλύψει προγραμματισμένες δράσεις έως το 2007, με τη διόρθωση, φυσικά, η συγκεκριμένη οικονομική χορήγηση να εξαρτάται πάντα από τις νέες δημοσιονομικές προοπτικές. Ευχαριστώ, τέλος, τον εισηγητή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τη στήριξη, την ενθάρρυνση και την ώθηση που έδωσαν σε αυτό το σημαντικό έργο εξορθολογισμού των προγραμμάτων

στον ιδιαίτερος σημαντικό τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της ποινικής δικαστικής συνεργασίας σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

1-079

Πρόεδρος. - Ευχαριστώ, κύριε Επίτροπε.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, στις 12.00 το μεσημέρι.

1-080

Προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου

1-081

Πρόεδρος. - Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την κοινή συζήτηση των ακόλουθων εκθέσεων:

– A5-0080/2002 του κ. Di Lello Finuoli, εξ ονόματος της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με την πρόταση απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου που αφορά την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου (ανανεωμένη διαβούλευση) (15525/2001 – C5-0022/2002 – 2000/0801(CNS)), και

– A5-0099/2002 της κ. Oomen-Ruijten, εξ ονόματος της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Πολιτικής των Καταναλωτών, σχετικά με την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου (COM(2001) 139 – C5-0116/2001 – 2001/0076(COD)).

1-082

Di Lello Finuoli (GUE/NGL), εισηγητής. - (IT) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, γνωρίζουμε πολύ καλά την ιστορία αυτής της απόφασης πλαισίου. Γνωμοδοτούμε για δεύτερη φορά γιατί η απόφαση πλαίσιο επί της οποίας είχαμε ήδη εκφραστεί πριν από δύο χρόνια έχει αναθεωρηθεί. Εν τω μεταξύ όμως η Επιτροπή διατύπωσε μια επιφύλαξη γενικού χαρακτήρα επί της απόφασης πλαισίου, παρατηρώντας ότι το θέμα της προστασίας του περιβάλλοντος καλύπτεται από πολυάριθμα κοινοτικά κείμενα, τα οποία στην πλειοψηφία τους προβλέπουν διοικητικές κυρώσεις και, κατά συνέπεια, θεωρεί ότι την απόφαση πρέπει να επεξεργασθεί όργανο του πρώτου πυλώνα.

Η Επιτροπή επιμένει στο γεγονός ότι οι υφιστάμενες κυρώσεις απεδείχθησαν ανεπαρκείς, πράγμα που αποδεικνύεται από την κατάσταση του περιβάλλοντος στην Ευρώπη. Το σχέδιο οδηγίας επί του οποίου θα διεξαχθεί η συζήτηση στο πλαίσιο της έκθεσης της κ. Oomen-Ruijten πρέπει κατά συνέπεια να θεωρηθεί συμπληρωματικό του σχεδίου απόφασης πλαισίου. Σύμφωνα με την Επιτροπή, είναι αναγκαία η έγκριση ενός οργάνου του πρώτου πυλώνα και το όργανο αυτό οφείλει να έχει την προτεραιότητα επί του οργάνου του τρίτου πυλώνα. Αυτό σημαίνει ότι, όταν ένα θέμα εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Κοινότητας, δεν είναι νομικώς δυνατό για την Ένωση να εγκρίνει κοινούς κανόνες μέσω ενός οργάνου του τρίτου πυλώνα χωρίς να παραβιάζονται οι εξουσίες της ίδιας της Κοινότητας.

Θα ήθελα σε αυτό το σημείο να υπενθυμίσω ότι το Κοινοβούλιο συμφωνεί με την Επιτροπή: στη συνεδρίαση της 15ης Νοεμβρίου 2001 εγκρίναμε με διαδικασία χωρίς συζήτηση μία σύσταση σχετικά με τις ποινικές κυρώσεις και τους κοινοτικούς νόμους, καλώντας ειδικότερα στο σημείο 6 το Συμβούλιο να μην αναλάβει καμία δράση επί του ποινικού δικαίου σε θέματα περιβάλλοντος προτού εγκριθεί το σχέδιο οδηγίας για την προστασία του περιβάλλοντος μέσω ποινικών κυρώσεων. Συνεπώς, τα δύο αυτά έγγραφα – η απόφαση πλαίσιο και η οδηγία – αλληλοσυμπληρώνονται και έχουν συνταχθεί για να ισχύουν ταυτόχρονα, ώστε να αποφεύγεται η σχιζοφρενική κατάσταση της ύπαρξης δύο εγγράφων που προβλέπουν διαφορετικά πράγματα για το ίδιο θέμα. Όπως θα δείτε στις τροπολογίες, για τους ορισμούς και τις κυρώσεις η απόφαση πλαίσιο παραπέμπει στην οδηγία, γιατί είμαστε πεπεισμένοι ότι, ακριβώς επειδή είναι κοινοτικό όργανο, η οδηγία είναι το αναγκαίο και χρήσιμο μέσο για την προστασία του περιβάλλοντος από την καταστροφή.

Πρέπει επίσης να προσθέσω μια πολύ σημαντική πτυχή: ενώ η οδηγία φαίνεται να έχει ως φιλοσοφία την προληπτική προστασία του περιβάλλοντος, μια προστασία δηλαδή που θα εφαρμόζεται πριν το περιβάλλον καταστραφεί ολοσχερώς, η απόφαση πλαίσιο που προβλέπει το Συμβούλιο θα ήθελε στην πραγματικότητα να επιβάλλονται ποινικές κυρώσεις όταν το περιβάλλον έχει υποστεί ήδη καταστροφές, ή έστω ανεπανόρθωτες βλάβες. Εδώ φυσικά δεν διαθέτουμε τον αναγκαίο χρόνο, αλλά στην Επιτροπή εκθέσαμε ήδη με μεγάλη σαφήνεια αυτή τη διαφορά φιλοσοφίας. Επιμένω συνεπώς στο γεγονός ότι πρέπει να εκφράσουμε ευνοϊκή ψήφο, τόσο επί της απόφασης πλαισίου η οποία εγκρίθηκε ήδη από την Επιτροπή, όσο και επί της οδηγίας, γιατί τα δύο αυτά έγγραφα έχουν συνταχθεί για να αλληλοσυμπληρώνονται. Εάν αντιθέτως, λάβουμε μια ανακόλουθη ως προς τη φιλοσοφία απόφαση, ή αν ακόμη εγκρίνουμε την τροπολογία 28 στην έκθεση της κ. Oomen-Ruijten, η οποία προβλέπει τη συνολική κατάργηση, θα επανέλθουμε στην απόλυτη σχιζοφρένεια. Είναι αναγκαίο, συνεπώς, να συμφωνήσουμε επί της συμπληρωματικής φύσης των δύο αυτών οργάνων και να τα εγκρίνουμε αμφοτέρωθεν με την προτεινόμενη διατύπωση.

1-083

Oomen-Ruijten (PPE-DE), εισηγήτρια. - (NL) Κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ Επίτροπε, συνάδελφοι, η οδηγία για την εγκληματικότητα εναντίον του περιβάλλοντος πρόκειται να δημιουργήσει ένα νέο ευρωπαϊκό δικαστικό όργανο, το οποίο αναμένεται να συμβάλει στην καλύτερη τήρηση των ευρωπαϊκών περιβαλλοντικών νόμων, οι οποίοι μεταφέρονται και εφαρμόζονται στα κράτη μέλη. Το αντικείμενο είναι συναρπαστικό, επειδή η νομική μέθοδος που επιλέχθηκε είναι θετική, αλλά επίσης επειδή για πολλά χρόνια θα αποτελέσει αντικείμενο εξέτασης για ευρωπαίους νομικούς. Το αίτημα για τη δημιουργία από τα κράτη μέλη, ως μέσο τήρησης της ευρωπαϊκής περιβαλλοντικής νομοθεσίας, δυνατοτήτων επιβολής ποινικών κυρώσεων, συμμερίζονται η Επιτροπή, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Σε αυτό που δεν είμαστε σύμφωνοι είναι ο τρόπος με τον οποίο ένα τέτοιο σύστημα ποινικών κυρώσεων, σε περίπτωση σοβαρών παραβάσεων εναντίον του περιβάλλοντος, πρέπει να διατυπωθεί και να εισαχθεί, καθώς και το ερώτημα ποιος θα μπορεί να συναποφασίζει σχετικά.

Από κοινού με τον εισηγητή, κ. Di Lello, της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, επιλέγω την άποψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και τάσσομαι υπέρ μιας οδηγίας για τα περιβαλλοντικά εγκλήματα στο πλαίσιο του πρώτου πυλώνα. Το Συμβούλιο επέλεξε, με βάση την αποκαλούμενη δανική πρόταση, τη λήψη μέτρων στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα. Τα μέλη της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών απορρίπτουν αυτή την άποψη, και ορθώς. Αυτό που ενώνει το Συμβούλιο, το Κοινοβούλιο και την Επιτροπή είναι ότι όλοι επιθυμούμε να δοθεί συνέχεια στο ιδιαίτερα σαφές αίτημα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε, τον Οκτώβριο του 1999, για κοινοτικούς ορισμούς, την πρόβλεψη και την επιβολή κυρώσεων προσανατολισμένων σε έναν περιορισμένο αριθμό τομέων ιδιαίτερης σημασίας, μεταξύ των οποίων αναφέρονται και τα περιβαλλοντικά εγκλήματα.

Επειδή η επιλογή της νομικής βάσης στο πλαίσιο του πρώτου πυλώνα για το Συμβούλιο – και όπως πληροφορούμαι και για ορισμένους από τους συναδέλφους της ίδιας της ομάδας μου – εξακολουθεί να προκαλεί ερωτηματικά, θα επιθυμούσα να εκθέσω μία σειρά από διασαφηνίσεις, με τις οποίες ελπίζω να πείσω τους αμφισβητίες. Αυτό θα το πράξω βάσει μιας σειράς σημείων. Γιατί εμείς τασσόμεθα υπέρ του πρώτου πυλώνα και γιατί σας καλώ να επιλέξετε τον πρώτο πυλώνα;

Πρώτον: το Συμβούλιο, με τη δανική πρόταση, βασίζεται στο άρθρο 31, στο προοίμιο και στο στοιχείο ε της Συνθήκης ΕΕ, με τα οποία δίνεται αρμοδιότητα για κοινή δράση σε θέματα δικαστικής συνεργασίας για ποινικές υποθέσεις, ενώ στο ε προβλέπεται και η σταδιακή λήψη μέτρων για τον καθορισμό ελάχιστων προδιαγραφών όσον αφορά τα διαπιστωθέντα αδικήματα και όσον αφορά τις ποινές στον τομέα της οργανωμένης εγκληματικότητας, της τρομοκρατίας και του λαθρεμπορίου ναρκωτικών. Αυτή η διάταξη επαναλαμβάνεται στον τίτλο VI. Σύμφωνα με το άρθρο 29 της Συνθήκης ΕΕ, οι διατάξεις αυτού του τίτλου ισχύουν, παραθέτω, «με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας». Αλλά και στο άρθρο 47 της Συνθήκης ΕΕ αναφέρεται ότι η Συνθήκη της ΕΕ δεν αίρει τις Συνθήκες για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Κύριε Πρόεδρε, αυτό επομένως σημαίνει ότι το ποινικό δίκαιο δεν ανήκει αποκλειστικά στις αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στην οποία εγώ παραπέμπω στην έκθεσή μου, επιβεβαιώνει ότι η Συνθήκη ΕΕ δεν μπορεί να αποτελεί εμπόδιο.

Δεύτερον: το ερώτημα που προκύπτει από αυτό, από τη στιγμή που δεν υπάρχουν εμπόδια για τη λήψη ποινικών μέτρων βάσει της Συνθήκης ΕΚ, είναι: τι μπορεί, τι είναι σε θέση να πράξει συγκεκριμένα η ΕΚ; Εάν εξετάσουμε το άρθρο 280, παράγραφος 4, της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο αντιστοιχεί στο άρθρο 5, με το οποίο ορίζεται η αρχή της επικουρικότητας, τότε διαπιστώνω ότι και στον τομέα του περιβαλλοντικού δικαίου πρέπει να δίδεται προσοχή, ώστε η κοινοτική νομοθεσία να μην παρεμποδίζει την οργάνωση του συστήματος απονομής δικαιοσύνης από τα κράτη μέλη.

Τρίτον: είναι ζωτικής σημασίας το γεγονός ότι αυτή η οδηγία δεν αφορά ειδικές διατάξεις ποινικού δικαίου, αλλά την εφαρμογή του ποινικού δικαίου, προκειμένου να καταστήσει αποτελεσματικότερη την περιβαλλοντική πολιτική. Πάντοτε η εφαρμογή του ποινικού δικαίου σε πολλούς τομείς αποτελεί ένα σημαντικό μέσο για τον σεβασμό των κανόνων, εκ των οποίων, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της επικουρικότητας, ένας συγκεκριμένος βαθμός εναρμόνισης της επιβολής της ποινικής νομοθεσίας μπορεί να συμβάλει στην πλήρη εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας.

Τέταρτον: η πρόταση για τα περιβαλλοντικά εγκλήματα βασίζεται στο άρθρο 175, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ, η οποία ορίζει ότι το Συμβούλιο, βάσει της διαδικασίας συναπόφασης του άρθρου 251, λαμβάνει όλα τα μέτρα, τα οποία εξυπηρετούν την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων του άρθρου 174, υπό την προϋπόθεση ότι δεν τίθεται θέμα επικουρικότητας.

Πέμπτον: η πρόταση για μία οδηγία αντιστοιχεί στις περιβαλλοντικές οδηγίες και κανονισμούς που ορίζονται βάσει του άρθρου 175, παράγραφος 1, και προσθέτει σε αυτή τη νομοθεσία μόνο μία ποινική πτυχή. Επομένως, συνεχίζεται η υφιστάμενη γραμμή, βάσει της οποίας η οδηγία υποχρεώνει τα κράτη μέλη να προβλέψουν ποινικές κυρώσεις για δραστηριότητες οι οποίες προκαλούν σημαντική βλάβη στο περιβάλλον.

Κύριε Πρόεδρε, συνάδελφοι, κατά την κρίση της πρότασης και την υποβολή των τροπολογιών οδηγήθηκα από τα κριτήρια που μόλις σας εξέθεσα.

Το άρθρο 1 της οδηγίας, το οποίο έχει ως στόχο τον καθορισμό ελάχιστων κανόνων σχετικά με τη διαπίστωση κολάσιμων αδικημάτων, το άφησα απaráλλακτο. Έτσι τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να καθορίσουν το μέγεθος της ποινής. Στο άρθρο 2 συμπεριέλαβα στους ορισμούς και την προτροπή για τη διάπραξη ενός περιβαλλοντικού εγκλήματος, βάσει

κυρίως της αποκαλούμενης δανικής πρότασης. Τρίτον, περιέλαβα τα αδικήματα τα οποία αναφέρονται τώρα στο παράρτημα στο άρθρο 3, με δύο μικρές τροποποιήσεις. Απορρίπτω κατηγορηματικά την τροπολογία 22, επειδή δεν βασίζεται κατά τη γνώμη μου σε καμία νομική αρχή. Τέταρτον: στο άρθρο καθιστώ σαφέστερη τη έννοια του πλαισίου. Αντί τα κράτη μέλη να καθορίζουν τις ποινές, είναι προτιμότερο να χρησιμοποιηθεί η έννοια των ποινικών κυρώσεων. Προσάρμοσα την τροπολογία 25, επειδή, εν προκειμένω, η επικουρικότητα διαδραματίζει ένα ρόλο.

Μπορούμε να ζητήσουμε από τα κράτη μέλη να επιβάλλουν μέτρα όπως είναι η κατάσχεση, όταν αυτό το στοιχείο προβλέπεται συγκεκριμένα από τη νομοθεσία τους.

Κύριε Πρόεδρε, με αυτή την οδηγία βαδίζουμε επί ξυρού ακμής. Πρέπει ως Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να είμαστε ιδιαίτερα ακριβείς, επειδή αντιλαμβάνομαι ότι θα την εξετάσει το ΔΕΚ και σε αυτό πιθανόν θα πρέπει να συμβαδίσουμε με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Θα επιθυμούσα, τέλος, να ευχαριστήσω τους συναδέλφους μου, όχι μόνο αυτούς από την Επιτροπή Περιβάλλοντος και τον συντάκτη της γνωμοδότησης από την Επιτροπή Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, αλλά και τους συναδέλφους από την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων και όλους τους σκιώδεις εισηγητές. Κύριε Πρόεδρε, συνεργαστήκαμε αρμονικά και, όσο και αν το θέμα τώρα φαίνεται ιδιαίτερα τεχνικό, στην ουσία είναι έντονα πολιτικό και αυτό δεν ενδιαφέρει μόνο την Επιτροπή αλλά βεβαίως και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εξυπηρετούμε ένα θετικό στόχο: τη βελτίωση της προστασίας του περιβάλλοντος.

1-084

Terrón i Cusi (PSE). - (ES) Κύριε Πρόεδρε, θέλω μόνο να πω ότι στις 19.30 αρχίζει μία έκτακτη συνεδρίαση της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων για μία επείγουσα διαβούλευση που μας ζήτησε το Συμβούλιο. Έχω ζητήσει τον λόγο στις δύο επόμενες εκθέσεις και πιστεύω ότι το ίδιο συμβαίνει με διάφορα μέλη της εν λόγω επιτροπής που βρισκόμαστε εδώ αυτή τη στιγμή.

Ζητώ τον λόγο για να καταγραφεί στα πρακτικά η αιτία της αποχώρησης από τη Συνέλευση και για να πω ότι, ως συντονίστρια της Ομάδας του Κόμματος των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών στην επιτροπή, δεν μου απομένει παρά να αποχωρήσω, για να επισημάνω επίσης ότι θα πρέπει να αποφεύγουμε τέτοιου είδους καταστάσεις.

1-085

Πρόεδρος. - Κατανοούμε πλήρως το πρόβλημά σας. Η δήλωσή σας θα εγγραφεί στα συνοπτικά πρακτικά.

1-086

Wuori (Verts/ALE), συντάκτης γνωμοδότησης της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων. - Κύριε Πρόεδρε, οι περιβαλλοντικοί κανόνες έχουν πολλαπλασιαστεί τόσο θεαματικά τα τελευταία τριάντα χρόνια, ώστε ο αριθμός τους στις εθνικές συμφωνίες, τα Πρωτόκολλα και τα αντίστοιχα μέσα να είναι πλέον υπερ-πενταπλάσιος. Στο πλαίσιο των ΗΕ διαθέτουμε περισσότερες από 500 τέτοιες συμφωνίες και στο πλαίσιο του δικαίου της ΕΕ περισσότερες από εκατό οδηγίες. Και όμως όλα αυτά υπολείπονται στο εξής: δεν είναι αρκούντως ακριβή και η εφαρμογή τους είναι απαράδεκτα αναποτελεσματική.

Αυτό που τελικά χρειαζόμαστε στο πεδίο του ποινικού δικαίου είναι οι ποινές, και για τον λόγο αυτόν είναι πλέον σημαντικό να υποστηρίξουμε τη συγκεκριμένη πρόταση οδηγίας της Επιτροπής. Η πρόταση οδηγίας είναι σημαντικά λεπτομερέστερη, συνεκτικότερη και αποτελεσματικότερη σε σχέση με τη συμφωνία πλαίσιο του Συμβουλίου, η οποία υστερεί λόγω των γενικών μειονεκτημάτων που παρουσιάζει το κανονιστικό πλαίσιο για το περιβάλλον, καθώς και λόγω των σαφών ελλείψεων που εμφανίζει η νομική της βάση. Η πρόταση οδηγίας, η οποία βασίζεται στο άρθρο 175 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ, αποτελεί στην προκειμένη περίπτωση το ενδεδειγμένο μέσο. Από το άρθρο 47 της Συνθήκης ΕΕ προκύπτει ότι το μέσο αυτό, δηλαδή το μέσο του κοινοτικού δικαίου του πρώτου πυλώνα, πρέπει σαφώς να υπερσχύσει εδώ, όπως έχει διατυπώσει στη γνωμοδότησή της λεπτομερώς η Επιτροπή Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων.

1-087

Coelho (PPE-DE). - (PT) Κύριε Πρόεδρε, συγχαίρω καταρχάς τους συναδέλφους Di Lello Finuoli και Oomen-Ruijten για το εξαιρετικό έργο που επιτέλεσαν προκειμένου να συντονίσουν τις προσπάθειες με σκοπό τη δημιουργία μέσων που επιτρέπουν την καταπολέμηση της αυξανόμενης έκτασης και των συχνών διασυνοριακών επιπτώσεων των εγκλημάτων κατά του περιβάλλοντος. Δεν θα παραλείψω να υπενθυμίσω μία από τις τελευταίες σφυγμομετρήσεις που παρουσίασε το Ευρωβαρόμετρο, η οποία επιβεβαιώνει ότι το περιβάλλον, μαζί με την ασφάλεια, την υγεία και την ανεργία, αποτελεί μία από τις μεγάλες πηγές ανησυχίας για τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχουμε επομένως την υποχρέωση να βοηθήσουμε στην εξεύρεση λύσεων που μπορούν να δώσουν απάντηση στις ανησυχίες αυτές και που μπορούν να διασφαλίσουν την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας των πολιτών, προσπαθώντας να βελτιώσουν το επίπεδο ζωής όλων.

Έχουμε ενώπιόν μας, αφενός, μία πρωτοβουλία που παρουσίασε η Δανία (το 2000) με σκοπό την έγκριση μίας απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου σχετικά με την καταπολέμηση σοβαρών εγκλημάτων κατά του περιβάλλοντος η οποία προτείνει να εγκρίνουν τα κράτη μέλη συντονισμένα μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος στο πλαίσιο του Ποινικού Δικαίου,

καθώς και έρευνες και αποτελεσματικές ποινικές δράσεις, όπως επίσης και μία αποτελεσματική συνεργασία σε αστυνομικά, ποινικά και διοικητικά θέματα, δηλαδή να δημιουργηθεί ένα κεκτημένο σχετικά με τις ποινικές κυρώσεις κατά των περιβαλλοντικών εγκλημάτων. Αφετέρου, έχουμε μία πρωτοβουλία της Επιτροπής (το 2001) με σκοπό τη δημιουργία μίας οδηγίας σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του Ποινικού Δικαίου με βάση το άρθρο 175 της Συνθήκης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η πρόταση αυτή προορίζεται να εφαρμοστεί σε δραστηριότητες που παραβιάζουν την κοινοτική νομοθεσία προστασίας του περιβάλλοντος και/ή κανόνες που έχουν εγκρίνει τα κράτη μέλη για την εφαρμογή της.

Πιστεύω ότι πρέπει να επικροτήσουμε τη στρατηγική που ακολουθούν οι δύο εισηγητές, Di Lello Finuoli και Oomen-Ruijten, η οποία συνίσταται στην προσπάθεια όσο το δυνατό μεγαλύτερης σύγκλισης των δύο εκθέσεων, ώστε να καταστεί σαφής και συνεκτική η θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απέναντι στις δύο πρωτοβουλίες. Καταβάλλεται προσπάθεια να δοθούν σαφείς ενδείξεις της αδιαμφισβήτητης προτίμησης του Κοινοβουλίου για την προσέγγιση της Επιτροπής, δηλαδή την έγκριση ενός μέσου του 1ου Πυλώνα, διότι η κατάρτιση νομοθεσίας σχετικά με θέματα που αφορούν το περιβάλλον αποτελεί κοινοτική αρμοδιότητα. Πρέπει εδώ ίσως να υπογραμμίσουμε ότι το Ποινικό Δίκαιο δεν είναι αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή αμφισβητείται εδώ κατά πόσον το παρόν σύστημα κυρώσεων είναι επαρκές για να διασφαλίσει την εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου και επομένως είναι βασικό να διασφαλιστούν ελάχιστοι κανόνες που συνεπάγονται την ύπαρξη αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων, αφήνοντας ωστόσο στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών την έγκριση πιο αυστηρών κανόνων και κυρώσεων στο πλαίσιο του θέματος αυτού.

1-088

Paciotti (PSE). - *(IT)* Κύριε Πρόεδρε, οι δύο εξαιρετικές εκθέσεις που εξετάζουμε αποτελούν την απτή απόδειξη της ανάγκης για μια σοβαρή θεσμική μεταρρύθμιση η οποία θα κατορθώσει να ολοκληρώσει σε κοινοτικό επίπεδο τις αρμοδιότητες της Ένωσης σε θέματα δικαστικής, ποινικής και αστυνομικής συνεργασίας, που σήμερα ανήκουν στον αποκαλούμενο τρίτο πυλώνα. Αυτή είναι η πρόταση που έχει διατυπώσει επανειλημμένα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την οποία ελπίζω ότι θα δεχθεί η Συνέλευση για το μέλλον της Ευρώπης και, κατά συνέπεια, η Διακυβερνητική Διάσκεψη για τη μεταρρύθμιση των Συνθηκών. Μόνον έτσι θα αποφευχθούν στο μέλλον αντιπαραγωγικές διαφωνίες και θεσμικές συγκρούσεις και, προπαντός, θα μπορέσουμε να δράσουμε με αποτελεσματικότητα για την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών.

Είναι εύκολο να διαπιστωθεί ότι, χωρίς μια αποτελεσματική κοινοτική παρέμβαση, ορισμένα από τα δικαιώματα αυτά – όπως το δικαίωμα σε υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και στη βελτίωση της ποιότητάς του, δικαίωμα που κατοχυρώνεται από το άρθρο 37 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης – δεν προστατεύονται επαρκώς από τα κράτη μέλη. Κανένα από τα κράτη μέλη δεν επικύρωσε τη Σύμβαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του 1998 σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος με κανόνες ποινικού δικαίου. Οι ίδιες πολυάριθμες κοινοτικές οδηγίες σχετικά με το περιβάλλον δεν αποτελούν επαρκή προστασία εξαιτίας της ελλιπούς εφαρμογής και των συχνών παραβάσεων λόγω απουσίας αποτελεσματικών κυρώσεων.

Αξίζει συνεπώς να εγκριθεί στο σύνολό του το σχέδιο οδηγίας της Επιτροπής που επιβάλλει στα κράτη μέλη να θεσπίσουν ποινικές κυρώσεις, όπως ολοκληρώθηκε με τις χρήσιμες τροπολογίες που συμπεριέλαβε η έκθεση Oomen-Ruijten. Μολονότι η Επιτροπή, το Κοινοβούλιο και η ίδια η νομική υπηρεσία του Συμβουλίου έχουν επανειλημμένα υπογραμμίσει ότι η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί θεμελιώδη στόχο της Κοινότητας, βάσει των άρθρων 3 και 6 της Συνθήκης της Κοινότητας, ότι η ορθή νομική βάση για την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου είναι το άρθρο 175 της Συνθήκης και ότι το κοινοτικό δίκαιο υπερισχύει του δικαίου της Ένωσης, το Συμβούλιο επιθυμεί την έγκριση επί του ιδίου θέματος μιας απόφασης πλαισίου η οποία δεν περιορίζεται στην ολοκλήρωση, αλλά παρεμβαίνει στο σχέδιο οδηγίας, περιορίζει το πεδίο εφαρμογής της, μειώνει την εμβέλειά της και εξαιρεί το θέμα από τη διαδικασία συναπόφασης με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Πολύ σκόπιμα η έκθεση Di Lello υποστηρίζει ότι αυτή η απόφαση πλαίσιο πρέπει να συνάδει με την οδηγία, να περιμένει την έκδοσή της και να παραπέμπει σε αυτή, χωρίς να επαναλαμβάνει τα στοιχεία που καλύπτονται ήδη από την οδηγία, και ενδεχομένως να την συμπληρώνει.

Εύχομαι το Κοινοβούλιο να εγκρίνει και τις δύο εκθέσεις και όλοι να κατανοήσουν τη σκοπιμότητα να αποφευχθούν στο μέλλον παρόμοιες επιζήμιες αντιθέσεις, επιτυγχάνοντας την πλήρη κοινοτικοποίηση του τρίτου πυλώνα.

1-089

Ries (ELDR). - *(FR)* Κύριε Πρόεδρε, η Ομάδα των Φιλελευθέρων εκφράζει την ικανοποίησή της για αυτή την πρόταση οδηγίας της Επιτροπής, και υποδέχεται εξ ίσου θετικά το σχέδιο απόφασης πλαισίου που εκπονήθηκε από το Συμβούλιο τον Δεκέμβριο του 2001. Επίσης, επιθυμεί ασφαλώς να ευχαριστήσει τους δυο εισηγητές μας, την κ. Oomen-Ruijten και τον κ. Di Lello. Οι δύο αυτές πρωτοβουλίες δίδουν συγκεκριμένη απάντηση σε μια από τις μεγαλύτερες ανησυχίες του πληθυσμού: 88% των ευρωπαίων πολιτών επιθυμούν να λάβει η Ένωση συγκεκριμένα μέτρα όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος. Η ένδειξη αυτή προκύπτει από ένα ευρωβαρόμετρο που πραγματοποιήθηκε πριν από λιγότερο από ένα χρόνο. Στο θέμα αυτό αναφέρθηκε πριν από λίγο ο συνάδελφός μου κ. Coelho.

Όσον αφορά τις εγκληματικές πράξεις εις βάρος του περιβάλλοντος, η Ομάδα των Φιλελευθέρων στηρίζει τη θέση που υπερασπίστηκε η κ. Oomen-Ruijten, δηλαδή ότι το καλύτερα προσαρμοσμένο κοινοτικό πλαίσιο είναι εκείνο του πρώτου

πυλώνα. Μια οδηγία μας φαίνεται το πιο κατάλληλο εργαλείο για τη σύνταξη ευρωπαϊκού καταλόγου οικολογικών εγκλημάτων και την πρόβλεψη ενιαίου φάσματος ποινικών κυρώσεων.

Σχετικά με το περιεχόμενο αυτής της πρότασης πιο συγκεκριμένα, πιστεύω, όπως και η πλειοψηφία των συναδέλφων μου, ότι πρέπει να τιμωρείται η υποκίνηση, όσο και η ίδια η πράξη της παραβίασης της ευρωπαϊκής περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Ομοίως, είναι προτιμότερο να αναφερόμαστε σε γενικές γραμμές στις παραβιάσεις του νόμου, ούτως ώστε να αποτρέπεται το ενδεχόμενο να ξεγλιστρήσουν οι παραβάτες της περιβαλλοντικής νομοθεσίας από κάποιο νομικό «παραθυράκι».

Επίσης, και πέρα από τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στο Κοινοβούλιο και την Επιτροπή, από τη μια πλευρά, και το Συμβούλιο, από την άλλη, σχετικά με τη νομική βάση, μου φαίνεται ουσιαστικό να ενεργήσουμε γρήγορα, να καθησυχάσουμε τους συμπολίτες μας λαμβάνοντας κατασταλτικά μέτρα εναντίον αυτών που προκαλούν σήμερα τη ρύπανση του περιβάλλοντος, γιατί επί του παρόντος, και ιδιαιτέρως στον τομέα του περιβάλλοντος θα έλεγα, αυτό που κυρίως βλάπτει τον νόμο και λειτουργεί υπέρ των ασυνείδητων ατόμων είναι η μη εφαρμογή του. Ένα παράδειγμα: τα περισσότερα από τα κράτη μέλη μας έχουν ενισχύσει το ποινικό τους οπλοστάσιο. Αυτό είναι καλό. Την ίδια στιγμή, όμως, διαπιστώνουμε δυστυχώς ότι στις ίδιες χώρες οι ποινικές υποθέσεις στον τομέα του περιβάλλοντος αντιπροσωπεύουν μόνο το 2% του συνόλου των δικαστικών υποθέσεων. Για αυτόν τον λόγο πρέπει να χρησιμοποιήσουμε αποτρεπτικές μεθόδους σε κοινοτικό επίπεδο για να επιτύχουμε την εφαρμογή των ισχυόντων κανονισμών, αλλά και για να καταπολεμήσουμε αποτελεσματικά τα οργανωμένα δίκτυα που έχουν μετατρέψει τη ρύπανση σε νέο τους όπλο.

1-090

Blokland (EDD). - (NL) Κύριε Πρόεδρε, στα κράτη μέλη παραμένει εξαιρετικά ελλιπής η νομοθεσία σχετικά με τα περιβαλλοντικά εγκλήματα. Ως εκ τούτου, η ηθελημένη ρύπανση του περιβάλλοντός μας δεν μπορεί να καταπολεμηθεί αποτελεσματικά. Μία από τις αιτίες είναι το γεγονός ότι οι ευρωπαϊκές οδηγίες δεν μεταφέρονται, δεν τηρούνται και δεν εφαρμόζονται. Η εμπειρία μάς διδάσκει ότι οι κυρώσεις που προβλέπονται για την παραβίαση της εθνικής και της ευρωπαϊκής περιβαλλοντικής νομοθεσίας, για να το πούμε ήπια, δεν είναι αποτελεσματικές. Προφανώς μόνο ποινικές κυρώσεις αποτελούν επαρκή αποτροπή για την τήρηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Η ευρωπαϊκή περιβαλλοντική νομοθεσία έχει να διαδραματίσει εν προκειμένω ένα ρόλο, δεδομένου ότι έχουμε να αντιμετωπίσουμε διασυννοριακές συνέπειες από την ατμοσφαιρική ρύπανση και τη ρύπανση των υδάτων κλπ. Επιπλέον, υπάρχουν πολλές αρνητικές συνέπειες κατά τη μεταφορά απορριμμάτων σε περιοχές όπου δεν υπάρχει μία υπεύθυνη για το περιβάλλον επεξεργασία. Ως εκ τούτου, μπορεί να διαταραχθεί η εσωτερική αγορά. Αυτοί οι λόγοι με οδηγούν να υποστηρίξω μία διεθνή προσέγγιση εναντίον της εγκληματικότητας κατά του περιβάλλοντος. Έχω την άποψη ότι η εξεταζόμενη οδηγία αποτελεί σχετικά ένα ολοκληρωμένο και αποτελεσματικό μέσο. Στην έκθεση της κ. Oomen-Ruijten αυτό υποστηρίζεται πειστικά. Το ερώτημα που παραμένει είναι κατά πόσο εμείς, εν προκειμένω, χρειαζόμαστε μία απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, προτίθεμαι να υπερψηφίσω την οδηγία, αλλά τείνω να ψηφίσω κατά του σχεδίου απόφασης πλαισίου, εκτός και αν ο Επίτροπος κ. Vitorino με πείσει ότι η απόφαση πλαίσιο είναι απολύτως απαραίτητη για την εφαρμογή της οδηγίας.

1-091

Berthu (NI). - (FR) Κύριε Πρόεδρε, η Επιτροπή μάς παρουσιάζει σήμερα μια πρόταση οδηγίας η οποία επιβάλλει στα κράτη μέλη να τιμωρούν με ποινικές κυρώσεις κάποιες ιδιαίτερα σοβαρές παραβάσεις της ευρωπαϊκής περιβαλλοντικής νομοθεσίας.

Κανείς δεν αρνείται το γεγονός ότι είναι αναγκαίο να προστατεύσουμε καλύτερα το περιβάλλον που καταστρέφεται όλο και περισσότερο και ότι είναι αναπόφευκτο να εφαρμόσουμε αυστηρά μέτρα καταστολής. Όμως, το πρόβλημα για εμάς έγκειται στην επιθυμία της Επιτροπής να χρησιμοποιήσει για αυτόν τον σκοπό το κοινοτικό εργαλείο της οδηγίας που βασίζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση στο άρθρο 175 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ. Ουσιαστικά, αυτό το άρθρο προβλέπει την ανάληψη κοινών ενεργειών σε θέματα περιβάλλοντος, αλλά σέβεται πλήρως, σύμφωνα με την γενική φιλοσοφία των Συνθηκών, την αυτονομία των κρατών μελών όσον αφορά το ποινικό δίκαιο. Θα ήταν αληθοφανές να ισχυριστούμε ότι το δικαίωμα θέσπισης ποινικών κυρώσεων αποτελεί έμμεσα μέρος της κοινοτικής αρμοδιότητας για την προστασία του περιβάλλοντος, επειδή είναι απαραίτητο για την άσκησή της, και επομένως άρρηκτα συνδεδεμένο μαζί της. Πράγματι, αν οι ποινικές κυρώσεις εμπεριέχονται εμμέσως στο άρθρο 175 παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ, γιατί όχι και σε όλα τα υπόλοιπα άρθρα της Συνθήκης που επιτρέπουν τον καθορισμό κοινοτικών προτύπων για τον τάδε ή τον δείνα τομέα; Έτσι, κατευθυνόμαστε ενδεχομένως όλο και περισσότερο προς την άρνηση της θεμελιώδους αρχής της Συνθήκης: το ποινικό δίκαιο είναι αρμοδιότητα των κρατών μελών. Και, αν απαρνηθούμε αυτή την αρχή, θα προσεγγίσουμε ακόμα περισσότερο την αντίληψη μιας Ένωσης με κεντρικές εξουσίες, η οποία δεν έχει καμία σχέση με την Ευρώπη που επιθυμούμε.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να κάνουμε τίποτα. Αντιθέτως! Η δανική Προεδρία είχε καταθέσει σχέδιο απόφασης πλαισίου για την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου, το οποίο ζητούσε την επιβολή αυστηρότερων κυρώσεων, ενώ παράλληλα σεβόταν περισσότερο την ελευθερία των κρατών μελών στηρίζοντας τη νομική της βάση στον

τρίτο πυλώνα, στο καθαρά διακυβερνητικό μέρος δηλαδή της Συνθήκης. Η οδός αυτή είναι σαφώς προτιμότερη. Αυτή θα έπρεπε λοιπόν να ακολουθήσουμε, κύριε Πρόεδρε.

1-092

von Boetticher (PPE-DE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί οι προτάσεις που μας υποβάλλονται τώρα είναι τόσο σημαντικές; Διότι ορισμένα κράτη μέλη πράγματι έχουν παραλείψει μέχρι σήμερα να συνδέσουν επαρκώς την τήρηση κοινοτικών περιβαλλοντικών διατάξεων με την απειλή της επιβολής κυρώσεων. Έτσι ο αριθμός των παραβάσεων στον τομέα του περιβάλλοντος, που κατέγραψε η Επιτροπή, αυξήθηκε από 612 το 1999 σε 755 το 2000. Ως μέλος της Επιτροπής Αναφορών, θέλω να προσθέσω ότι όλο και περισσότερες από αυτές τις περιπτώσεις γνωστοποιούνται επίσης μέσω αναφορών που υποβάλλονται. Διότι ιδίως οι πολίτες της Ένωσης είναι εκείνοι που έχουν αποκτήσει συναίσθηση για τα ζητήματα που αφορούν το περιβάλλον και καταγγέλλουν όλο και περισσότερο τα αδικήματα αυτά ή στρέφονται προς εμάς αναζητώντας βοήθεια, δεδομένου ότι τα κράτη μέλη συχνά δεν τους παρέχουν προστασία στον τομέα αυτό. Θα ήταν λοιπόν ευχάριστο αν η περιβαλλοντική συνείδηση των κυβερνήσεων ήταν περίπου στο ίδιο επίπεδο με εκείνη των πολιτών.

Σε 39 περιπτώσεις, η Επιτροπή άσκησε το 2000 προσφυγή εναντίον των κρατών μελών ενώπιον του Δικαστηρίου. Είναι λοιπόν καιρός να ενεργήσουμε ως Ένωση. Αυτό δεν σημαίνει ότι θέλουμε να καταργήσουμε το εθνικό ποινικό δίκαιο. Η οδηγία ισχύει μόνο για τις δραστηριότητες που προστατεύουν το κοινοτικό περιβαλλοντικό δίκαιο και τις διατάξεις βάσει των οποίων τα κράτη μέλη εφάρμοσαν επίσης μέχρι σήμερα αυτό το δίκαιο. Θεσπίζουμε μόνο κατώτερα όρια για την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου· επομένως, εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών αν θα διατηρήσουν ή αν θα λάβουν αυστηρότερα μέτρα προστασίας. Η οδηγία αυτή αποσκοπεί ιδίως στην καταπολέμηση της περιβαλλοντικής ρύπανσης που μπορεί να αποδοθεί σε άτομα ή νομικά πρόσωπα. Από την άποψη αυτή, εκτός από την ενεργό συμπεριφορά και την κατά παράβαση καθήκοντος παράλειψη ενέργειας, πρέπει να τιμωρείται και η υποκίνηση.

Τα περιβαλλοντικά αδικήματα εξακολουθούν να θεωρούνται σε ορισμένα κράτη μέλη ως μικροπαραπτώματα. Πρέπει να τεθεί τέρμα στη συμπεριφορά αυτή. Η οδηγία αλλά και η απόφαση πλαίσιο είναι απαραίτητα, κατάλληλα και προσαρμοσμένα στις ανάγκες του τομέα μέσα για την επίτευξη του στόχου αυτού.

1-093

Patrie (PSE). - (FR) Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχουν πράγματι πάρα πολλές οδηγίες και πάρα πολλοί ευρωπαϊκοί κανονισμοί που έχουν ως στόχο την προστασία του περιβάλλοντος με ποικίλους τρόπους. Αλλά, όπως όλοι γνωρίζουμε, μεγάλος αριθμός αυτών των κειμένων παραμένουν νεκρό γράμμα εφόσον δεν προβλέπονται αποτελεσματικές κυρώσεις.

Πράγματι, τις περισσότερες φορές η επιβολή οικονομικών ή υλικών κυρώσεων σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» κρίνεται ανεπαρκής από την κοινή γνώμη, η οποία έχει απόλυτη συνείδηση του ελάχιστου αποτρεπτικού χαρακτήρα αυτών των ποινών σε σύγκριση με τα σημαντικά κέρδη που αποφέρουν οι δραστηριότητες οι οποίες προκαλούν τις μεγαλύτερες μολύνσεις.

Επιπλέον, γνωρίζουμε ακόμα ότι κάποιες περιβαλλοντικές καταστροφές δεν είναι αντιστρέψιμες και δεν επιδέχονται επομένως υλική αποκατάσταση. Κατά συνέπεια, αυτοί οι λόγοι δικαιολογούν την υιοθέτηση, από τα κράτη μέλη, διατάξεων επιβολής ποινικών κυρώσεων σε περίπτωση μη τήρησης των ευρωπαϊκών προδιαγραφών σε περιβαλλοντικά θέματα. Για αυτόν τον λόγο, από κοινού με τους συντρόφους ευρωπαϊούς σοσιαλιστές, υποστηρίζω ένθερμα την πρωτοβουλία της Επιτροπής.

Ωστόσο, δεν θα πρέπει να αγνοούμε την πρωταρχική δυσκολία η οποία παρουσιάζεται σε αυτή την περίπτωση, το πρόβλημα, δηλαδή, της νομικής βάσης. Εγώ προσωπικά υποστηρίζω την άποψη σύμφωνα με την οποία το θέμα που τίθεται έχει άμεση σχέση με τις αρμοδιότητες που παραχωρήθηκαν στην Ένωση στο πλαίσιο του πρώτου πυλώνα και συνεπάγεται, επομένως, την έγκριση μιας οδηγίας πλαισίου από το Σώμα.

Αυτό είναι εξάλλου και το νόημα της σύστασης που ψήφισε το Κοινοβούλιό μας τον Νοέμβριο του 2001. Θα πρέπει να υπενθυμίσω στο Συμβούλιο ότι η ενδεχόμενη οριστικοποίηση του σχεδίου απόφασης-πλαίσιο του στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα θα ήταν σίγουρα αντίθετη προς την πολιτική βούληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Έπειτα – και επειδή έχουμε δεσμευθεί να ενισχύσουμε τη περιβαλλοντική νομοθεσία με την επιβολή αποτελεσματικών, ανάλογων και αποτρεπτικών ποινικών κυρώσεων – πρέπει οπωσδήποτε να υιοθετήσουμε ένα κείμενο με γερές βάσεις, πέρα από κάθε νομική αμφισβήτηση, στο οποίο δεν θα μπορούν να επιβληθούν κυρώσεις από το Δικαστήριο. Αυτό σημαίνει ότι οφείλουμε να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί όσον αφορά την αρχή της επικουρικότητας και τους κανόνες αρμοδιότητας που προβλέπονται από τη Συνθήκη.

Αν και η Κοινότητα έχει την εξουσία να επιβάλλει στα κράτη μέλη την υιοθέτηση ποινικών κυρώσεων σε περίπτωση παραβίασης των κοινοτικών υλικών προτύπων, δεν είναι, εντούτοις, αρμόδια για να καθορίσει το είδος και το επίπεδο των εφαρμοσμένων κυρώσεων. Για αυτό και πρέπει να φανούμε ιδιαίτερα προσεκτικοί όσον αφορά την αναφορά σε έννοιες

όπως η απέλαση, οι οποίες παραπέμπουν σε επίπεδο σοβαρών παραβάσεων και ποινών. Ωστόσο, με καθησυχάζει η διατύπωση που υιοθετήθηκε προσφάτως από την εισηγήτριά μας, την κ. Oomen-Ruijten.

Ομοίως, η Κοινότητα δεν είναι αρμόδια να υιοθετήσει διατάξεις που προσανατολίζονται προς την προσέγγιση των εθνικών διατάξεων ποινικού χαρακτήρα. Κατά συνέπεια, η αναφορά στην έννοια της υποκίνησης – η οποία δεν υπάρχει στο δίκαιο όλων των κρατών – υποδηλώνει προσπάθεια προσέγγισης των εθνικών διατάξεων, γεγονός που μου φαίνεται ότι κλονίζει σημαντικά τη νομική εγκυρότητα του κειμένου μας.

Με την επιφύλαξη αυτών των παρατηρήσεων, θα ήθελα να επαναλάβω ότι στηρίζω απόλυτα την έγκριση αυτού του κειμένου και ότι συγγαίρω την εισηγήτρια, την κ. Oomen-Ruijten. Αυτό το κείμενο αποτελεί για εμάς ένα δυνατό πολιτικό μήνυμα απέναντι σε μια μορφή βίας την οποία οι συμπολίτες μας δυσκολεύονται, όλο και περισσότερο, να δεχθούν.

1-094

Goodwill (PPE-DE). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, μετά από τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου υπήρξε πραγματική διεθνής βούληση για εκσυγχρονισμό και βελτίωση των συστημάτων έκδοσης σε σχέση με τα τρομοκρατικά εγκλήματα. Ενώ αληθεύει το γεγονός ότι η τρομοκρατία μπορεί να έχει επίδραση στο περιβάλλον, για παράδειγμα η εξαπόλυση παθογόνων ή η εσκεμμένη δηλητηρίαση των υδάτων, αυτή η έκθεση εκτείνεται πέρα από την τρομοκρατία.

Συμφωνώ με τον κ. Berthu ότι πρέπει να αντισταθούμε στις προσπάθειες επέκτασης της σφαίρας επιρροής της ΕΕ στον δικαστικό, περιβαλλοντικό κλπ. τομέα. Ανησυχώ ιδιαίτερα για τις τροπολογίες που αναφέρονται στην έκδοση ή στην εκχώρηση ή κατάσχεση των προϊόντων εγκλήματος ως εξουσίες του πρώτου πυλώνα. Σύμφωνα με γνωμοδότηση των νομικών υπηρεσιών του Κοινοβουλίου, δεν υπάρχει νομική βάση στο πλαίσιο του άρθρου 175 για αυτό το μέτρο. Για ποιο λόγο πληρώνουμε αυτούς τους νομικούς για να μας δίνουν συμβουλές και μετά να τις αγνοούμε;

Ανυπομονώ να δω τα κράτη μέλη να συνεργάζονται για την υιοθέτηση μέτρων στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα για την καταπολέμηση της περιβαλλοντικής εγκληματικότητας, για παράδειγμα σε κοινούς ορισμούς ποινικών αδικημάτων· όμως, οι βρετανοί Συντηρητικοί θα ψηφίσουν την απόρριψη αυτής της εκθέσεως, όπως τροποποιήθηκε, διότι δεν έχει νομική βάση. Στις αιτιολογικές σκέψεις αναφέρεται εκτεταμένα στην επικουρικότητα, αλλά τα ίδια τα άρθρα καταστρατηγούν αυτή την αρχή.

Θα ήταν προτιμότερο για την Ευρωπαϊκή Ένωση να στρέψει τη δραστηριότητά της προς έναν τομέα όπου έχει, όντως, νομική εξουσία, ώστε να φέρει τα παρανομούμενα κράτη μέλη ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για μη συμμόρφωση προς τις ισχύουσες οδηγίες, όπως πρότεινε ωρμίτερα ο κ. von Boetticher.

1-095

Rack (PPE-DE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, αν η Κοινότητα θέλει να λάβει σοβαρά υπόψη το έργο της προστασίας του περιβάλλοντος, δεν μπορεί και δεν επιτρέπεται να αρκείται στην απλή θέσπιση προδιαγραφών προστασίας. Οφείλει επίσης να μεριμνά για την τήρηση των συναφών διατάξεων. Αν οι απλοί μηχανισμοί κυρώσεων δεν επαρκούν, πρέπει να μπορεί να χρησιμοποιείται και το όπλο του ποινικού δικαίου – μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις σοβαρών παραβάσεων βέβαια, και με τήρηση της επικουρικότητας κατά την κατανομή των καθηκόντων στον τομέα της περιβαλλοντικής προστασίας, ιδίως μάλιστα σε θέματα ποινικού δικαίου.

Από την άποψη αυτή, σχεδόν όλες οι Ομάδες του Κοινοβουλίου υποστηρίζουν την πρόταση της Επιτροπής και τις τροπολογίες της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Πολιτικής των Καταναλωτών, για τις οποίες ευχαριστούμε θερμά την εισηγήτρια, κ. Oomen-Ruijten.

Ορισμένοι από εμάς φοβούνται μήπως με την παρούσα πρόταση ανοίγει υπερβολικά ο δρόμος προς ένα ενιαίο ευρωπαϊκό ποινικό δίκαιο του περιβάλλοντος και, στη συνέχεια, ενδεχομένως ακόμη και στη σύσταση μιας ευρωπαϊκής υπηρεσίας περιβάλλοντος που θα διαθέτει τις εξουσίες του FBI. Οι ανησυχίες αυτές δεν είναι βάσιμες. Καμία από αυτές τις ενέργειες δεν προβλέπεται. Επιλέχθηκε ένα κατάλληλο μέσο – δηλαδή μια οδηγία που θα εφαρμόσουν τα κράτη μέλη – και μια σειρά τροπολογιών εξασφαλίζει τη μη παρέμβαση στους βασικούς τομείς της κρατικής, δικαστικής και ποινικής αρμοδιότητας. Για παράδειγμα, στην τροπολογία 30 αναφέρεται ρητώς ότι π.χ. η έκδοση προβλέπεται μόνο όταν συμπεριλαμβάνεται στις νομικές διατάξεις ενός συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Βάσει μιας τέτοιας μεθόδου, επιδιώκουμε έναν σημαντικό κοινοτικό στόχο με τα κατάλληλα μέσα. Επομένως, επιβάλλεται να υποστηρίξουμε τις προτάσεις της συναδέλφου κ. Oomen-Ruijten και της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Πολιτικής των Καταναλωτών.

1-096

Vitorino, Επιτροπή. - (EN) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ευχαριστήσω την κ. Oomen-Ruijten και τον κ. Di Lello Finuoli για την εξαιρετική δουλειά τους σχετικά με δύο κείμενα που καλύπτουν το ίδιο θέμα: την πρόταση οδηγίας και ένα σχέδιο απόφασης πλαισίου για την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου. Και οι δύο εκθέσεις συμβάλλουν αξιολογικά σε μία σημαντική συζήτηση σε επίπεδο ΕΕ.

Η έκτακτη σύνοδος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε, το 1999, συμφώνησε ότι πρέπει να καθιερωθούν κοινοί ορισμοί, κοινές αξιόποινες πράξεις και κοινές κυρώσεις σε έναν περιορισμένο αριθμό τομέων ιδιαίτερης σπουδαιότητας, μεταξύ των οποίων υπογράμμισε το θέμα της περιβαλλοντικής εγκληματικότητας.

Όπως θα θυμάται το Σώμα – και πολλοί βουλευτές αναφέρθηκαν σε αυτό – το 2000 η Δανία παρουσίασε μία πρωτοβουλία για απόφαση πλαίσιο σχετικά με την καταπολέμηση της σοβαρής περιβαλλοντικής εγκληματικότητας. Αυτή η απόφαση πλαίσιο βασίζεται στους κανόνες της Συνθήκης ΕΕ και, επομένως, υπάγεται στον τρίτο πυλώνα.

Το 2001 η Επιτροπή ενέκρινε σχέδιο οδηγίας σχετικά με το ίδιο θέμα, το οποίο βασίζεται στο άρθρο 175 της Συνθήκης ΕΚ. Και οι δύο προτάσεις επιδιώκουν τον ίδιο στόχο. Επιζητούν τη βελτίωση της εφαρμογής του κοινοτικού περιβαλλοντικού δικαίου και έχουν κοινό σημείο εκκίνησης: όλοι αναγνωρίζουμε ότι υπάρχει έλλειψη αποτελεσματικότητας όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος στα κράτη μέλη μας.

Ωστόσο, η Επιτροπή έχει υιοθετήσει μια ακόμη πιο φιλόδοξη προσέγγιση, προτείνοντας μία οδηγία. Η Επιτροπή ακολούθησε αυτήν την κατεύθυνση για πολλούς λόγους. Η Κοινότητα έχει, στο πλαίσιο δεδομένων παραμέτρων αρμοδιότητας, την εξουσία να ρυθμίζει συμπεριφορές προκειμένου να επιτυγχάνει έναν κοινοτικό στόχο. Η Επιτροπή ουδέποτε αμφισβήτησε ότι, όσον αφορά συγκεκριμένες ποινικές κυρώσεις, η Κοινότητα δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι δρα στον τομέα της εγκληματικότητας μεμονωμένα. Ωστόσο, στον βαθμό που είναι απαραίτητο για την επίτευξη των στόχων της Κοινότητας, η Επιτροπή είναι πεπεισμένη ότι η Κοινότητα δύναται να υποχρεώσει τα κράτη μέλη να προβλέπουν ποινικές κυρώσεις, όπου το ποινικό δίκαιο εξασφαλίζει την αποτελεσματική επιβολή του κοινοτικού δικαίου.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι κυρώσεις που καθιερώνουν επί του παρόντος τα κράτη μέλη δεν επαρκούν και δεν εγγυώνται την πλήρη συμμόρφωση με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Επιτροπή δεν επιζητά μία διοργανική σύγκρουση. Ο βασικός στόχος της πρότασής μας είναι η διασφάλιση επιπρόσθετων εγγυήσεων αμεροληψίας και η παροχή στις αρχές μεγαλύτερης δυνατότητας διασυνοριακών ερευνών για την περιβαλλοντική εγκληματικότητα.

Κύριε Blokland, αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον είναι απαραίτητη η ύπαρξη μίας απόφασης πλαισίου σε συνδυασμό με την οδηγία. Μπορούμε να προβλέψουμε την ύπαρξη ποινικών κυρώσεων στην οδηγία, όμως το συγκεκριμένο περιθώριο αυτών των ποινικών κυρώσεων πρέπει να περιλαμβάνεται στην απόφαση πλαίσιο, η οποία είναι ο κινητήριος μοχλός που θα επιτρέψει στις δικαστικές αρχές του κράτους μέλους να διεξάγουν διασυνοριακές έρευνες σχετικά με την περιβαλλοντική εγκληματικότητα.

Το εάν τα μέτρα που αφορούν το ποινικό δίκαιο θα πρέπει να βασίζονται στους κανόνες της Συνθήκης ΕΕ ή της Συνθήκης ΕΚ, δεν είναι μόνο ένα ενδιαφέρον νομικό ερώτημα για τους ευρωπαίους νομικούς: έχει, επίσης, θεμελιώδη θεσμική σημασία, ιδιαίτερα όσον αφορά τον ρόλο και τις εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου και τα νομικά αποτελέσματα της ευρωπαϊκής νομοθεσίας σε αυτόν τον τομέα. Μπορώ να προσυπογράψω πλήρως τα επιχειρήματα που προέβαλε η κ. Oomen-Ruijten. Θα ήθελα να σας πληροφορήσω ότι η Επιτροπή δεν έχει ποτέ αμφισβητήσει το γεγονός ότι θέματα δικαστικής συνεργασίας ανήκουν στον τρίτο πυλώνα.

Το σχέδιο απόφασης πλαισίου πρέπει, επομένως, να αντιμετωπιστεί ως κείμενο συμπληρωματικό της οδηγίας. Όλες οι τροπολογίες που κατατέθηκαν αποσκοπούν στη μετατροπή του σχεδίου απόφασης πλαισίου σε ένα συμπληρωματικό όργανο της πρότασης οδηγίας της Επιτροπής. Η απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου θα αντιμετωπίζει τρία συναφή ζητήματα: την ευθύνη των νομικών προσώπων, τη δικαιοδοσία και θέματα σχετικά με την έκδοση και την ποινική δίωξη.

Σεβόμαστε την επικουρικότητα, καθώς η απόφαση πλαίσιο που προτάθηκε από τη Δανία ακολουθεί πιστά τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με την περιβαλλοντική εγκληματικότητα. Έως τώρα, κανείς δεν έχει κατηγορήσει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας.

Οι εκθέσεις της κ. Oomen-Ruijten και του κ. Di Lello Finuoli ακολουθούν ακριβώς την ίδια γραμμή.

Επομένως, εξ ονόματος της Επιτροπής, χαιρετώ τη γνωμοδότηση για το σχέδιο απόφασης πλαισίου της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων.

Όσον αφορά τις συγκεκριμένες τροπολογίες σχετικά με την πρόταση οδηγίας, είμαι στην ευχάριστη θέση να σας πληροφορήσω ότι η Επιτροπή δύναται να αποδεχθεί όλες τις τροπολογίες που προτάθηκαν, εξαιρουμένων των ακολούθων: τροπολογίες αριθ. 8 και 9, 10, 11 και 13, 19, 20 και 27, 21, 24, 25, 28 και 29. Συνολικά, είμαι ευγνώμων για τη σημαντική συμβολή του Κοινοβουλίου στη βελτίωση και των δύο κειμένων, επί των οποίων πρόκειται να ψηφίσει το Σώμα.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω ξανά τους εισηγητές, όπως επίσης και τον κ. Wuori, τον συντάκτη γνωμοδότησης της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων και Εσωτερικής Αγοράς, για την πολύτιμη συμβολή και υποστήριξή τους, ιδίως διότι

χρειάστηκε να εργαστούν όλοι σε πολύ στενά χρονικά πλαίσια σχετικά με ένα πολύ περίπλοκο θέμα. Ευελπιστώ ότι οι εκθέσεις θα υπερψηφιστούν αύριο από όλες τις πτέρυγες του Σώματος.

1-097

Πρόεδρος. - Ευχαριστώ, κύριε Επίτροπε.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, στις 12.00 το μεσημέρι.

1-098

Oomen-Ruijten (PPE-DE), εισηγήτρια. - (NL) Θα επιθυμούσα να θέσω ένα ερώτημα στον Επίτροπο. Κατά τις συνεδριάσεις της επιτροπής κατάλαβα ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα μπορούσε να αποδεχθεί όλες τις υποβληθείσες τροπολογίες. Σήμερα το πρωί θα ήθελα να μάθω γιατί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε ορισμένες περιπτώσεις δεν θέλει να τις αποδεχτεί.

1-099

Πρόεδρος. - Ξεφεύγουμε λίγο από τη διαδικασία, αλλά δεδομένου ότι η ερώτηση είναι ενδιαφέρουσα, αν ο κ. Επίτροπος επιθυμεί να απαντήσει, θα του δώσω τον λόγο.

1-100

Vitorino, Επιτροπή. - (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να αναφέρω συγκεκριμένα την κάθε τροπολογία που η Επιτροπή δεν δύναται να αποδεχθεί, όμως, εάν συμφωνεί η αξιότιμη βουλευτής, θα της δώσω γραπτώς τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούμε να αποδεχτούμε τον κατάλογο των τροπολογιών που μόλις διάβασα. Υπάρχει τουλάχιστον μία τροπολογία, η απόρριψη της οποίας γίνεται εύκολα κατανοητή: η τροπολογία αριθ. 28. Απορρίπτει την πρόταση της Επιτροπής στο σύνολό της. Πρόκειται για μία τροπολογία, την οποία είμαι βέβαιος ότι δεν θα αποδεχτεί ποτέ η Επιτροπή!

1-101

Πρόεδρος. - Ας γίνει έτσι λοιπόν. Σας ευχαριστούμε, κύριε Επίτροπε.

1-102

Μετανάστευση, σύνορα, άσυλο, θεωρήσεις

1-103

Πρόεδρος. - Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την κοινή συζήτηση των ακόλουθων εκθέσεων:

– A5-0085/2002 του κ. Oostlander, εξ ονόματος της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που αφορά τη θέσπιση προγράμματος δράσης για τη διοικητική συνεργασία στους τομείς των εξωτερικών συνόρων, των θεωρήσεων, του ασύλου και της μετανάστευσης (ARGO) (COM(2001) 567 – C5-0553/2001 – 2001/0230(CNS)), και

– A5-0078/2002 του κ. von Boetticher, εξ ονόματος της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που αφορά Πρωτοβουλία του Βασιλείου του Βελγίου, του Βασιλείου της Ισπανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας για την τροποποίηση του άρθρου 40, παράγραφοι 1 και 7 της Σύμβασης για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (11896/2001 – C5-0563/2001 – 2001/0820(CNS)).

1-104

Oostlander (PPE-DE), εισηγητής. - (NL) Κύριε Πρόεδρε, το θέμα της πρότασης ARGO είναι ιδιαίτερα σημαντικό. Αλλά, κατά την ανάγνωση της πρότασης της Επιτροπής, μου προκαλεί εντύπωση το γεγονός ότι οι συντάκτες, εκ των προτέρων, σκέφτηκαν έντονα όλες τις πιθανές αντιδράσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να αναμένονται από το Συμβούλιο. Αυτό σημαίνει, κατά τη γνώμη μου, ότι δόθηκε υπερβολική έμφαση στην τεχνική προσέγγιση, κατά τρόπο ώστε η μεταφορά των καθηκόντων από τον τρίτο πυλώνα προς τον πρώτο πυλώνα να οργανώνεται έτσι ώστε οι γραφειοκράτες του Συμβουλίου να εξακολουθούν να ελέγχουν την κατάσταση, ενώ οι αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να παραμένουν μία ψευδαίσθηση.

Αυτή είναι μία δειλή στάση, η οποία, κατά τη γνώμη μου, περισσότερο ταιριάζει στη Γραμματεία του Συμβουλίου παρά σε μία ομοσπονδιακή κυβέρνηση εν τη γενέσει της. Η Επιτροπή αποτελεί τον θεματοφύλακα των Συνθηκών και των ευρωπαϊκών αξιών, ρόλο που, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να διαδραματίζει με αποφασιστικότητα.

Σε διάφορα σημεία επιχειρήσα με τη βοήθεια της κοινοβουλευτικής επιτροπής να ενισχύσω την κοινοτική διάσταση της πρότασης. Επομένως, επιθυμούμε να βοηθήσουμε την Επιτροπή. Ιδιαίτερα όταν πρόκειται για το δικαίωμα πρωτοβουλίας της Επιτροπής.

Η εφαρμογή του ARGO δεν μπορεί να αποτελεί μόνο καθήκον των εθνικών κρατικών αρχών. Για παράδειγμα, είναι ιδιαίτερα περίεργο το ότι στο τόσο επιτυχημένο Odysseus συμμετείχαν ΜΚΟ κλπ., ενώ αυτό δεν συμβαίνει με το

πρόγραμμα που διαδέχεται το ARGO. Ως εκ τούτου, είμαι υπέρ της ενίσχυσης του δικαιώματος πρωτοβουλίας της Επιτροπής. Αυτό πρέπει να υπογραμμιστεί με έμφαση, επειδή μέσω της Επιτροπής μπορούμε να ζητήσουμε τη συμβολή και άλλων στην επιτυχία του ARGO. Επίσης, το ARGO δεν πρέπει να αφορά μόνο μία συνεργασία εθνικών γραφειοκρατιών. Σε αυτό πρέπει να υπάρξει κοινοτική παρακολούθηση, έτσι ώστε οι στόχοι των οδηγιών να παρακολουθούνται όσο το δυνατόν περισσότερο αντικειμενικά. Επομένως και σε αυτό η Επιτροπή αποτελεί τον θεματοφύλακα των Συνθηκών και όλων των θεμάτων, τα οποία έθεσε σε οδηγίες.

Επίσης, δυσανασχετώ κάπως για τον τρόπο με τον οποίο αφαιρούνται τόσο η εφαρμογή όσο και ο έλεγχος και μάλιστα με την επίκληση της έννοιας της διαφάνειας. Κατά τη γνώμη μου, η διαφάνεια δεν έχει ποτέ καμία σχέση με ομάδες υπαλλήλων, αλλά πάντοτε με κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους. Οποιαδήποτε άλλη χρήση του όρου είναι απολύτως λανθασμένη. Δεν πρέπει να διαπράξουμε αυτό το λάθος. Επομένως, βάσει της διαφάνειας δεν μπορούμε να επαφίουμε τον έλεγχο της εξέλιξης των υποθέσεων σε ομάδες προερχόμενες από εθνικές γραφειοκρατίες, τη στιγμή που τα εθνικά κοινοβούλια και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν έχουν λόγο. Εννοώ, συγκεκριμένα, το άρθρο 3, στοιχείο ε.

Σύμφωνα με κανονικές κοινοβουλευτικές και νομικές αρχές, οι βασικές γραμμές της πολιτικής πρέπει να σχεδιάζονται και να καθορίζονται από την εκτελεστική εξουσία, την Επιτροπή, και να εγκρίνονται και να ελέγχονται από τους λαϊκούς αντιπροσώπους, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Επίσης, διαθέτουμε αρμοδιότητες και στον τομέα του προϋπολογισμού. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής θα μπορούσαν να διαμορφωθούν με τη βοήθεια εθνικών συμβούλων, όπως ορίζεται και στην πρόταση.

Επιπλέον, απαιτείται ένας σαφής καταμερισμός ρόλων, ένας καταμερισμός ευθυνών σχετικά με το ποιος ελέγχει τι. Νομίζω ότι η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι τα αρμόδια όργανα για τις κοινοτικές πτυχές, ενώ οι εθνικές αρχές και τα Κοινοβούλια για τις εθνικές πτυχές.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ και στα εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία σύντομα θα βρίσκονται σε διαφορετικό σημείο, θα συμπίπτουν δηλαδή με τα εξωτερικά σύνορα των φτωχών υπονήφιων κρατών μελών. Νομίζω ότι το ARGO, στην πράξη, πρέπει να σχεδιαστεί και να προετοιμαστεί έτσι ώστε να υπάρξει κοινοτικοποίηση, κοινοτική αρμοδιότητα για τα εξωτερικά σύνορα, και αυτό κατά προτίμηση εγκαίρως γιατί οι αλλαγές αυτές θα συμβούν σε λίγα χρόνια.

Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει ακόμα μία τροπολογία, με την οποία έχουμε ένα πρόβλημα. Αυτή είναι η τροπολογία της Ομάδας των Φιλελευθέρων, η οποία αναφέρεται σε άτομα τα οποία δεν καταδιώκονται από κρατικούς φορείς. Ως επί το πλείστον, έχουμε να ασχοληθούμε μόνο με πολιτικούς διωκόμενους από τις αρχές τους. Νομίζω ότι αυτό είναι ορθό γενικώς. Εάν κάποιος καταδιώκεται στη χώρα του από μη κρατικά όργανα, ενώ μπορεί να ζήσει ασφαλής σε άλλο σημείο της χώρας του, τότε δεν πρέπει αυτός να έρθει, για παράδειγμα, στο Άμστερνταμ. Αυτό σημαίνει ότι το εν λόγω άτομο μπορεί να παραμείνει στην Τουρκία ή στη Ρωσία. Πάντοτε συνηγορούμε υπέρ της υποδοχής στην περιφέρεια και αν κάποιος, επομένως, συνηγορεί τώρα υπέρ της τροπολογίας της κ. Ludford, για την υποδοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση μέσω της νομοθεσίας για το άσυλο προσώπων που θα μπορούσαν να μετακινηθούν σε άλλη περιοχή εντός της ίδιας τους της χώρας, αυτό μου φαίνεται λανθασμένο και επιμένουμε έντονα σε αυτή τη διευκρίνιση.

Κύριε Πρόεδρε, τέλος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητά την επίδειξη αποφασιστικής στάσης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ελπίζω ότι η ίδια θα το εκλάβει ως κίνηση υποστήριξής της. Εάν το Συμβούλιο δεν επιθυμεί κάτι τέτοιο, υπάρχει ακόμα καιρός να το δηλώσει δημοσίως.

1-105

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. PROVAN

Αντιπρόεδρου

1-106

von Boetticher (PPE-DE), εισηγητής. - (DE) Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, η κατάργηση των εσωτερικών συνόρων μας, η αστυνομική συνεργασία που συνδέεται με αυτή και η διασφάλιση των εξωτερικών συνόρων μας είναι από τις μεγαλύτερες προκλήσεις που θα αντιμετωπίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση κατά τον νέο αιώνα. Ο συνάδελφος, κ. Oostlander, υπογράμμισε στην έκθεσή του – και τον ευχαριστώ – την ανάγκη για ένα κοινό συνοριακό καθεστώς στα εξωτερικά σύνορα. Η δική μου έκθεση πραγματεύεται την επέκταση της εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν στον τομέα της διασυνοριακής παρακολούθησης.

Στις περιοχές στις οποίες τα εσωτερικά σύνορα έχουν ήδη καταργηθεί, η εθνική αστυνομία έχει τη δυνατότητα, κατόπιν συνεννόησης με την αστυνομία ενός γειτονικού κράτους, να παρακολουθεί σε διασυνοριακή βάση άτομα που θεωρούνται ύποπτα για αξιόποινες πράξεις. Έτσι, μαζί με την καταδίωξη, η διασυνοριακή παρακολούθηση είναι σήμερα το αποτελεσματικότερο μέσο για την ποινική δίωξη σε διασυνοριακή βάση. Η ανάγκη για μια τέτοια ρύθμιση κατέστη ανάγλυφη στη Γερμανία ιδίως την προηγούμενη εβδομάδα, όταν, μετά από μια ληστεία σε τράπεζα, οι δράστες διέφυγαν στην Ουκρανία μέσω Πολωνίας, κρατώντας ομήρους. Αν και η συνεργασία στην προκειμένη περίπτωση ήταν ικανοποιητική, μια ρύθμιση όπως η Σύμβαση για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Σένγκεν θα είχε οπωσδήποτε διευκολύνει περισσότερο την καταδίωξη.

Με την πρόταση του Συμβουλίου διευρύνεται τώρα ο κατάλογος των αξιόποινων πράξεων για τις οποίες η διασυνοριακή παρακολούθηση είναι δυνατή, καθώς συμπεριλαμβάνονται σε αυτόν τα οργανωμένα αδικήματα απάτης, τα αδικήματα στο πλαίσιο οργανώσεων λαθρομετανάστευσης, το ξέπλυμα χρήματος που προέρχεται από το οργανωμένο έγκλημα και το εμπόριο ραδιενεργών υλικών. Διερωτώμαι γιατί δεν λάβαμε υπόψη και τον κατάλογο τρομοκρατικών αξιόποινων ενεργειών, τον οποίο υιοθετήσαμε μόλις πριν από μερικούς μήνες. Πιστεύω ότι η απόφαση εκείνη ήταν εξαιρετικά σημαντική και πρέπει να συμπεριληφθεί και στην παρούσα πρόταση. Για αυτό θεωρώ την πρόταση του συναδέλφου Buijtenweg και άλλων συναδέλφων μια θετική προσθήκη.

Στην αντίθετη περίπτωση, θα αντιμετωπίσουμε όλο και περισσότερο ένα λαβύρινθο πολυάριθμων διαφορετικών ρυθμίσεων όσον αφορά τη συνεργασία στον τομέα του ποινικού δικαίου. Πρέπει μελλοντικά να μεριμνήσουμε σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι στο παρελθόν για την καθιέρωση μιας ενιαίας ποινικής διαδικασίας. Ταυτόχρονα, παραγωνρίζεται δυστυχώς το γεγονός ότι η Σύμβαση για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Σένγκεν πάσχει, όχι μόνο λόγω του περιορισμένου πεδίου εφαρμογής της, αλλά ιδίως λόγω των γραφειοκρατικών εμποδίων. Συνεπώς, πρότεινα ορισμένες συστηματικές διευκρινίσεις, οι οποίες έτυχαν ευρείας υποστήριξης στην κοινοβουλευτική επιτροπή. Έτσι πρέπει να έχουμε το θάρρος να προκαλέσουμε πραγματικές νέες εξελίξεις και να επιτύχουμε πραγματικές προόδους βάσει της Σύμβασης για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Σένγκεν.

Από τότε που καθιερώθηκε η διασυνοριακή παρακολούθηση, οι περιπτώσεις κατά τις οποίες η τελευταία εφαρμόστηκε τριπλασιάστηκαν. Σύμφωνα με τα αρμόδια όργανα παρακολούθησης, το πιο συχνό εμπόδιο κατά τη διαδικασία αυτή είναι η απουσία δικαιώματος σύλληψης. Σήμερα, τα παρακολουθούμενα όργανα σε μια ξένη επικράτεια παραμένουν απλοί παρατηρητές αξιόποινων πράξεων χωρίς να μπορούν να ενεργήσουν. Δεν επιτρέπεται να παρεμβαίνουν, αλλά μόνο να ενημερώνουν τους αρμόδιους συναδέλφους σε εθνικό επίπεδο, οι οποίοι τις περισσότερες φορές είναι πλήρως απασχολημένοι. Δηλαδή, έως ότου να παρέμβουν, οι δράστες κατά κανόνα έχουν ήδη διαφύγει πολύ μακριά. Συνεπώς, προτείνω να προσφέρουμε και στις ξένες αστυνομικές δυνάμεις που πραγματοποιούν μια διασυνοριακή παρακολούθηση τη δυνατότητα να συλλαμβάνουν τους δράστες έως την άφιξη των εθνικών αστυνομικών δυνάμεων, στις περιπτώσεις που, πρώτον, οι δράστες έχουν διαπράξει αξιόποινη πράξη που συνεπάγεται απέλαση και, δεύτερον, η εθνική αστυνομία δεν είναι πλέον ικανή να αποτρέψει η ίδια αυτή την αξιόποινη πράξη.

Είναι μάλλον αδύνατο να εξηγήσουμε στους Ευρωπαίους πολίτες γιατί οι ξένες αστυνομικές δυνάμεις παρακολουθούν μεν, αλλά δεν επιτρέπεται να παρεμβαίνουν στην περίπτωση μιας αυτόφωρης αξιόποινης πράξης. Από την άποψη αυτή, πρέπει να προσαρμόσουμε με πολύ πιο αποτελεσματικό τρόπο τους νόμους μας στην πραγματικότητα μιας Ευρώπης προς την πορεία της ολοκλήρωσης.

Ανεξάρτητα από τη μετεξέλιξη αυτής της Σύμβασης για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Σένγκεν, πιστεύω ακράδαντα ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται και γνήσιες αστυνομικές αρμοδιότητες σε μια Ευρώπη προς την πορεία της ολοκλήρωσης. Στο πλαίσιο της Συνέλευσης, βάσει της οποίας προβλέπεται ως γνωστό η αναδιαμόρφωση των Συνθηκών, δεν πρέπει να συζητήσουμε μόνο για τις αρμοδιότητες που θα χρειαστεί ενδεχομένως να παραχωρήσουμε εκ νέου στα κράτη μέλη, αλλά και να προσδιορίσουμε τομείς για τους οποίους θα χρειαστούμε στην Ευρώπη πρόσθετες ίδιες αρμοδιότητες. Η καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, και μάλιστα σε διασυνοριακή βάση, είναι ένας τέτοιος τομέας. Ως Κοινοβούλιο, οφείλουμε να τονίσουμε ρητώς ότι, παράλληλα με τον κοινοβουλευτικό και εισαγγελικό έλεγχο, είναι απαραίτητη και η καθιέρωση μιας ίδιας αστυνομικής εκτελεστικής εξουσίας στον συγκεκριμένο τομέα, το πεδίο δράσης της οποίας θα είναι περιορισμένο.

(Χειροκροτήματα)

1-107

Naranjo Escobar (PPE-DE). - *(ES)* Κύριε Πρόεδρε, τα προγράμματα διοικητικής συνεργασίας στο πλαίσιο των πολιτικών μετανάστευσης και συναφών θεμάτων έχουν, κατά τη γνώμη μου, μεγάλη σημασία.

Σήμερα συζητούμε το πρόγραμμα ARGO, απώτερος στόχος του οποίου είναι η διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης των υπηκόων τρίτων χωρών. Και θέλω να υπενθυμίσω ότι στα πεδία που καλύπτονται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από αυτό το πρόγραμμα, ο αριθμός των οδηγίων, των κανονισμών και των άλλων μέσων που ισχύουν ή έχουν δρομολογηθεί είναι πολύ μεγάλος και ότι αυτό το κοινοτικό κεκτημένο πρέπει να εφαρμόζεται με συνεκτικό τρόπο, διασφαλίζοντας επί ίσης βάσεως τα δικαιώματα των υπηκόων τρίτων χωρών.

Υπάρχουν πολύ σημαντικές πτυχές που το πρόγραμμα θα πρέπει να λάβει υπόψη: είναι θεμελιώδες να αναπτυχθούν δράσεις για την πρόληψη της παράνομης μετανάστευσης, δράσεις κατά της πλαστογραφίας εγγράφων και απαραίτητες δράσεις στο πεδίο της προξενικής συνεργασίας.

Ο στόχος της θέσπισης μιας κοινής πολιτικής σε αυτόν τον τομέα είναι μια μεγάλη πρόκληση και από την επιτυχία της εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό το αν θα αποτελέσει η Ένωση έναν πραγματικό χώρο ασφάλειας και ελευθερίας.

Η χώρα μου έχει μεταβληθεί σε λίγα χρόνια από χώρα μετανάστευσης σε χώρα που υποδέχεται μεγάλο αριθμό μεταναστών και που έχει ταυτόχρονα προβλήματα που απορρέουν από τη θέση της ως εξωτερικού συνόρου της Ένωσης.

Παρότι δεν είναι καινούργιο – αφού έρχεται να συνεχίσει με νέες προσεγγίσεις το προηγούμενο πρόγραμμα Odysseus – το πρόγραμμα ARGO είναι καθοριστικής σημασίας. Η αύξηση των πιστώσεων είναι σημάδι ότι παίρνουμε στα σοβαρά την προσπάθεια που πρέπει να πραγματοποιηθεί ώστε οι εθνικές διοικήσεις να ενεργούν με τρόπο ομοιόμορφο και εφαρμόζοντας τις βέλτιστες πρακτικές.

Είμαι σύμφωνος με την προσέγγιση του εισηγητή, συναδέλφου μας Oostlander, τον οποίο συγχαίρω, επειδή αποτύπωσε στην έκθεσή του προτάσεις που βελτιώνουν το κείμενο και καθιστούν πολύ σαφές ότι η Επιτροπή και το Κοινοβούλιο πρέπει να έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο στην ανάπτυξη του προγράμματος.

Κύριε Πρόεδρε, σημειώθηκαν πολλές πρόοδοι σε αυτόν τον τομέα διά χειρός του Επιτρόπου Vitorino, αλλά ο δρόμος που απομένει να διανυθεί είναι ακόμα πολύ μακρύς. Για αυτό είναι επιτυχία το γεγονός ότι μεταξύ των στόχων της υφισταμένης Προεδρίας περιλαμβάνονται, ακριβώς, οι στόχοι της προόδου στις δεσμεύσεις του Τάμπερε και του Λάκεν σε σχέση με τις πολιτικές ασύλου, μετανάστευσης και συνοριακού ελέγχου. Είναι μία απαίτηση που δεν απορρέει μόνο από την παρούσα πραγματικότητα της μετανάστευσης στην Ένωση, αλλά και από τον πόθο των πολιτών για μία πραγματική πολιτική Ένωση.

1-108

KeBler (PSE), συντάκτρια γνωμοδότησης της Επιτροπής Αναφορών. - (DE) Κύριε Πρόεδρε, επιδοκιμάζω ρητώς το πρόγραμμα δράσης ARGO. Είμαι απόλυτα πεπεισμένη ότι μόνο μέσω μιας ενισχυμένης συνεργασίας μεταξύ των αρχών των κρατών μελών είναι δυνατό να εξαλειφθούν οι υφιστάμενες διαφορές κατά την εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων. Το γεγονός ότι πρέπει να παύσει η άνιση μεταχείριση στα κράτη μέλη αποδεικνύεται κυρίως από τον μεγάλο αριθμό αναφορών που υποβάλλονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Τα τελευταία χρόνια, μόνο 468 από τις αναφορές αυτές αφορούσαν την άνιση μεταχείριση στον τομέα αυτόν. Είναι λοιπόν πραγματικά καιρός να ρυθμιστεί περαιτέρω το ζήτημα.

Μια βελτίωση σε σύγκριση με το σημερινό πρόγραμμα Odysseus είναι και η ρητή ενσωμάτωση του τομέα των θεωρήσεων. Πολυάριθμες αναφορές υποβλήθηκαν και σε σχέση με το θέμα αυτό.

Κατά τη συνεργασία σε ευρωπαϊκή κλίμακα, η ηλεκτρονική ανταλλαγή δεδομένων έχει ιδιαίτερη σημασία. Προς τον σκοπό αυτόν, προτείνω τη δημιουργία μια κοινής πανευρωπαϊκής τράπεζας δεδομένων. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών – ενδεχομένως και τρίτων κρατών – καθώς και οι αρμόδιες διοικήσεις των ευρωπαϊκών οργάνων πρέπει να έχουν πρόσβαση στην τράπεζα αυτή. Συγχρόνως, όμως, είναι επιβεβλημένο να διασφαλίζεται πλήρως η προστασία της ιδιωτικής ζωής και ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των πληροφοριών.

Παράλληλα, πρέπει να εξασφαλιστεί ότι οι εθνικές αρχές θα παρέχουν, κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής Αναφορών, πληροφορίες εντός μιας εύλογης προθεσμίας. Μόνο με την επιβολή της υποχρέωσης αυτής είναι δυνατό να εξασφαλιστεί η νομική ασφάλεια του αιτούντος. Οι σημερινές καθυστερήσεις κατά την παροχή πληροφοριών θέτουν στους αιτούντες απαράδεκτα εμπόδια. Κατά τη γνώμη μου, αυτό μπορεί να αποφευχθεί μόνο αν δοθεί στην Επιτροπή Αναφορών η δυνατότητα να γνωστοποιεί σε επείγουσες περιστάσεις την αρνητική συμπεριφορά των αρχών. Κάθε αρχή επιθυμεί αναμφισβήτητα να αποφύγει την κακή διαφήμιση.

1-109

Pirker (PPE-DE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, αγαπητοί συναδέλφου, οι παρούσες εκθέσεις και το πρόγραμμα δράσης καταδεικνύουν ότι η Ένωση έχει επιλέξει έναν ορθό προσανατολισμό, δηλαδή την πορεία προς μια Ένωση της ασφάλειας, ενώ καθιστά σαφές ότι η ασφάλεια αρχίζει στα σύνορα. Αν θέλουμε ανοικτά εσωτερικά σύνορα, τότε χρειαζόμαστε λειτουργικά συστήματα ελέγχου των εξωτερικών συνόρων, καθώς και εναλλακτικά συστήματα, όπως π.χ. η διασυνοριακή παρακολούθηση. Αυτό τονίζεται έντονα στα κείμενα που εξετάζουμε.

Προς τον σκοπό αυτόν, χρειαζόμαστε το νέο πρόγραμμα δράσης ARGO, όχι μόνο επειδή οι πόροι του προγράμματος Odysseus έχουν πλέον χρησιμοποιηθεί, αλλά και επειδή στόχος μας πρέπει να είναι να εξασφαλίσουμε ένα αντίστοιχο επίπεδο προστασίας σε όλα τα εξωτερικά σύνορα, ακόμη και στα μελλοντικά. Διότι, αφενός, πρέπει να είμαστε ασφαλισμένοι έναντι της λαθρομετανάστευσης, των εγκληματικών οργανώσεων μεταφοράς λαθρομεταναστών και του διεθνώς οργανωμένου εγκλήματος, και, αφετέρου, πρέπει να προβλέψουμε δυνατότητες για τον έλεγχο, την παροχή βοήθειας και τη νόμιμη μετανάστευση, όπως και για την προετοιμασία ενόψει της διαδικασίας παροχής ασύλου.

Κατά τη γνώμη μου, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να υπογραμμίσουμε ορισμένα μέτρα, όπως π.χ. η καθιέρωση ενιαίων προτύπων κατά τη χρήση της τεχνολογίας πληροφοριών, ή να προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε επιτέλους μια κοινή στοιχειώδη κατάρτιση, δηλαδή να επιτύχουμε ένα κοινό επίπεδο κατάρτισης και εξειδίκευσης. Οφείλουμε επίσης να επιδιώξουμε ένα έργο, τους καρπούς του οποίου θα χρειαστούμε μελλοντικά, δηλαδή την κατάλληλη επιχειρησιακή ασφάλιση των συνόρων από μεικτές ομάδες που θα συγκροτούνται από εμπειρογνώμονες διαφόρων κρατών μελών.

Θεωρώ σημαντικό το γεγονός ότι προβλέπεται – όπως προηγουμένως με το πρόγραμμα Odysseus – η δυνατότητα συμμετοχής στο πρόγραμμα και των υπονηφίων κρατών, διότι έτσι εξασφαλίζουμε μια όσο το δυνατό καλύτερη προετοιμασία των κρατών αυτών, ενισχύοντας επίσης και την ασφάλεια της κοινής διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Χειροκροτήματα)

1-110

Evans, Robert J.E. (PSE). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συγχαρώ τον κ. Oostlander και, βέβαια, τον κ. von Boetticher για τις εκθέσεις τους. Θα επικεντρώσω τις παρατηρήσεις μου στην έκθεση Oostlander και στο σύστημα ARGOS. Αναγνωρίζουμε ότι είναι σημαντική μία κοινή προσέγγιση της μετανάστευσης, του ζητήματος των θεωρήσεων και του ασύλου και των εξωτερικών μας συνόρων. Δεν πιστεύω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να λειτουργήσει σωστά, εάν δεν έχουμε μία τέτοια κοινή προσέγγιση. Κινούμαστε προς αυτήν την κατεύθυνση και πρέπει να έχουμε μία ρεαλιστική και σύγχρονη ερμηνεία που να αναγνωρίζει την κατάσταση στην Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο ως έχει, όχι μία προσέγγιση που προσποιείται ότι η κατάσταση είναι διαφορετική ή που την φαντάζεται όπως θα θέλαμε να είναι.

Θα ήθελα να αναφερθώ στις τροπολογίες αριθ. 41 και 42, στις οποίες αναφέρθηκε ο κ. Oostlander και για τις οποίες συζητήσα μαζί του, διότι είναι πολύ σημαντικές. Είμαι ευγνώμων στον κ. Schmidt και στη βαρόνη Ludford της Ομάδας των Φιλελευθέρων, διότι κατέθεσαν την τροπολογία αριθ. 42, καθώς απετέλεσε αντικείμενο έντονης ανταλλαγής απόψεων στην επιτροπή μας και ο λόγος που απορρίφθηκε με διαφορά μίας ψήφου στην επιτροπή ήταν ένα μικρό διοικητικό κώλυμα. Η πρόκληση της τροπολογίας αριθ. 42, σε σύγκριση με την τροπολογία αριθ. 41, ήταν ότι μιλά για την παραχώρηση ασύλου και προστασίας σε ανθρώπους οι οποίοι διαφεύγουν από κρατική ή μη κρατική ποινική δίωξη. Η μη κρατική ποινική δίωξη είναι εκείνη στην οποία πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας.

Μπορούμε όλοι να σκεφτούμε χώρες των οποίων το καθεστώς δεν μας είναι αρεστό και στις οποίες οι άνθρωποι δραπέτευουν από παρενοχλήσεις, διώξεις και επιθέσεις από τη μεριά του κράτους, αλλά εδώ, ωστόσο, πρέπει να εξετάσουμε τις περιπτώσεις όπου αυτοί οι άνθρωποι ξεφεύγουν από μη κρατικούς οργανισμούς ή σώματα.

Έχω αναφέρει και στο παρελθόν παραδείγματα σχετικά με το Αφγανιστάν, όπου οι Ταλιμπάν δεν αναγνωρίζονταν ως κράτος.

Εάν δεν συμπεριλαμβάναμε αυτό το σημείο, δεν θα αποδεχόμασταν τη δίωξη από τους Ταλιμπάν ως λογική αιτία για την παραχώρηση ασύλου σε ανθρώπους. Υπάρχουν και άλλες χώρες σε ολόκληρο τον κόσμο, η Σομαλία για παράδειγμα – για την οποία δεν είμαι ειδικός – όπου είναι δύσκολο να κατανοήσει κανείς τι είναι κράτος και τι δεν είναι κράτος. Υπάρχουν, επίσης, άνθρωποι που δραπέτευουν από χώρες οι οποίες σπαράσσονται από πολέμους και που χρειάζονται προστασία. Θα μπορούσαμε να συντάξουμε ένα μακρύ κατάλογο με τέτοιες χώρες.

Έτσι, υπάρχουν πολλές χώρες που διαιρούνται από δυνάμεις της μίας ή της άλλης φατρίας, ορισμένες κρατικές και ορισμένες μη κρατικές. Μπορεί να είναι μόνο λίγες, αλλά η Ομάδα μου πιστεύει ότι θα πρέπει να τους προσφέρουμε προστασία: για αυτόν τον λόγο θα υποστηρίξουμε την τροπολογία αριθ. 42, η οποία φρονώ ότι θα πρέπει να τεθεί σε ψηφοφορία πριν από την τροπολογία αριθ. 41, καθώς είναι ισχυρότερη και κινείται προς διαφορετική κατεύθυνση. Εάν, στην τροπολογία αριθ. 41, διαγράφονταν οι λέξεις «και σημερινή πρακτική», δεν θα είχαμε τόσο μεγάλο πρόβλημα να την υποστηρίξουμε, διότι αναφέρει «σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης» και υπάρχουν ελάχιστα άτομα σε αυτό το Κοινοβούλιο που θα αντιτίθεντο σε κάποια αναφορά στη Σύμβαση της Γενεύης, την οποία υποστηρίζουμε.

Μόνο λίγα λόγια για τη διεύρυνση. Δημιουργείται μία μεγάλη πρόκληση. Πρέπει να διευθετήσουμε το συνολικό ζήτημα του ασύλου, των θεωρήσεων και της μετανάστευσης, πριν πραγματοποιηθεί η διεύρυνση, αλλά δεν πρέπει τότε να χρησιμοποιήσουμε το ζήτημα της διεύρυνσης για να απαιτήσουμε από τις υποψήφιες χώρες να έχουν υψηλότερα πρότυπα από αυτά που υιοθετούμε εμείς οι ίδιοι. Πολλές υποψήφιες χώρες τα πηγαίνουν πολύ καλά, και οι οικονομίες τους και το επίπεδο ζωής τους προσεγγίζουν αυτά των χωρών της ΕΕ. Η διεύρυνση δεν σημαίνει οικοδόμηση νέων, ισχυρότερων και απαραβίαστων εξωτερικών συνόρων. Εάν έχουμε μια πολύ επιτυχημένη Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν πρέπει να επιτρέψουμε να δημιουργεί αυτό έναν επιπλέον διαχωρισμό μεταξύ ημών και των χωρών οι οποίες θα βρίσκονται τότε εκτός μίας νέας, διευρυμένης Ένωσης 25 ή 27 κρατών.

Η διεύρυνση σημαίνει κοινή ανάληψη ευθυνών και την εξασφάλιση ότι οι άνθρωποι έχουν ευκαιρίες και δικαιώματα, και αυτό θα το υποστηρίξουμε.

1-111

Schmidt, Olle (ELDR). - (SV) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θα ήθελα να αναφερθώ στο πρόγραμμα ARGOS και να ευχαριστήσω καταρχάς τον κ. Oostlander για την καλή έκθεση που εκπόνησε. Κατά τη συζήτηση στην επιτροπή υιοθετήθηκαν ορισμένες προτάσεις οι οποίες ενίσχυσαν περαιτέρω την κοινή διάσταση του προγράμματος αυτού.

Είναι εξαιρετικά σημαντικό, κύριε Πρόεδρε, να υπογραμμιστεί η ανάγκη να διαθέτει η ΕΕ κοινή προσέγγιση στα ζητήματα ασύλου. Για τον λόγο αυτόν απαιτείται να ακολουθούνται παντού παρόμοιες διοικητικές διαδικασίες. Οι πρόσφυγες που φτάνουν στην Ευρώπη πρέπει να αντιμετωπίζονται με σεβασμό και ανθρωπισμό ως ισότιμα άτομα. Οι

άνθρωποι αυτοί δεν πρέπει να μεταφέρονται από το ένα κράτος μέλος στο άλλο σαν να ήταν εμπορεύματα, όπως δυστυχώς συμβαίνει τόσο συχνά στις μέρες μας.

Τα τελευταία χρόνια καταδεικνύουν με απόλυτη σαφήνεια την ανάγκη ενός κοινού προγράμματος και κοινής χρηματοδότησης στον τομέα του ασύλου. Απαιτείται, όπως ακριβώς ανέφεραν και άλλοι συνάδελφοι, κατάρτιση, ανταλλαγή εμπειριών και ανάπτυξη μίας κοινής πρακτικής. Οι υποψήφιες χώρες, στις οποίες θα βρίσκονται τα νέα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ, έχουν φυσικά να διαδραματίσουν επίσης σημαντικό ρόλο στο πλαίσιο αυτό.

Δυστυχώς, θα πρέπει, πιστεύω, να υπογραμμιστεί ότι η πολιτική της ΕΕ για το άσυλο και τη μετανάστευση χαρακτηριζόταν τα τελευταία χρόνια από απολύτως αντιφατικές τάσεις. Τα κράτη μέλη ακολουθούσαν συχνά βραχύπνοη και ασυλλόγιστη πολιτική, προκαλώντας με τον τρόπο αυτόν φρικτές ανθρώπινες τραγωδίες. Διερωτάται κάποτε κανείς εάν ορισμένα κράτη μέλη συναγωνίζονταν μεταξύ τους ποιο θα αγνοήσει περισσότερο τον ανθρωπισμό και τη νομική ασφάλεια.

Η Ομάδα των Φιλελευθέρων υπέβαλε, όπως ανέφερε ο κ. Oostlander, τροπολογία η οποία προτείνει έναν ευρύτερο ορισμό της έννοιας του πρόσφυγα στη Σύμβαση της Γενεύης. Βέβαια, η Σύμβαση της Γενεύης αποτελεί τον κύριο πυλώνα στον οποίο οφείλει να εδράζεται η πολιτική για το άσυλο και τη μετανάστευση, όμως χρειάζεται να προσαρμόσουμε την πρακτική μας για να λάβουμε υπόψη τις τελευταίες εξελίξεις. Όπως ανέφερε ο κ. Robert Evans, οι εμπειρίες των τελευταίων ετών κατέδειξαν την ανάγκη αυτή. Οι πρόσφυγες θα πρέπει να είναι σε θέση να ζητούν προστασία τόσο από το κράτος τους, όσο και από τα βασανιστήρια στη χώρα τους, και για τον λόγο αυτόν απαιτείται ένας ευρύτερος ορισμός της έννοιας του πρόσφυγα. Έναν τέτοιο, ευρύτερο ορισμό προτείναμε λοιπόν και ελπίζουμε να κάνει δεκτή το Σώμα την πρότασή μας.

1-112

Schröder, Ilka (GUE/NGL). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, με το πρόγραμμα ARGO θα καταστεί δυνατή η περαιτέρω ασφάλιση των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ εναντίον απρόσκλητων επισκεπτών. Το υπόδειγμα για την οχύρωση των συνόρων της ΕΕ αποτελεί στην προκειμένη περίπτωση το γερμανικό καθεστώς περιχαράκωσης στα πολωνικά σύνορα. Τα στοιχεία αυτής της στρατηγικής είναι οι κατάλληλα καταρτισμένοι αστυνομικοί, οι εγκαταστάσεις υψηλής τεχνολογίας, η αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των διαφόρων αρχών και η αυξημένη συμμετοχή – γνωρίζω ότι είστε ενθουσιασμένοι με την ιδέα αυτή, θα εκφράσω και εγώ την άποψή μου στη συνέχεια – των ιδιωτικών υπηρεσιών ασφαλείας και των πληροφοριοδοτών μεταξύ του πληθυσμού.

Το πρόγραμμα ARGO θα μεριμνήσει για την εξασφάλιση του ίδιου επιπέδου περιχαράκωσης στα νέα ανατολικά σύνορα της ΕΕ, προτού καταργηθούν οι έλεγχοι στα νέα εσωτερικά σύνορα βάσει της Συμφωνίας του Σένγκεν. Δεν είναι μυστικό ότι οι απολογητές μιας ευρωπαϊκής πολιτικής κατασταλτικού χαρακτήρα θεωρούν το μέτρο αυτό ως τον πυρήνα μιας ευρωπαϊκής συνοριακής αστυνομίας.

Στόχος του προγράμματος δράσης είναι η αποτελεσματική στεγανοποίηση εναντίον της εισόδου ανεπιθύμητων προσφύγων στην ΕΕ. Ως αποτέλεσμα, οι τελευταίοι δεν μπορούν να εισέρχονται στην ΕΕ παρά με τη βοήθεια των δικτύων παράνομων μεταναστών ως επί το πλείστον. Η ενίσχυση της στεγανοποίησης της ΕΕ – και αυτό επιδιώκεται – θα αυξήσει ακόμη περισσότερο την τιμή αυτής της υπηρεσίας, που παρέχεται σύμφωνα με τις αρχές της οικονομίας της αγοράς, και θα την καταστήσει πιο επικίνδυνη. Όλες οι θέσεις υπέρ των προσφύγων και κατά των δικτύων παράνομων μεταναστών είναι, στην καλύτερη περίπτωση, υποκρισίες και, στη χειρότερη περίπτωση, συμβολή στη θανατηφόρο περιχαράκωση των συνόρων. Οι προβλεφθείσες τροποποιήσεις της Σύμβασης για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Σένγκεν ανταποκρίνονται επίσης στους στόχους του προγράμματος δράσης ARGO. Παράλληλα με τον εξοπλισμό της συνοριακής αστυνομίας στα εξωτερικά σύνορα, η αστυνομία στο εσωτερικό της ΕΕ συσσωρεύει όλο και περισσότερες αρμοδιότητες.

Όταν, όπως στην προκειμένη περίπτωση, πρόκειται για τη συνεργασία μεταξύ των αρχών καταστολής, διαπιστώνω με ενδιαφέρον ότι ο ρόλος των συνόρων τίθεται σε δευτερεύουσα θέση. Η προβλεφθείσα τροποποίηση της Συμφωνίας του Σένγκεν δεν προβλέπει στην ουσία τίποτε άλλο από την παροχή περισσότερων εξουσιών και στις ξένες αστυνομικές δυνάμεις, στις περιπτώσεις διασυνοριακής παρακολούθησης. Στο μέλλον θα παρακολουθούνται όχι μόνο οι ύποπτοι αλλά και οι φίλες και φίλοι τους. Έτσι, η πρωτοβουλία επιδιώκει τον πρωταρχικό στόχο της ευρωπαϊκής διακυβέρνησης, δηλαδή την εφαρμογή κατασταλτικών μέτρων ασφαλείας, αντί για την εξασφάλιση και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ελευθεριών. Με τις προτάσεις τους, ο εισηγητής, κ. von Boetticher, και η Επιτροπή προσφέρουν ένα ακόμη παράδειγμα της αυταπάτης σύμφωνα με την οποία η ασφάλεια μπορεί να εξασφαλιστεί με τη λήψη περισσότερων αστυνομικών κατασταλτικών μέτρων.

Κατά συνέπεια, και οι δύο πρωτοβουλίες συμβάλλουν σε μια εξέλιξη που μεταμορφώνει απευθείας το εθνικό ανταγωνιστικό κράτος νεοφιλελεύθερων ιδεών σε ένα αστυνομικό, αυταρχικό κράτος ασφαλείας. Έτσι πραγματοποιείται ένα περαιτέρω βήμα προς τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού Μεγάλου Αδελφού.

1-113

Borghesio (NI). - *(IT)* Κύριε Πρόεδρε, ορισμένες παρατηρήσεις σχετικά με την έκθεση Oostlander. Θα ήθελα να προσθέσω και εγώ τις ευχαριστίες μου προς τον εισηγητή, αλλά δεν μπορώ να αποσιωπήσω ορισμένες παρατηρήσεις όσον αφορά το δικαίωμα ασύλου, μια ανθρωπιστική αρχή που κανένας πολιτισμένος άνθρωπος δεν μπορεί να μην αποδέχεται, αλλά η οποία πρέπει να οριοθετηθεί με ακρίβεια, εάν θέλουμε να αποφύγουμε τον σοβαρό και υπαρκτό κίνδυνο να χρησιμοποιηθεί για την παράνομη είσοδο λαθρομεταναστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που ασφαλώς δεν είναι αποδεκτή.

Το υπό εξέταση έγγραφο δηλώνει ότι επιθυμεί την αποφυγή της μετακίνησης όσων ζητούν άσυλο από μία χώρα της Ένωσης στην άλλη, αλλά τρέφουμε ορισμένες αμφιβολίες για τον βαθμό στον οποίον ο στόχος αυτός μπορεί να επιτευχθεί με μινιμαλιστικούς κανόνες, όπως αυτοί που προβλέπει η πρόταση, λαμβάνοντας υπόψη και το δικαίωμα που δίνεται στα κράτη να χορηγούν καλύτερες και ευρύτερες διευκολύνσεις σε όσους ζητούν άσυλο.

Επί του θέματος, θα ήθελα να επισημάνω δύο όρια της προτάσεως. Κατά πρώτο λόγο, υπάρχει πρόβλεψη πολλών προσφυγών στις δικαστικές αρχές για τη χορήγηση ή την απόρριψη επιχορηγήσεων, στέγης, περίθαλψης κλπ. Αυτό συνεπάγεται την ένταξη απερίοριστου αριθμού ατόμων στη δημόσια ασφάλιση, με απαιτούμενη νομική κατοχύρωση από το κράτος που τους φιλοξενεί, την οποία, σε πολλές περιπτώσεις, δεν αναγνωρίζει ούτε στους πολίτες του. Κατά δεύτερο λόγο, η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας του αιτούντος και των συγγενών που τον συνοδεύουν στο εσωτερικό έχει μία προφανή συνέπεια: όσο λιγότερες πιθανότητες έχει ο αιτών να του χορηγηθεί το άσυλο, τόσο πιο εύκολα θα προσπαθήσει να χαθούν τα ίχνη του, αυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο τον αριθμό των λαθρομεταναστών που εντοπίζονται με δυσκολία.

Πρόκειται συνεπώς για σοβαρά και συγκεκριμένα προβλήματα. Πράγματι, πολλοί νόμοι αντιμετωπίζουν τη θέση του αιτούντος σαν να ήταν η θέση ατόμου στο οποίο έχει ήδη αναγνωρισθεί αυτό το καθεστώς, ρυθμίζοντας για παράδειγμα την πρόσβαση σε δραστηριότητες μη σύντομης διάρκειας, όπως η επαγγελματική κατάρτιση.

Εν κατακλείδι, υπάρχουν αναγκαίες παρεμβάσεις στο ύψος του εγγράφου ώστε να μη μετατραπεί από οδηγία συγκεκριμένης και αποτελεσματικής υπεράσπισης όσων έχουν δικαίωμα ασύλου σε όργανο που θέτει εμπόδια. Εμείς αυτό φοβόμαστε ότι μπορεί να παρεμποδίσει την καταστολή της λαθρομετανάστευσης, ενός σοβαρού και ανησυχητικού φαινομένου.

1-114

Kaufmann (GUE/NGL). - *(DE)* Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση για τη θέσπιση του προγράμματος δράσης ARGO δεν καλύπτει επαρκώς τα αποφασιστικά σημεία. Χαιρετίζεται βέβαια το γεγονός ότι στην πρόταση για το πρόγραμμα, που διαδέχεται την πρωτοβουλία Odysseys, προβλέπεται μεταξύ άλλων η διάθεση κονδυλίων για τη βελτίωση της κατάρτισης των υπαλλήλων. Όμως σε τι χρησιμεύει ένα πρόγραμμα κατάρτισης, ανταλλαγής και συνεργασίας όταν οι γενικές συνθήκες που επικρατούν σήμερα παραμένουν αμετάβλητες!

Δεν είναι δυνατό να απελαύνονται οι αιτούντες άσυλο από τις εκάστοτε συνοριακές αρχές στα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ, όπως συμβαίνει σήμερα. Είναι απαράδεκτο να κινδυνεύουν, μέσω διαδοχικών απελάσεων, να καταλήξουν πάλι στο κράτος που τους καταδιώκει. Οι αιτήσεις ασύλου που υποβάλλουν πρέπει να εξετάζονται σε κάθε κράτος μέλος – όπως προβλέπεται στην πρόταση της Επιτροπής για μια οδηγία του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των προσώπων που ζητούν άσυλο στα κράτη μέλη – από μια ανεξάρτητη αρχή. Οι αιτούντες άσυλο πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αμφισβητούν τις αρνητικές διοικητικές αποφάσεις με ένδικα μέσα. Αυτή είναι η ελάχιστη εγγύηση που μπορούμε να απαιτήσουμε από μια κοινωνία που εφαρμόζει την αρχή του κράτους δικαίου.

Ας μην λησμονούμε ότι, όποια και αν είναι η ποιότητα της κατάρτισης των συνοριακών υπαλλήλων, όταν οι τελευταίοι επιφορτίζονται με καθήκοντα που υπερβαίνουν αναγκαστικά τις ικανότητές τους, όπως η λήψη αποφάσεων για την τύχη των αιτούντων άσυλο, η καλύτερη δυνατή κατάρτιση αποβαίνει άχρηστη.

1-115

Berthu (NI). - *(FR)* Κύριε Πρόεδρε, η διασυνοριακή παρακολούθηση είναι μια καλά καθορισμένη διαδικασία, η οποία επιτρέπει στους αστυνομικούς ενός κράτους μέλους που ασχολούνται με την παρακολούθηση ενός υπόπτου να συνεχίσουν το έργο τους, αν είναι ανάγκη, και πέρα από τα σύνορα ενός άλλου κράτους μέλους, αφού πρώτα υποβάλουν σε αυτό αίτηση δικαστικής συνδρομής.

Το σχέδιο απόφασης το οποίο εξετάζεται σήμερα κατόπιν προτάσεως του Βελγίου, της Ισπανίας και της Γαλλίας βελτιώνει αυτή τη διαδικασία κυρίως επεκτείνοντας τον κατάλογο των αξιόποινων πράξεων οι οποίες ενδέχεται να την κινητοποιήσουν. Η αρμόδια επί της ουσίας επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προτείνει, επιπλέον, να προστεθεί σε αυτόν τον κατάλογο η τρομοκρατία, πρόταση που φαίνεται εύλογη.

Ωστόσο, η έκθεση του Σώματος μας προκαλεί μια κάποια σύγχυση. Με άλλες τροπολογίες, οι οποίες, για παράδειγμα, επεκτείνουν το δικαίωμα της παρακολούθησης σε ορισμένους ιδιωτικούς χώρους, ή παρέχουν τη δυνατότητα σύλληψης των υπόπτων, εκτός από την απλή παρακολούθηση, σε ορισμένες περιπτώσεις, η αρμόδια επί της ουσίας επιτροπή του Κοινοβουλίου δίνει την εντύπωση ότι θέλει να χρησιμοποιήσει τη διασυνοριακή παρακολούθηση ως έναυσμα για να αποκτήσει δικαίωμα πολύπλευρης παρέμβασης στο πλαίσιο μιας Ένωσης χωρίς εσωτερικά σύνορα. Μια τέτοια εξέλιξη

πρέπει προφανώς να απορριφθεί, κύριε Πρόεδρε, καθότι ενδέχεται να προκαλέσει μελλοντικά σύγχυση ευθυνών με αποτέλεσμα τα μειονεκτήματα να είναι μεγαλύτερα από τα αναμενόμενα οφέλη.

1-116

Vitorino, Επιτροπή. - (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, θα ήθελα καταρχάς να ευχαριστήσω τους δύο εισηγητές, τον κ. Oostlander και τον κ. von Boetticher, για τις εξαιρετικές τους εκθέσεις.

Η πρώτη πρόταση την οποία συζητάμε σήμερα είναι μια πρόταση για ένα πρόγραμμα χρηματοδότησης που στοχεύει στην προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των εθνικών διοικήσεων που είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στους τομείς των άρθρων 62 και 63 της Συνθήκης. Το πρόγραμμα ARGO θα συμπληρώσει τις νομοθετικές πρωτοβουλίες που έχουν ξεκινήσει ή που θα έπρεπε να ξεκινήσουν σύμφωνα με τα άρθρα 62 και 63 της Συνθήκης. Παραδέχομαι, όπως και η κ. Kaufmann, ότι πρέπει να δούμε το πρόγραμμα σε στενή σχέση με το νομοθετικό κεκτημένο, κι ελπίζω ότι θα αποκτήσουμε νομοθετικό κεκτημένο. Όμως, πρέπει επίσης να παραδεχτούμε ότι, σε παρόμοιους τομείς, η ευρωπαϊκή νομοθεσία και η ενσωμάτωσή της στις εθνικές νομοθεσίες δεν είναι επαρκείς για να εναρμονίσουν τις πρακτικές. Ένας πολύ σημαντικός τομέας είναι οι πρακτικές τις οποίες εφαρμόζουν οι εθνικές υπηρεσίες όταν πρόκειται για τον έλεγχο των εξωτερικών συνόρων, την έκδοση θεωρήσεων ή τη ρύθμιση αιτήσεων ασύλου, καθώς και τις περιπτώσεις μετανάστευσης.

Όπως υπογράμμισαν πολλοί από εσάς, το πρόγραμμα ARGO πρόκειται να διαδεχτεί το πρόγραμμα Odysseus. Όμως, υπάρχουν ουσιαστικές διαφορές που θα ήταν καλύτερο να προσδιορίσουμε με πλήρη σαφήνεια. Καταρχάς, το ARGO είναι ένα πρόγραμμα διοικητικής συνεργασίας. Για αυτό και επικεντρώνεται πιο συγκεκριμένα στις εθνικές διοικήσεις και στις υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή του κοινοτικού κεκτημένου βάσει των άρθρων 62 και 63 της Συνθήκης. Είναι λάθος να ισχυριζόμαστε ότι πρόκειται αποκλειστικά για προγράμματα συνεργασίας ανάμεσα στις αστυνομικές δυνάμεις, διότι στον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης υπάρχουν πολύ σημαντικά καθήκοντα τα οποία ανήκουν στις υπηρεσίες της πολιτικής διοίκησης των κρατών μελών.

Στην προκείμενη περίπτωση – και πρέπει να το τονίσω, διότι ίσως στο σημείο αυτό να μην συμφωνούμε με τον κ. Oostlander – οι πρωταγωνιστές του προγράμματος είναι οι εθνικές διοικήσεις. Πράγματι, όταν θα αποκτήσουμε νομοθετικό κεκτημένο, το κύριο καθήκον σχετικά με την εφαρμογή του ευρωπαϊκού νομοθετικού κεκτημένου θα το έχουν οι εθνικές διοικήσεις των κρατών μελών. Το πρόγραμμα αυτό δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να μπορούν οι εθνικές διοικήσεις οι οποίες επωφελούνται από τις χρηματοδοτήσεις ARGO να αναθέτουν τα εκτελεστικά καθήκοντα των σχετικών προγραμμάτων σε μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες θα προτείνουν σχέδια και προγράμματα εφαρμογής, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους του προγράμματος.

Η νομική βάση του ARGO δεν καθιερώνει μόνο γενικούς στόχους, αλλά προσδιορίζει και πιο συγκεκριμένους σκοπούς σε καθέναν από τους τομείς: εξωτερικά σύνορα, θεωρήσεις, άσυλο, μετανάστευση. Το ARGO προβλέπει νέες μορφές δράσης, όπως είναι ο καθορισμός βέλτιστων πρακτικών, οι τεχνικές συλλογής, ανάλυσης και διακίνησης πληροφοριών, η ανάληψη δράσης σε τρίτες χώρες.

Επιστώ την προσοχή σας στο γεγονός ότι, στο θέμα του ελέγχου των εξωτερικών συνόρων, το κεκτημένο του Σένγκεν επιμερίστηκε, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανάμεσα σε σημαντικά στοιχεία που έχουν σχέση με τον πρώτο πυλώνα αλλά και σε στοιχεία που συνδέονται με τον τρίτο πυλώνα. Εδώ ακριβώς εντοπίζεται η δυσκολία να ξεχωρίσουμε την κοινοτική πτυχή από την πτυχή της διακυβερνητικής συνεργασίας, ώστε η δράση μας να έχει πιο σαφείς στόχους. Πάντως, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Oostlander που υποστήριξε την πρόταση της Επιτροπής και να τον διαβεβαιώσω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε με το πνεύμα πολλών από τις προτεινόμενες τροπολογίες, και ιδιαιτέρως αυτών που στοχεύουν στην ενίσχυση του ρόλου της Κοινότητας και αυτών που στοχεύουν στη συμπλήρωση ή την ενίσχυση των στόχων της διοικητικής συνεργασίας. Προτεραιότητα μας είναι να εγκριθεί το πρόγραμμα από το Συμβούλιο το ταχύτερο δυνατόν, ώστε η Επιτροπή να μπορέσει να ξεκινήσει, από το τρέχον κιόλας έτος, τις απαραίτητες διαδικασίες για την εφαρμογή του προγράμματος και να εκτελέσει όπως οφείλει τον προϋπολογισμό που έχει προβλεφθεί για το τρέχον έτος.

Όσον αφορά τη δεύτερη πρόταση, η οποία σχετίζεται με την τροπολογία επί του άρθρου 40 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, και η οποία προτάθηκε από το Βέλγιο, την Ισπανία και τη Γαλλία, έχει στόχο, όπως υπογραμμίζει ο κ. von Boetticher, να δώσει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, στην αστυνομία των κρατών μελών το δικαίωμα να συνεχίσουν να παρακολουθούν διακριτικά ένα άτομο ύποπτο για συμμετοχή σε κάποιο αδίκημα που μπορεί να προκαλέσει την απέλασή του, όταν αυτό το άτομο διασχίζει τα σύνορα. Θα ήθελα να τονίσω ότι, κατά τη γνώμη μου, μια τέτοια τροπολογία συμβάλλει στην αισθητή και συγκεκριμένη βελτίωση του έργου των υπηρεσιών που είναι επιφορτισμένες με την τήρηση του νόμου.

Όπως σημείωσε ο εισηγητής, η διασυνοριακή παρακολούθηση είναι ένα εργαλείο τήρησης της τάξης και της δημόσιας ασφάλειας, που έχει αποκτήσει πολύ μεγάλη σημασία, από τη στιγμή που καταργήθηκαν τα κοινά σύνορα ανάμεσα στα κράτη μέλη του Σένγκεν. Θα ήθελα επίσης να υπογραμμίσω ότι η προτεινόμενη τροποποίηση, ενώ βελτιώνει τις έρευνες, δεν θα αλλάξει το συναφές ισχύον νομικό πλαίσιο, καθώς οι εθνικές αρχές θα μπορούν να δρουν μόνο δυνάμει της δικής

τους εθνικής νομοθεσίας, όπως ακριβώς προβλέπεται από τη συνθήκη του Σένγκεν. Λυπάμαι, αλλά βρισκόμαστε αρκετά μακριά από τη δημιουργία ενός απολυταρχικού κράτους.

Εν κατακλείδι, οι δύο πρωτοβουλίες και προτάσεις που βρίσκονται επί τάπητος, και για τις οποίες πραγματοποιήθηκε πολύ σημαντικό έργο από την Επιτροπή Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, θα επιτρέψουν πιθανώς πολύ απτές προόδους στους τομείς οι οποίοι, πιστεύω, είναι ουσιαστικοί για τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης που σταδιακά δημιουργείται.

1-117

Πρόεδρος. - Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, στις 12.00.

1-118

Εξέταση αιτήσεων ασύλου

1-119

Πρόεδρος. - Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A5-0081/2002) του κ. Luís Marinho, εξ ονόματος της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου που αφορά τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας (COM (2001) 447 – C5-0403/2001 – 2001/0182(CNS)).

1-120

Marinho (PSE), εισηγητής. - (PT) Κύριε Πρόεδρε, όταν κάποιος κτυπά την πόρτα της Ευρώπης διαφεύγοντας από τη βία, τον πόλεμο, τον εμφύλιο πόλεμο είναι ένας πρόσφυγας στο πλαίσιο της Σύμβασης της Γενεύης και έρχεται να ζητήσει άσυλο στο όνομα των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεν είναι δυνατόν να του απαντήσουμε με αφέλεια ότι έκανε λάθος στην οδό ή τον αριθμό της πόρτας και ότι αυτό το θέμα δεν εξετάζεται εδώ, αλλά μάλλον σε κάποιο άλλο μέρος, κάπου αλλού, σε κάποια άλλη χώρα, την οποία κάποιος θα του υποδείξει, εάν επιμένει, εάν επιμένει και εάν ερωτά...

Για να αποφύγουμε αυτές και άλλες καταστάσεις που συχνά συναντούμε στην Ευρώπη, η Επιτροπή εκτόνησε έγκαιρα μία πρόταση κανονισμού, ένα είδος κώδικα του δικαιώματος ασύλου που αναφέρει, για κάθε κατάσταση και συγκεκριμένη περίπτωση, ποιος και πότε έχει υποχρέωση να δώσει απάντηση, ποια χώρα πρέπει να εξετάσει μία αίτηση ασύλου, εν ολίγοις ποια πόρτα ανοίγει μπροστά στην αγωνία ενός πρόσφυγα που το μόνο που ελπίζει είναι να εισακουστεί από κάποιον.

Η φύση του προβλήματος υποδεικνύει και το εύρος της πρωτοβουλίας. Δεν επιλύουμε αυτή τη στιγμή όλο το ζήτημα του ασύλου, αλλά προσπαθούμε βέβαια να κάνουμε ένα βήμα. Ως εισηγητής, είμαι υπερήφανος διότι καταβάλαμε κάθε προσπάθεια – και για αυτό έχω ήσυχη τη συνείδησή μου – προκειμένου να επιτύχουμε την έγκριση της πρωτοβουλίας αυτής, ενισχύοντας την Επιτροπή στον αγώνα που θα πρέπει ακόμη να διεξαγάγει με άλλα – ελπίζω όχι πολλά – κράτη μέλη. Και επομένως, ευχαριστώ τα μέλη και τους συναδέλφους της Επιτροπής Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών και όλως ιδιαιτέρως ευχαριστώ θερμά την εισηγήτρια, κυρία Eva Klampf, διότι χωρίς την προσπάθεια και κατανόησή της, δύσκολα θα δημιουργούσαμε σήμερα συνθήκες που να οδηγούν στην έγκριση αυτής της πρωτοβουλίας της Επιτροπής. Ευχαριστώ πολύ, κυρία Eva Klampf.

Διότι, κύριε Πρόεδρε, ζήσαμε χωρίς νόμο σε μία θάλασσα καλών προθέσεων. Κανόνες θα υπάρχουν, θα τους επικυρώνει όποιος θέλει, ισχύουν εδώ και όχι εκεί, κάποιες πόρτες ανοίγουν και άλλες κλείνουν, και σε αυτή την τελεματώδη ζώνη όπου το ελάχιστο Δίκαιο συγχέεται με την ανυπαρξία δικαίου, δημιουργούνται οι επιτήδριοι, τα κόλπα, οι δεξιότητες, η διαφυγή από τις αρχές. Και έτσι δημιουργούνται οι παράνομοι, τα δίκτυα, πολλαπλασιάζονται οι μαφίες, το έγκλημα, φυσικά ασυγχώρητο για εκείνον που το διαπράττει, αλλά εφικτό μόνο διότι τα κράτη, πρόσωπα ενάρετα, δεν συμφώνησαν ποτέ σε ελάχιστους κανόνες ώστε αντικειμενικά να αναλάβει κάποιος την ευθύνη για την εξέταση μίας αίτησης ασύλου.

Η πρόταση της Επιτροπής είναι θαρραλέα. Διασφαλίζει ότι μία αίτηση θα εξετάζεται πραγματικά, εμποδίζει το τη σύγχυση που δημιουργούν οι πολλαπλές αιτήσεις και η ύπαρξη περιφερομένων προσφύγων, και υποβάλλει αυτούς τους κανόνες στην εποπτεία της και στον έλεγχο του Δικαστηρίου. Βασικά, στηρίζεται στην αρχή ότι κάθε κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για τη μη ομαλή είσοδο ή παραμονή στην επικράτεια του ενός προσώπου που ζητά άσυλο, υποχρεώνοντας το κάθε κράτος να βελτιώσει τους δικούς του μηχανισμούς καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης. Η ευθύνη αυτή, με βάση αντικειμενικούς στόχους, σταματά μόνο μπροστά σε επιπρόσθετα κριτήρια που σχετίζονται με τις αξίες της συνένωσης του οικογενειακού νοικοκυριού. Οι ανήλικοι, επομένως, συνοδεύουν την αίτηση ασύλου του ενήλικα και όσοι δεν συνοδεύονται οδεύουν, στη διατύπωση που προτείνω, προς το κράτος όπου υπάρχει κάποιος συγγενής που τους θέλει ή που μπορεί να αναλάβει το βάρος. Κατά τον ίδιο τρόπο, μπορούν να καταργούνται τα κριτήρια εισόδου ή παραμονής όταν πρέπει να διασφαλιστεί η ενότητα της οικογενειακής ομάδας, όταν ένα από τα μέλη της έχει ήδη ζητήσει άσυλο σε ένα κράτος μέλος.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, είναι υπό εξέταση, λόγω της αρχικής πρότασης και των βιώσιμων τροπολογιών, και ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας επ' αυτών, η πιο ευρεία έννοια της οικογένειας: καλύπτει το γάμο και την *de facto* ένωση, όταν κάποιο κράτος τής παρέχει νομική αναγνώριση. Καταργείται, στην περίπτωση αυτή, η διάκριση σε σχέση με το φύλο, η συγγενική προστασία προς τους ανιόντες συγγενείς και τα ανήλικα παιδιά, διευρύνεται στα επιπλέον παιδιά και άλλους συγγενείς, όταν αποδεικνύεται η συγκατοίκηση και η εξάρτησή τους στη χώρα καταγωγής. Και επίσης, για ανθρωπιστικούς λόγους που συνδέονται με την υγεία ή άλλους λόγους, ο αιτών άσυλο θα μπορεί στη διατύπωση που εγκρίθηκε στην έκθεσή μου, να είναι μαζί με κάποιον άλλο συγγενή, όταν το κράτος εκτέλεσης της απόφασης το αποδεχτεί.

Κύριε Πρόεδρε, το βασικό είναι να διασφαλιστεί ότι ο αιτών άσυλο και ο πρόσφυγας που βρίσκεται από πίσω θα λαμβάνει μία απάντηση και ότι το ευρωπαϊκό νομικό πλέγμα θα εξυπηρετεί τα δικαιώματα των υποψηφίων, τις υποχρεώσεις των κρατών και θα αποτρέπει, λόγω απουσίας νόμου, να οδηγούμαστε σε εξάρσεις του ρατσισμού και της ξενοφοβίας. Η πρωτοβουλία αυτή μας διασφαλίζει αυτούς τους τρεις στόχους και πιστεύω, επομένως, ότι, φυσικά, θα εγκριθεί.

1-121

Sbarbati (ELDR), *συντάκτης γνωμοδότησης της Επιτροπής Αναφορών*. - (IT) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να συγχαρώ τον εισηγητή και, για να είμαστε ειλικρινείς, να υπενθυμίσω στη συνέχεια ότι πολύ συχνά τα κράτη μέλη παρέβλεψαν ένα πολύ απλό και προφανές γεγονός: στην Ιστορία, ανεξάρτητα από τις γεωγραφικές θέσεις, κανένα φράγμα δεν κατόρθωσε ποτέ να παρεμποδίσει έναν άνθρωπο που αναζητά καταφύγιο να βρει τον τρόπο να διαβεί τα σύνορα ή το ίδιο το φράγμα. Νομίζω συνεπώς ότι η έκθεση αυτή αντιμετωπίζει ορθά το πρόβλημα και επιχειρεί προπαντός να διατυπώσει μια αρκετά πειστική λύση, και στο πνεύμα θετικής υπέρβασης της ίδιας της Συνέλευσης του Δουβλίνου. Πρόκειται κατά συνέπεια για μια σημαντική προσέγγιση και για μια αναμφίβολη βελτίωση του ίδιου κανονισμού.

Σε σχέση με την πραγματική κατάσταση, πρέπει να πω ότι η έκθεση αυτή προσπαθεί να βρει μια ισορροπία μεταξύ δύο αντικρουόμενων αναγκών: αφενός, προσπαθεί να αποτρέψει την κατάχρηση της διαδικασίας ασύλου και, αφετέρου, προσπαθεί να επιτρέψει την πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα σε όσους το έχουν πραγματικά ανάγκη. Παράλληλα, υπάρχουν νέα κριτήρια και νέες εξαιρέσεις τις οποίες δεχόμαστε θετικά, ιδίως όσον αφορά την προστασία της ενότητας των οικογενειών σε ένα μόνο κράτος μέλος. Το ίδιο ισχύει και για ό,τι αφορά την ευθύνη του κράτους μέλους που δεν προβαίνει σε αποτελεσματική καταπολέμηση της παράνομης παρουσίας υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφός του, η οποία εξομοιώνεται με εκείνη του κράτους μέλους που δεν προβαίνει σε επαρκείς ελέγχους.

Πιστεύουμε συνεπώς ότι το Συμβούλιο πρέπει να θέσει σε εφαρμογή μια δίκαιη και αποτελεσματική διαδικασία χορήγησης ασύλου, μια σαφή και πρακτική μέθοδο στην οποία θα μπορούν να συμπεριληφθούν αυτές οι νέες διατάξεις που αφορούν τους μηχανισμούς για τον προσδιορισμό του αρμόδιου κράτους μέλους για την εξέταση μιας αίτησης ασύλου.

Εν κατακλείδι, κύριε Πρόεδρε, εκφράζουμε την ικανοποίησή μας για το περιεχόμενο του άρθρου 27 του κανονισμού το οποίο απαγορεύει κάθε διάκριση λόγω φύλου, φυλής, χρώματος, ακόμη και ηλικίας, ένα κριτήριο που μας πείθει και θεωρούμε ουσιαστικά προοδευτικό.

1-122

Klamt (PPE-DE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί κυρίες και κύριοι, θέλω να ευχαριστήσω την Επιτροπή για την ισορροπημένη και ρεαλιστική πρότασή της και τον κ. Maginlio για την έκθεση που εκπόνησε και την προθυμία του για εποικοδομητική συνεργασία. Η Επιτροπή Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων ενέκρινε την παρούσα έκθεση με ευρεία πλειοψηφία, ενισχύοντας έτσι την άποψη του εισηγητή. Η πρόταση της Επιτροπής αποτελεί αισθητή πρόοδο σε σύγκριση με τη σύμβαση του Δουβλίνου και, επομένως, ένα σημαντικό βήμα προς την καθιέρωση ενός κοινού ευρωπαϊκού συστήματος για την παροχή ασύλου.

Οι σημαντικότερες καινοτομίες είναι οι εξής:

Πρώτον: η υπογράμμιση της ευθύνης των κρατών μελών, όταν τα τελευταία επιτρέπουν την περαιτέρω διαμονή, στην επικράτειά τους, ατόμων που έχουν εισέλθει παράνομα σε αυτή.

Δεύτερον: η προσαρμογή των διαδικαστικών προθεσμιών στις προθεσμίες για την παροχή και ανάκληση του καθεστώτος του πρόσφυγα, με σκοπό την εξασφάλιση μιας ταχύτατης επεξεργασίας των αιτήσεων ασύλου.

Τρίτον: η θέσπιση διατάξεων που αποσκοπούν στη διατήρηση της ενότητας της οικογένειας του αιτούντος άσυλο.

Οι διαδικασίες για τον προσδιορισμό του αρμόδιου κράτους μέλους πρέπει επίσης να επιτρέπουν μια δίκαιη κατανομή των βαρών. Για τον λόγο αυτόν, η υποβολή αίτησης σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν επιτρέπεται να δημιουργεί ένα τετελεσμένο γεγονός, δηλαδή να αποτελεί κριτήριο για την αναγνώριση της αρμοδιότητας. Τα προβλεπόμενα μέτρα για

την απλοποίηση της διαδικασίας, με ταυτόχρονη επιτάχυνση της τελευταίας και διαφύλαξη της αρχής της ευθύνης, λαμβάνουν υπόψη την απαίτηση αυτή, όπως και η προβλεφθείσα ελάφρυνση του βάρους της απόδειξης κατά τον προσδιορισμό του αρμόδιου κράτους μέλους.

Χάρη στον συμβιβασμό που επιτύχαμε με τον εισηγητή, κατέστη δυνατό να υιοθετήσουμε μια έκθεση, στην Επιτροπή Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, η οποία δεν λαμβάνει υπόψη ατελέσφορες και μη αποδεκτές τροπολογίες. Έτσι, παρέχεται στην Επιτροπή, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο η δυνατότητα να βρουν από κοινού μια κατάλληλη λύση για τη ρύθμιση της αρμοδιότητας των κρατών μελών στον τομέα του ασύλου. Οι απορριφθείσες τροπολογίες, που προβλέπουν τη διεύρυνση της έννοιας της οικογένειας και τη διαγραφή σημαντικών τμημάτων του κανονισμού, υποβλήθηκαν τώρα εκ νέου. Η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος απορρίπτει τις τροπολογίες αυτές. Αυτό ισχύει ιδίως για τη γενικευμένη επέκταση της έννοιας «οικογένεια», π.χ. σε συγγενείς που είναι δικαιούχοι διατροφής και δεν ανήκουν στα στενά μέλη της οικογένειας.

Κατά την αυριανή ψηφοφορία, οφείλουμε επίσης να απορρίψουμε σαφώς τη διαγραφή βασικών τμημάτων του κανονισμού. Επαναλαμβάνω: η πρόταση της Επιτροπής είναι ρεαλιστική και ισορροπημένη. Επιφέρει μια σειρά από βελτιώσεις σε σχέση με τη σύμβαση του Δουβλίνου. Δεν υπάρχει λόγος να τροποποιηθεί το παρόν σχέδιο κατά τρόπο που, σε τελευταία ανάλυση, δεν θα ωφελεί ούτε τους αιτούντες άσυλο ούτε τα κράτη μέλη. Σας ευχαριστώ για την καλή συνεργασία.

1-123

Terrón i Cusí (PSE). - (ES) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς, θέλω να συγχαρώ τον εισηγητή για το περιεχόμενο της έκθεσής του και για τον τρόπο με τον οποίο εργάστηκε και ανέπτυξε με τις άλλες Ομάδες του Κοινοβουλίου έναν διάλογο που πιστεύω ότι υπήρξε θετικός, και θέλω επίσης να συγχαρώ την Επιτροπή για την αρχική της πρόταση.

Πιστεύω ότι πρέπει να υπενθυμιστεί σήμερα εδώ ότι λέμε στους πρόσφυγες ότι μόνο μία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα εξετάζει την αίτηση ασύλου τους. Αυτό είναι σαν να λέμε ότι δεκατέσσερις από τις δεκαπέντε ευρωπαϊκές χώρες δεν θα περιλαμβάνονται πλέον στον σχετικά μικρό κατάλογο των δημοκρατικών και ευημερυσών χωρών όπου ένας διωκόμενος πολίτης μπορεί να ζητήσει νόμιμα άσυλο.

Πιστεύω ότι αυτό μας αναθέτει, στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην ίδια την Ένωση, τη σοβαρή ευθύνη να προσφέρουμε, ως αντάλλαγμα, κάποιες σταθερές εγγυήσεις ασφάλειας σε αυτά τα πρόσωπα, από διάφορες απόψεις, που πρέπει να είναι συγκεκριμένα ο σεβασμός του προσώπου και της οικογένειάς του, η έγκριση μιας ταχείας απόφασης που να είναι ευνοϊκή για τα πρόσωπα που ζητούν άσυλο, η απαγόρευση κάθε διάκρισης και η εγγυημένη πρόσβαση των εν λόγω προσώπων στη δικαιοσύνη, ώστε να επικαλούνται την απόφαση αυτή στο αρμόδιο κράτος για να επανεξεταστεί η περίπτωση τους.

Καταλαβαίνω επίσης ότι αυτή η πρόταση είναι ένα αναγκαίο βήμα, που απαιτεί και άλλα για να αποκτήσει πλήρες νόημα. Πιστεύω ότι μπορούμε να δηλώσουμε πως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει αύριο να υποστηρίξει αυτή την πρόταση για να μπορέσει να προχωρήσει προς την κατεύθυνση που επισημάνθηκε ανωτέρω. Βλέπουμε πώς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχει προβλήματα να προχωρήσει στη σύνθεση αυτής της αρμονικής και ευρωπαϊκής πολιτικής ασύλου και πόσο δυσκολεύεται να κάνει αυτά τα βήματα και πιστεύω ότι θα ήταν πολύ σημαντικό να παράσχει αύριο το Κοινοβούλιο σθεναρή υποστήριξη στην πρόταση με την έννοια που υπέδειξα, ώστε, όλοι μαζί, να παροτρύνουμε το Συμβούλιο να αναλάβει την ευθύνη που συμφώνησε στο Τάμπερε.

Για αυτό, όπως είπε και ο εισηγητής, η Ομάδα μου και εγώ θα ζητήσουμε να εγκριθεί αυτή η έκθεση με τις τροπολογίες που έχουν ήδη εγκριθεί από την επιτροπή και με λίγες από αυτές που θα παρουσιαστούν στην Ολομέλεια.

1-124

Schmidt, Olle (ELDR). - (SV) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, επισκέφθηκα την προηγούμενη εβδομάδα τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, καθώς και τη *Republika Srbska*. Συνάδελφοι, μόλις δέκα χρόνια πέρασαν από τις φρικτές δολοφονίες και τις σφαγές αθώων ανθρώπων στο κέντρο της Ευρώπης, αυτής της Ευρώπης που όλοι επιθυμούσαμε να μην ξαναδεί ποτέ πια μαζικούς τάφους με πτώματα που να παρουσιάζουν ίχνη βασανιστηρίων. Όμως το αντίθετο συνέβη. Ακόμα και σήμερα ανακαλύπτονται μαζικοί τάφοι και εντοπίζονται οι ταυτότητες των πτωμάτων. Κι εγώ ακόμα είδα με τα ίδια μου τα μάτια τα πτώματα 500 ανθρώπων να βρίσκονται τοποθετημένα στη σειρά σε ένα εργοστάσιο.

Κύριε Πρόεδρε, ποτέ στο παρελθόν οι ελλείψεις στην πολιτική της ΕΕ δεν ήταν περισσότερο προφανείς. Όταν άρχισαν να συρρέουν τα κύματα των προσφύγων, η ΕΕ αντέδρασε με βραδύτητα, αδυνατώντας να αναλάβει δράση. Απουσίαζε μία κοινή προσέγγιση. Για τον λόγο αυτόν η έκθεση του κ. Marinho και η πρόταση της Επιτροπής είναι εξαιρετικά σημαντικές. Θα ήθελα να συγχαρώ τον εισηγητή για το έργο που πραγματοποίησε και για την ευαισθησία που επέδειξε.

Η Ομάδα των Φιλελευθέρων συμφωνεί με τις βασικές αρχές της προτάσεως σχετικά με το πώς θα πρέπει να αντιμετωπίζονται οι αιτούντες άσυλο, τι μεταχείριση θα πρέπει να τους προσφέρεται, καθώς και τι εξαιρέσεις θα πρέπει να προβλέπονται. Ζητούμε να καταστούν οι ισχύοντες κανόνες περισσότερο προβλέψιμοι και να λαμβάνονται περισσότερο

υπόψη οι επιθυμίες του κάθε ατόμου. Ένα μέρος των προτάσεων έγινε επίσης δεκτό μετά πολλών επαίνων από την επιτροπή.

Θα ήθελα να αναφέρω ορισμένα σημαντικά ζητήματα στο πλαίσιο αυτό. Θα πρέπει να λαμβάνονται περισσότερο υπόψη οι επιθυμίες του αιτούντος σχετικά με τη χώρα ασύλου. Έχουμε να κάνουμε με ανθρώπους! Οι κανόνες που καθορίζουν την υπεύθυνη χώρα θα πρέπει να είναι προβλέψιμοι και να εξασφαλίζουν νομική ασφάλεια. Ακόμα και άτομο άλλο, το οποίο δεν είναι συγγενής, αλλά έχει στενές σχέσεις με ανήλικο που ζητά άσυλο, θα πρέπει να μπορεί να αναλαμβάνει τη μέριμνα του ανηλικού αυτού, εφόσον αυτό είναι προς το συμφέρον του τελευταίου. Έτσι, η υπεύθυνη χώρα ασύλου θα μπορεί να καθορίζεται από τέτοιους παράγοντες. Ο αιτών άσυλο ο οποίος έχει μέλος της οικογένειάς του σε συγκεκριμένο κράτος μέλος θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να εξετάζεται η αίτησή του στο κράτος αυτό.

Η υποβολή ένστασης σχετικά με τη χώρα η οποία έχει την ευθύνη για την εξέταση της αίτησης θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την αναβολή της εξέτασης αυτής, έτσι ώστε ο αιτών άσυλο να μην αναγκάζεται να μεταβεί σε άλλο κράτος μέλος εν αναμονή της απόφασης. Τα προσωπικά δεδομένα του αιτούντος θα πρέπει να μπορούν να διατίθενται αποκλειστικά στα εμπλεκόμενα κράτη μέλη, και όχι σε όλα τα κράτη μέλη όπως προτείνει η Επιτροπή.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω ιδιαίτερα την τροπολογία 12, στην οποία αναφέρθηκε και η κ. Klamt. Θεωρούμε ότι ο σύντροφος και το άτομο με το οποίο συζεί ο αιτών άσυλο, ασχέτως φύλου, θα πρέπει να θεωρείται μέλος της οικογένειας στα κράτη μέλη τα οποία αντιμετωπίζουν ισότιμα τα ύπανδρα και ανύπανδρα ζεύγη. Η Επιτροπή είναι ασαφής στο σημείο αυτό, και απαιτείται διευκρίνιση. Ελπίζω να υποστηρίξει το Σώμα αύριο την τροπολογία αυτή.

Θα ήθελα, τέλος, να θέσω ένα άμεσο ερώτημα στον Επίτροπο Vitorino. Η πρόταση την οποία υποβάλατε θα έθετε τέλος σε αυτά τα αίσχη που διαδραματίζονται στο Sangatte στη Σήραγγα της Μάγχης, όπου οι άνθρωποι και οι ευθύνες για αυτούς γίνονται μπαλάκι του τένις μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών. Τί θα πράξετε προκειμένου, τώρα κιόλας, να δοθεί τέλος σε φαινόμενα όπως αυτά που παρατηρούνται στο Sangatte; Τί θα πράξετε προκειμένου, σε συντονισμό με το Λονδίνο και το Παρίσι, η πρόταση αυτή να γίνει πραγματικότητα, τώρα κιόλας;

1-125

Lambert (Verts/ALE). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, μέρος της απάντησης σε αυτήν την τελευταία ερώτηση θα ήταν ότι, εάν υπήρχε νόμιμη μέθοδος εισόδου στο ΗΒ για την υποβολή αίτησης ασύλου, πολλά από τα προβλήματα στο Sangatte θα λυνόταν. Όσον αφορά την έκθεση Marinho που συζητούμε, ωστόσο, η Ομάδα μου επικρίνει τη Σύμβαση του Δουβλίνου εδώ και πολύ καιρό για πολλούς λόγους, και ένας σημαντικός λόγος είναι ότι, κατά την άποψή μας, συσχετίζει τους μεταναστευτικούς ελέγχους με την αίτηση παροχής ασύλου, και τα δύο αυτά πράγματα δεν είναι απαραίτητα συναφή.

Γνωρίζουμε καλά ότι οι άνθρωποι επιλέγουν ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος ως τη χώρα προορισμού τους για πολλούς λόγους. Ίσως είναι μία χώρα για την οποία έχουν ακούσει. Ίσως έχουν οικογενειακούς δεσμούς εκεί. Ίσως ήδη υπάρχει στην περιοχή μία σημαντική κοινότητα ανθρώπων από την περιοχή τους. Η χώρα έχει, ίσως, τη φήμη ότι μεταχειρίζεται δίκαια τους αιτούντες άσυλο και δεν τους συμπεριφέρεται ως εν δυνάμει εγκληματίες, θέτοντάς τους υπό περιορισμούς. Ίσως προσφέρει επαγγελματικές ευκαιρίες. Ίσως η επιλογή τους να οφείλεται σε παλαιότερους αποικιακούς δεσμούς. Ίσως υπάρχει γλωσσικός σύνδεσμος. Υπάρχουν κάθε είδους αιτίες.

Από πολλές έρευνες αποδεικνύεται ότι οι αιτούντες άσυλο εγκαθίστανται καλύτερα, χαίρουν καλύτερης πνευματικής υγείας, μαθαίνουν γρηγορότερα τη γλώσσα της χώρας όπου κατοικούν – ιδιαίτερα τα παιδιά – εάν ισχύει κάποια από τις παραπάνω προϋποθέσεις. Όμως, γνωρίζουμε ότι οι αιτούντες άσυλο επιθυμούν, γενικά, να συνεισφέρουν στις κοινωνίες που τους δέχονται και δεν θέλουν να αισθάνονται σαν ανεπιθύμητο έρμα, καταδικασμένοι να ζουν από φιλανθρωπία και ανοχή. Η παροχή θετικών κινήτρων είναι, επομένως, εξαιρετικά σημαντική για μία επιτυχή πολιτική ασύλου.

Για εμάς, το Δουβλίνο φάνηκε να βασίζεται στην αρχή ότι η πρώτη «ασφαλής» χώρα ήταν ικανοποιητική για κάποιον που ζητά άσυλο. Βασιζόταν, επίσης, στην αρχή ότι η κυβέρνηση αυτής της χώρας είχε καθήκον να ασχοληθεί με τις υποθέσεις των εν λόγω ανθρώπων και να τους κρατήσει πράγματι στη χώρα. Γνωρίζουμε ότι, ως αποτέλεσμα της Σύμβασης του Δουβλίνου, δημιουργήθηκαν κάθε είδους προβλήματα, τόσο διοικητικά όσο και προβλήματα που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Οι νέες προτάσεις αναγνωρίζουν, τουλάχιστον, τη σημασία της οικογένειας, ακόμη και αν τα κριτήρια για τον ορισμό της «οικογένειας» δεν προχωρούν αρκετά: η Ομάδα μου έχει προτείνει τροπολογίες, διότι δεν πιστεύουμε ότι η πυρηνική οικογένεια είναι το μόνο βιώσιμο μοντέλο. Ωστόσο, οι προτάσεις ακόμη βασίζονται στην αρχή ότι κάθε κράτος μέλος είναι, κατά κάποιο τρόπο, υπόλογο σε όλα τα υπόλοιπα κράτη μέλη για την αποτυχία του να ελέγξει την είσοδο και τα σύνορα. Δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι οι χώρες με εκτεταμένα θαλάσσια ή χερσαία σύνορα, οι οποίες βρίσκονται κοντά σε χώρες προέλευσης, θα αποτελέσουν τα κύρια σημεία εισόδου και, επομένως, αναμένεται να φέρουν τη μεγαλύτερη ευθύνη για τους αιτούντες άσυλο, τους οποίους φροντίζει, πιθανώς, το ταμείο για τους πρόσφυγες.

Η Ομάδα μου διαφωνεί με αυτήν την προσέγγιση και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον έχουμε καταθέσει τροπολογίες με στόχο την αποσύνδεση των μεταναστευτικών ελέγχων από τη διεκπεραίωση των αιτήσεων παροχής ασύλου. Εάν

πραγματικά εκπληρώνουμε το καθήκον για το οποίο μίλησε η κ. Terrón i Cusi και χαράσσουμε μία υψηλών προδιαγραφών, αποτελεσματική και δίκαιη κοινή πολιτική ασύλου – πράγμα για το οποίο ορισμένες φορές αμφιβάλλω – τότε, οι θετικοί παράγοντες που καθορίζουν τη χώρα όπου υποβάλλεται η αίτηση παροχής ασύλου μπορούν, απλώς, να επιδράσουν ως ένα επιπρόσθετο θετικό στοιχείο. Εάν δεν δημιουργούμε χαράσσουμε μια τέτοια πολιτική, οι άνθρωποι θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να επιλέγουν πού ζητούν άσυλο.

1-126

Pirker (PPE-DE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, χαιρετίζω τις προτάσεις της Επιτροπής και υποστηρίζω και τον εισηγητή και την έκθεση, έτσι όπως η τελευταία ψηφίστηκε από την κοινοβουλευτική επιτροπή. Ωστόσο, θεωρώ ότι οι τροπολογίες που υπέβαλε η Ομάδα των Πρασίνων και άλλες είναι εντελώς απαράδεκτες και μη πρακτικές. Αν γίνουν αποδεκτές, αυτό θα έχει ως συνέπεια την απόρριψη ολόκληρης της έκθεσης. Για αυτό ελπίζω ότι η αρχική απόδοση της έκθεσης και οι προτάσεις της Επιτροπής θα τύχουν υποστήριξης.

Και θα σας εξηγήσω γιατί. Ως μέλη της Ομάδας των Πρασίνων, επιθυμείτε να επεκτείνετε την έννοια του όρου «οικογένεια» όσο το δυνατόν περισσότερο και να συμπεριλάβετε σε αυτή, πέρα από τα στενά μέλη της, τους εκ των πραγμάτων συγγενείς και φίλους. Έτσι θα ενισχύσετε μόνο τη μετανάστευση. Το θέμα μας όμως είναι η παροχή βοήθειας στους πρόσφυγες.

Θέλετε επίσης να προσφέρετε μια δυνατότητα επιλογής στους αιτούντες άσυλο, βάσει της οποίας, οι τελευταίοι θα μπορούν ουσιαστικά να αποφασίζουν οι ίδιοι σε ποιο κράτος μπορεί να τεθεί σε κίνηση η διαδικασία για τη χορήγηση ασύλου. Έτσι παραβιάζετε την αρχή του κράτους της πρώτης επαφής και της κατανομής των ευθυνών, που επιθυμούμε να καθιερώσουμε εμμέσως, και θα οξύνετε τελικά την κατάσταση στα κράτη που ούτως ή άλλως αντιμετωπίζουν ήδη σοβαρότατα προβλήματα σε σχέση με την ένταξη των αιτούντων. Επιδιώκετε επίσης την κατάργηση των μέσων που προβλέπουν η Επιτροπή και ο εισηγητής για την καταπολέμηση της κατάχρησης των διαδικασιών ασύλου, στις περιπτώσεις που υποβάλλονται πλαστογραφημένα ή άκυρα έγγραφα, θεωρήσεις που έχουν λήξει και ούτω καθεξής. Έτσι δεν αποδέχεστε μόνο τις καταχρήσεις, αλλά τις ενθαρρύνετε μάλιστα, ενισχύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο και την παραβίαση των ισχυουσών νομικών διατάξεων. Αυτό δεν θα το αποδεχτούμε σε καμία περίπτωση.

Εξάλλου, η επιθυμία σας να προσδώσετε σε όλα τα ένδικα μέσα ανασταλτικό χαρακτήρα παρεμποδίζει τη λήψη ταχύτατων και αξιόπιστων αποφάσεων και την ανεύρεση αποτελεσματικών λύσεων. Επαναλαμβάνω για μια και τελευταία φορά, όπως και στην κοινοβουλευτική επιτροπή, ότι η Ομάδα του ΕΛΚ υποστηρίζει τις προτάσεις της Επιτροπής και του εισηγητή. Αν όμως οι τροπολογίες σας, ή έστω και μια από αυτές, υποστηριχθούν από την πλειοψηφία, θα απορρίψουμε ολόκληρη την έκθεση.

1-127

Ceyhan (PSE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, θέλω καταρχάς να επαινέσω την εργασία του εισηγητή, ο οποίος κατέβαλε μεγάλη προσπάθεια για να ανταποκριθεί στην ανάγκη για μια όσο το δυνατό μεγαλύτερη βελτίωση της κοινοτικής πολιτικής ασύλου. Οι προτάσεις αποτελούν σαφώς γνώμονα για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Έλαβε πολύ σοβαρά υπόψη την αποστολή που θεσπίζεται στη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Δεν μπορώ παρά να ευχηθώ να ισχύει αυτό για όλους μας.

Θεωρώ ορθή τη διεξαγωγή μιας εκτενούς συζήτησης για την ευθύνη των κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή προσφύγων και την αρμοδιότητα σε σχέση με τις αιτήσεις ασύλου. Όλες αυτές οι δράσεις δεν ωφελούν μόνο τους πολίτες της Ένωσης αλλά και τους πρόσφυγες, οι οποίοι έτσι έχουν επίγνωση του τι ακριβώς μπορούν να αναμένουν. Λόγω της αυξημένης απειλής της τρομοκρατίας και της γενικής ανοδικής τάσης των προσφυγικών ρευμάτων σε διεθνή κλίμακα, οφείλουμε επιτέλους να καταστήσουμε σαφείς στους ανθρώπους αυτούς τις δυνατότητες που διαθέτουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για αυτό είναι ορθό να προσδιορίσουμε με ακρίβεια στην παρούσα πρόταση κανονισμού την έννοια της επανένωσης της οικογένειας και να μεριμνήσουμε ώστε να υπάρξει σαφήνεια στο σημείο αυτό.

Παράλληλα, η προώθηση της επανένωσης των οικογενειών είναι επίσης ορθή και σημαντική. Και οι δύο ενέργειες εξυπηρετούν τον σκοπό μιας συνεκτικής πολιτικής ασύλου. Η επιθυμία μας είναι να έχει κάθε κράτος το δικαίωμα να θέτει μια διαδικασία σε κίνηση βάσει της εθνικής του νομοθεσίας. Εν τούτοις, αυτό δεν πρέπει να παρεμποδίζει κανέναν να επωφελείται από τις γνώσεις άλλων κρατών μελών. Θέλουμε να χορηγούμε άσυλο και να παρεμποδίζουμε τις καταχρήσεις από κοινού. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι διαδικασίες πρέπει να είναι ενιαίες στα κράτη μέλη, αλλά ότι οι μεν πρέπει να διδάσκονται από τις εμπειρίες των δε, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να παρέχεται προστασία στους πρόσφυγες και να προλαμβάνονται οι καταχρήσεις.

Ένας περαιτέρω λόγος για τον οποίο εξετάζουμε τώρα τη ρύθμιση της ευθύνης κάθε κράτους μέλους είναι η ένταξη στην ΕΕ των πρώτων υποψηφίων κρατών στο εγγύς μέλλον. Ένα είναι βέβαιο: η ΕΕ πρέπει να έχει διευθετήσει όσο το δυνατόν περισσότερα προβλήματα στους τομείς της εσωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασύλου και μετανάστευσης που εφαρμόζει, προτού προσχωρήσουν σε αυτή τα πρώτα υποψήφια κράτη. Δεν μπορούμε να παρουσιάσουμε στα νέα κράτη μέλη μια ατελή πολιτική ασύλου. Θα αντιμετωπίσουν ούτως ή άλλως αρκετές δυσκολίες κατά τη διαδικασία ένταξης. Επομένως, η κοινοτική ρύθμιση για τον ακριβή προσδιορισμό της ευθύνης των κρατών μελών έναντι των προσφύγων πρέπει να θεσπιστεί τώρα, πριν από την ένταξη των πρώτων υποψηφίων κρατών.

Το σχέδιο μιας διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενός κοινού χώρου δικαιοσύνης θα καταστεί πιο αξιόπιστο και επιτυχημένο χάρη στην εργασία που πραγματοποιήσαμε για την εκπόνηση της παρούσας έκθεσης, αν κατορθώσουμε να πείσουμε τα κράτη μέλη να υποστηρίξουν μια κοινή ρύθμιση. Η παρούσα πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου προσφέρει μια ευκαιρία για την αξιολόγηση της εμπειρίας που αποκομίστηκε με τη Σύμβαση του Δουβλίνου και την ενσωμάτωσή της σε μια νέα νομοθεσία. Ελπίζω ότι θα το επιτύχουμε!

1-128

Ludford (ELDR). - (EN) Κύριε Πρόεδρε, είναι βεβαίως απαραίτητη η βελτίωση της λειτουργίας της Σύμβασης του Δουβλίνου και η μεταφορά της στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, υπό την εποπτεία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και του Κοινοβουλίου. Πρέπει να θέσουμε τέλος στα προβλήματα των προσφύγων «σε τροχιά». Οι αιτούντες άσυλο δεν είναι δέματα προς διανομή, είναι πραγματικά ανθρώπινα όντα που μπορεί να χρήζουν ή όχι ανθρωπιστικής προστασίας, όμως, σε κάθε περίπτωση, πρέπει να αντιμετωπίζονται με σεβασμό και αξιοπρέπεια. Οι περισσότεροι θα είναι εξουθενωμένοι, πολλοί θα είναι αποπροσανατολισμένοι, φοβισμένοι ή ευάλωτοι.

Είναι χρήσιμο να επαναλαμβάνεται από καιρού εις καιρόν ότι οι κύριες ευθύνες των κρατών μελών είναι η ταχεία διεκπεραίωση των αιτήσεων παροχής ασύλου, η γρήγορη ένταξη όσων γίνονται δεκτοί και η απομάκρυνση όσων δεν γίνονται δεκτοί. Αυτό δεν σημαίνει απλοποίηση των διαδικασιών, καθώς περιπτώσεις που αποφασίζονται απρόσεκτα ή άδικα κινδυνεύουν τελικά να πάρουν περισσότερο χρόνο εξαιτίας προσφυγών. Αυτό, με τη σειρά του, δεν σημαίνει αμφισβήτηση του δικαιώματος των αιτούντων να ασκούν προσφυγές. Μία από τις τροπολογίες της Ομάδας μου θα είχε ως αποτέλεσμα τον ανασταλτικό χαρακτήρα των προσφυγών. Εάν αυτό δεν ισχύει και ο αιτών μεταφερθεί, δεν θα μπορεί να διατηρήσει επαφή με τη διαδικασία ή τον δικηγόρο του, γεγονός που είναι άδικο.

Η Ομάδα μου στοχεύει, επίσης, στην περαιτέρω ενδυνάμωση των διατάξεων σχετικά με την οικογενειακή ενότητα. Μία από τις τροπολογίες μας θα έδινε μεγαλύτερα δικαιώματα επανένωσης στα ανύπαντρα ζευγάρια, συμπεριλαμβανομένων των ζευγαριών ομοφυλοφίλων. Συμμερίζομαστε, επίσης, την τροπολογία της Ομάδας των Πρασίνων, παρόλο που φοβούμαι ότι έχει λιγότερες πιθανότητες από τις δικές μας. Πρέπει να υπάρξει περαιτέρω εξέλιξη μέσω της σύγκλισης των εξελίξεων του οικογενειακού δικαίου σε εθνικό επίπεδο και των κανόνων μετανάστευσης και ελεύθερης διακίνησης της ΕΕ, στην αναγνώριση των ανύπαντρων συντρόφων ως οικογένεια, ιδίως, αλλά όχι μόνον, αυτών που είναι εγγεγραμμένοι ως σύντροφοι. Ευελπιστώ ότι η Ομάδα των Σοσιαλιστών θα υποστηρίξει την πολύ λογική θέση της Ομάδας του ΕΚΦΔΜ.

Κατανοώ τα κίνητρα όσων επιθυμούν να καθορίζεται ο τόπος διεκπεραίωσης της αίτησης παροχής ασύλου με βάση την ανεξάρτητη επιλογή του αιτούντος και όχι το κράτος που είναι υπεύθυνο για την είσοδο. Όμως, δυστυχώς, κάτι τέτοιο δεν είναι εφικτό, έως ότου υπάρξει κοινό σύστημα για τη μετανάστευση και την παροχή ασύλου το οποίο να λειτουργεί πλήρως και στο οποίο δεν θα υπάρχουν τεχνητές στρεβλώσεις που να επηρεάζουν αυτήν την επιλογή.

Επίσης, κατ' αυτόν τον τρόπο, το άσυλο συγχέεται με τη μετανάστευση. Το σύστημα παροχής ασύλου βασίζεται στην επείγουσα ανάγκη προστασίας. Εάν καθορίζεται αποκλειστικά από την επιλογή του προορισμού, κινδυνεύουμε τελικά να υπονομεύσουμε την ακεραιότητα του.

Αυτή η νέα πρόταση περιέχει μία ρήτρα, σύμφωνα με την οποία ένα κράτος μέλος υποχρεώνεται να αναλάβει την ευθύνη στις περιπτώσεις που συνειδητά έχει ανεχθεί την παράνομη διαμονή ανθρώπων στο έδαφός του για τουλάχιστον δύο μήνες. Αυτό θα κάλυπτε το Κέντρο του Sangatte, κοντά στο Καλαί. Ζητώ μετ' επιτάσεως από τη γαλλική κυβέρνηση να αναγνωρίσει τη λογική και την επιτακτική ανάγκη αυτής της πρότασης, μολονότι κατανοώ ότι αντιδρά στο Συμβούλιο. Σύντομα, θα χρειαστεί να αντιμετωπίσουμε την ανάγκη ύπαρξης μίας μεταναστευτικής οδού και οδού ασύλου προς την ΕΕ, και να αντιμετωπίσουμε επίσης το πρόβλημα των διακινητών λαθρομεταναστών. Όμως, δεν πρέπει να επιτραπεί να υποβόσκει η κατάσταση στο Sangatte. Το Κέντρο δεν μπορεί να κλείσει: αυτό θα ήταν απάνθρωπο και απλώς θα μετατόπιζε το πρόβλημα. Όμως, προκαλεί προβλήματα και κινδύνους, και το ΗΒ πρέπει να αναγνωρίσει ότι είναι και δικό του πρόβλημα. Πρέπει να υπάρξει επείγοντως μία διμερής λύση, η οποία να υποστηρίζεται από το νέο Δουβλίνο II, αλλά να επιτευχθεί μέσω πραγματικής διμερούς συμφωνίας.

1-129

Santini (PPE-DE). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι αυτό είναι ένα σχέδιο οδηγίας που καθορίζει μόνον ελάχιστα κριτήρια εφαρμογής, πράγμα που σημαίνει ότι το μεγαλύτερο πλεονέκτημα που ασφαλώς το διακρίνει είναι η μεγάλη ελαστικότητα που αφήνει στα κράτη μέλη για την εφαρμογή ενός τμήματος εθνικής νομοθεσίας και μέρους κοινών διατάξεων. Ωστόσο, μπορούμε να πούμε ότι η οδηγία αυτή είναι εν μέρει η λύση που ακολουθεί το πρόβλημα. Πράγματι, σε πολλές χώρες, αρχής γενομένης από την Ιταλία, οι ενέργειες αυτού του τύπου εφαρμόζονται προ πολλού για την αντιμετώπιση της μετανάστευσης που αποτελεί πραγματική κατάσταση έκτακτης ανάγκης.

Όσον αφορά το θέμα αυτό, νομίζω πως ακόμα μία φορά σε μια παρόμοια συζήτηση δεν είναι σε όλους ξεκάθαρη η διάκριση μεταξύ των τριών τύπων αιτήσεως ασύλου και κατά συνέπεια μεταξύ και των ατόμων που τις υποβάλλουν: πράγματι, υπάρχουν οι πολιτικοί πρόσφυγες, οι εκτοπισμένοι για λόγους καταστάσεων έκτακτης ανάγκης και οι κοινοί μετανάστες σε αναζήτηση εργασίας. Είναι προφανές ότι πρόκειται για τρεις διαφορετικές ανάγκες και κατά συνέπεια εξίσου διαφορετικές είναι οι λύσεις που θα μπορούσαν να ρυθμίσουν αυτές τις θέσεις.

Η οδηγία αυτή αναφέρεται και στα προγράμματα ARGO και Odysseus: δύο προγράμματα, πατέρας και γιος, με ένα κοινό στόχο, προγράμματα που κατορθώνουν να συνδυάσουν, ευτυχώς με μεγάλη επιτυχία, νομιμότητα και αυστηρότητα.

Άκουσα σε αυτήν τη συζήτηση ορισμένες πραγματικά υπερβολικές ανησυχίες. Κάποιοι μάλιστα είπε ότι θα μπορούσαμε να οδηγηθούμε σε ένα αστυνομικό κράτος. Ειλικρινά θα έλεγα πως δεν υπάρχει τέτοιος κίνδυνος: δεν ένοιωσα κανένα τέτοιο φόβο να πηγάζει από τη συζήτηση που προηγήθηκε. Σε αυτό το σημείο πρέπει όμως να πούμε ότι αν η αυστηρότητα σημαίνει προπαντός εγγύηση της νομιμότητας στις διαδικασίες χορήγησης ασύλου και όχι αστυνομικό κράτος· αν αυστηρότητα σημαίνει προπαντός διάκριση των μεταναστών που δεν έχουν τακτοποιηθεί από τους παράνομους μετανάστες και τους κακοποιούς, διάκριση μεταξύ τιμίων μεταναστών από τους λαθρεμπόρους ναρκωτικών και τους δουλεμπόρους, τότε, η αυστηρότητα, μια καλά σταθμισμένη αυστηρότητα, είναι ευπρόσδεκτη γιατί οι τίμιοι άνθρωποι δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν από αυτήν την αυστηρότητα και όσοι ζητούν άσυλο θα βρουν μόνο υποδοχή, κατανόηση και βοήθεια.

1-130

Coelho (PPE-DE). - (PT) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, αγαπητοί συνάδελφοι, το ζήτημα του ασύλου καταλαμβάνει σημαντική θέση στο πολιτικό πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, κυρίως μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, η οποία παραχώρησε νέες αρμοδιότητες στην Κοινότητα ανοίγοντας νέες δυνατότητες δράσης σε ευρωπαϊκή κλίμακα. Η πρόταση που συζητάμε σήμερα εδώ εντάσσεται στη δυναμική καθιέρωσης ενός κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου που θα βασίζεται στην πλήρη και συνολική εφαρμογή της Σύμβασης της Γενεύης, που επιχειρεί να δημιουργήσει μία σαφή μέθοδο, πιο απλή και λειτουργική σχετικά με τον προσδιορισμό του κράτους που θα είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υπεβλήθη σε ένα από τα κράτη μέλη από υπήκοο τρίτης χώρας στο πλαίσιο μία διαδικασίας ασύλου που επιδιώκει να είναι δίκαιη και αποτελεσματική.

Η πρόταση προβλέπει καινοτόμες διατάξεις που επιχειρούν να περιορίσουν τη διαδικασία, η οποία αποδείχθηκε πολύ χρονοβόρα, μέσω της πρόβλεψης πιο σύντομων διαδικασιών, καθώς επίσης και να αυξήσει την αποτελεσματικότητά τους διευκολύνοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών, επιχειρώντας με τον τρόπο αυτό τη δημιουργία ενός συστήματος το οποίο θα είναι δίκαιο και ανθρώπινο για τους αιτούντες άσυλο, γεγονός πολύ μεγάλης σημασίας, όχι μόνο για τους αιτούντες άσυλο αλλά επίσης και για τα ίδια τα κράτη μέλη, δημιουργώντας έναν ενιαίο κανονισμό, με άμεση δυνατότητα εφαρμογής σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, που θα διασφαλίζει ότι οποιαδήποτε αίτηση ασύλου θα υπόκειται εκ των πραγμάτων σε εξέταση, αποφεύγοντας ταυτόχρονα την υποβολή πολλαπλών αιτήσεων σε διάφορα κράτη μέλη.

Χαιρετίζω τις προσπάθειες του εισηγητή, κυρίου Luís Marinho, και της κυρίας Eva Klamt, που προσπάθησαν να διασφαλίσουν ένα ισορροπημένο κείμενο, προσαρμοσμένο στον επιδιωκόμενο στόχο. Επείγει τώρα να συνεργαστούμε όλοι για να αποφύγουμε την έγκριση σκόρπιων τροπολογιών που μπορεί να καταστρέψουν την ισορροπία του κειμένου το οποίο επιτεύχθηκε στην Επιτροπή Ελευθεριών και Δικαιωμάτων των Πολιτών.

1-131

Hedkvist Petersen (PSE). - (SV) Κύριε Πρόεδρε, πολύ εύκολα μπορεί να νιώσει κανείς ένα αίσθημα αδυναμίας απέναντι στην κατάσταση που αντιμετωπίζουμε στην Ευρώπη σχετικά με το άσυλο. Εύκολα μπορεί κανείς να νιώσει αδυναμία να βοηθήσει τα πλήθη των ανθρώπων που χρειάζονται προστασία, δεδομένης μάλιστα και της αδυναμίας που αντιμετωπίζουμε συχνά προκειμένου να ενσωματώσουμε τους μετανάστες και τους αιτούντες άσυλο στις κοινωνίες των χωρών μας.

Πρόκειται για ένα εξαιρετικά σημαντικό ζήτημα και θα ήθελα για τον λόγο αυτόν να ευχαριστήσω καταρχάς τον συνάδελφο Marinho για το έργο που πραγματοποίησε με την έκθεση αυτή. Θα ήθελα βέβαια να ευχαριστήσω και την Επιτροπή για την πρόταση που υπέβαλε. Θα ήθελα να υπογραμμίσω αυτό που ανέφερε ο κ. Marinho σχετικά με την ανάγκη να λάβουν τα κράτη μέλη σοβαρά υπόψη τους το ζήτημα αυτό και να περάσουν από τα λόγια στα έργα.

Η πρόταση σχετικά με την ευθύνη για τους αιτούντες άσυλο αποτέλεσε ένα μικρό, όμως πολύ σημαντικό βήμα για τη δημιουργία μίας κοινής πολιτικής για το άσυλο στην ΕΕ. Παρά τη Συμφωνία του Σένγκεν και την κατάργηση των συνόρων εντός του χώρου της ισχύος της, παραμένουν μεγάλες διαφορές μεταξύ του τρόπου υποδοχής των προσφύγων στα διάφορα κράτη μέλη και των δυνατοτήτων που υπάρχουν σε αυτά για την παροχή άδειας παραμονής. Η υποδοχή των προσφύγων και η εξέταση των αιτήσεών τους κατά τρόπο που να χαρακτηρίζεται από αλληλεγγύη είναι επομένως ένα στοιχείο σημαντικό, πρώτα από όλα για τους ίδιους τους αιτούντες. Χαίρομαι για τον λόγο αυτό που η ΕΕ μπορεί πλέον να πραγματοποιήσει ένα βήμα πέρα από τη Σύμβαση του Δουβλίνου. Με τη μείωση του χρόνου εξέτασης των αιτήσεων μειώνεται και ο κίνδυνος να υπάρχουν πολύ μακρές περιόδους αναμονής, με όλη την ανασφάλεια που αυτές συνεπάγονται για τους αιτούντες άσυλο.

Οι προτάσεις σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων των παιδιών όσον αφορά την οικογένειά τους είναι ιδιαίτερα σημαντικές. Στα παιδιά τα οποία εγκαταλείπονται προκειμένου να γλιτώσουν από πολέμους και καταπίεση θα πρέπει να εξασφαλίσουμε όσο το δυνατόν περισσότερη προστασία. Προς την κατεύθυνση αυτή θα συνέβαλλε σημαντικά ο διευρυμένος ορισμός της έννοιας της οικογένειας, τον οποίο έχουμε τώρα τη δυνατότητα να υιοθετήσουμε.

Θα ήθελα, τέλος, να υπογραμμίσω πόσο σημαντικό είναι να σεβόμαστε τις επιλογές των ανθρώπων σχετικά με τις οικογενειακές σχέσεις τους, και για αυτόν τον λόγο προσπαθούμε και στο σημείο αυτό να αντιμετωπίσουμε ισότιμα διάφορες μορφές συγκατοίκησης και συντροφικών σχέσεων.

1-132

Matikainen-Kallström (PPE-DE). - (FI) Κύριε Πρόεδρε, είναι σημαντικό το γεγονός ότι επικαιροποιείται η καλή Σύμβαση του Δουβλίνου – η οποία συνιστά τη βάση της πρότασης κανονισμού – προκειμένου να ανταποκριθεί στη συνθήκη του Άμστερνταμ. Ωστόσο, υπάρχει κίνδυνος να μην την βελτιώσουμε αλλά μάλλον να την καταστρέψουμε. Είναι υποχρεωτικό να υπάρξουν σαφείς κανόνες σχετικά με το ποιο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την κάθε αίτηση ασύλου. Είναι σημαντικό η προθεσμία εξέτασης των αναφορών να διαρκεί όσο τον δυνατόν λιγότερο. Όσο αποτελεσματικότερο είναι το ευρωπαϊκό σύστημα, τόσο καλύτερο είναι για όλα τα μέρη. Δεν είναι σωστό ο πραγματικά αιτών άσυλο να αναγκάζεται να περιμένει την εξέταση της αίτησής του για μεγάλο χρονικό διάστημα, λόγω γραφειοκρατίας, χωρίς να μπορεί να κάνει τίποτα. Τα κράτη μέλη πρέπει να μπορούν να επιταχύνουν την εξέταση των αιτήσεων ασύλου και των αιτήσεων ανάληψης. Ένας μήνας θεωρείται απαραίτητο όριο, από ανθρωπιστικής άποψης.

Η επιμέλεια των ανηλίκων δεν είναι πάντοτε σαφές ζήτημα, στην περίπτωση που οι βιολογικοί παππούδες και οι γιαγιάδες αδυνατούν να την αναλάβουν. Δεν είναι απαραίτητα προς όφελος του παιδιού να μπορεί να αναλάβει την επιμέλεια του οποιοσδήποτε εμφανιστεί εθελουσίως ως συγγενής. Το ίδιο μπορεί να ισχύει και στην περίπτωση της παράνομης εισόδου, όταν κινδυνεύει το πρόνομο εκείνων που πραγματικά αιτούνται άσυλο. Η έννοια της επιμέλειας πρέπει να οριστεί σαφώς. Οι διαφορές μεταξύ Νότου και Βορρά όσον αφορά την έννοια της οικογένειας είναι μεγάλες. Ποια είναι η πυρηνική οικογένεια; Είναι οι γονείς και τα παιδιά ή όλοι οι πιθανοί συγγενείς μέχρι τα δεύτερα ξαδέλφια; Η εξέταση της οδηγίας σχετικά με την επανένωση της οικογένειας δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί είναι λοιπόν παράλογο να ορίσουμε την έννοια της οικογένειας σε κάθε οδηγία χωριστά. Η οδηγία σχετικά με τη επανένωση της οικογένειας πρέπει να τεθεί σύντομα σε ισχύ.

1-133

Vitorino, Επιτροπή. - (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι βουλευτές, η πρόταση κανονισμού που στοχεύει στη αντικατάσταση της Σύμβασης του Δουβλίνου από ένα εργαλείο κοινοτικού δικαίου συμπεριλαμβάνεται, όπως προβλέπει το άρθρο 63 της Συνθήκης, στο πακέτο μέτρων που ζητήθηκε στο Τάμπερε και που περιλαμβάνει, εκτός από τον κανονισμό αυτόν, τρεις προτάσεις οδηγιών με θέματα τις ελάχιστες κοινές προδιαγραφές που σχετίζονται με τις διαδικασίες ασύλου, τις ελάχιστες κοινές προδιαγραφές που σχετίζονται με τις συνθήκες υποδοχής των αιτούντων άσυλο, καθώς και τα κριτήρια χορήγησης του καθεστώτος του πρόσφυγα ή της επικουρικής προστασίας και το περιεχόμενο αυτών των καθεστώτων. Η επεξεργασία της είναι αποτέλεσμα εκτενούς διαβούλευσης, βάσει εγγράφου εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής, με τα κράτη μέλη, την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Χάρη στην εξαιρετική εργασία του εισηγητή, του κ. Marinho, τον οποίο συχαίρω, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα προσθέσει το δικό του λιθαράκι στο θέμα αυτό.

Είναι αλήθεια ότι, εάν εφαρμόζαμε ενιαίο σύστημα ασύλου, του οποίου όλα τα στοιχεία θα ήταν εναρμονισμένα, η πιο πρακτική λύση θα ήταν ίσως να αναγνωρίζουμε την ευθύνη του κράτους στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση. Τα πράγματα, όμως, είναι διαφορετικά. Αυτή τη στιγμή ισχύει ένα πλαίσιο εντός του οποίου η εναρμόνιση στηρίζεται σε ελάχιστες κοινές προδιαγραφές. Είναι ανάγκη να αναγνωρίσουμε ότι σήμερα, εφόσον η εναρμόνιση είναι πολύ περιορισμένη, η πιο ρεαλιστική και πιο αποτελεσματική λύση είναι να δεχτούμε ότι το κράτος που θα αποφασίζει για την αίτηση ασύλου μέσα σε πνεύμα αλληλεγγύης και ειλικρινούς συνεργασίας είναι το κράτος που ευθύνεται για την είσοδο των προσφύγων στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά συνέπεια, η πρόταση της Επιτροπής βασίζεται στην ίδια αρχή με τη Σύμβαση του Δουβλίνου. Η εξέταση μιας αίτησης ασύλου αποτελεί αρμοδιότητα του κράτους που συμμετείχε κατά το μεγαλύτερο μέρος στην είσοδο ή την παραμονή του αιτούντος άσυλο στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκτός βέβαια από πολύ συγκεκριμένες περιπτώσεις που έχουν σκοπό να προστατεύσουν την ενότητα των οικογενειών.

Ωστόσο, είναι ανάγκη να παραδεχτούμε ότι η Σύμβαση του Δουβλίνου δεν είχε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Θα πρέπει να παραδειγματιζόμαστε από τα λάθη του παρελθόντος. Για αυτόν τον λόγο προτείναμε πολλές καινοτομίες: νέες διατάξεις οι οποίες τονίζουν την ευθύνη που αποκτά ένα κράτος μέλος απέναντι στα άλλα, όταν δεν επιλύει χρόνιες περιπτώσεις παραμονής παράνομων μεταναστών στο έδαφός του, πολύ πιο σύντομες προθεσμίες προκειμένου να εξετάζονται ταχέως οι αιτήσεις ασύλου, προς το συμφέρον των ατόμων που έχουν όντως ανάγκη ασύλου, και προκειμένου να μη βρίσκονται οι αιτούντες για μεγάλο διάστημα σε άγνοια σχετικά με την έκβαση της αίτησης ασύλου τους, παράταση των προθεσμιών για τη μεταφορά των ενδιαφερόμενων προσώπων στο αρμόδιο κράτος, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι πρακτικές δυσκολίες διευθέτησης των συναφών υποθέσεων, και νέες ρυθμίσεις που στοχεύουν στη διατήρηση της ενότητας των οικογενειών των αιτούντων άσυλο, αν φυσικά κάτι τέτοιο συμβαδίζει με τον στόχο της ταχείας εξέτασης των αιτήσεων ασύλου.

Η απάντηση στην ερώτηση του κ. Olle Schmidt είναι η εξής: πρώτον, θέσπιση σαφών κανόνων σχετικά με την ευθύνη του κράτους μέλους, δεύτερον, διευκρινίσεις, οι οποίες θα προστεθούν στην πρότασή μας, σχετικά με τις αποδείξεις που απαιτούνται για τον προσδιορισμό των υπεύθυνων κρατών και, τέλος, κανόνες για την επακόλουθη ευθύνη του κράτους που επιδεικνύει υπερβολική επιείκεια.

Η Επιτροπή γνωρίζει καλά ότι κανένα σύστημα προσδιορισμού της ευθύνης σε θέματα ασύλου δεν μπορεί να είναι τέλειο. Όπως σωστά επεσήμανε η κ. Sarbati στην έκθεσή της προς την Επιτροπή Αναφορών, επιχειρήσαμε να επιτύχουμε μια ισορροπία, αρκετά δύσκολη, το αναγνωρίζω, ανάμεσα στο έννομο συμφέρον, από τη μια πλευρά, των κρατών μελών όσον αφορά την καταπολέμηση του φαινομένου του *asylum shopping* και των πολλαπλών αιτήσεων που υποβάλλει το ίδιο άτομο για να παραμείνει για περισσότερο χρονικό διάστημα στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, από την άλλη πλευρά, των αιτούντων άσυλο όσον αφορά την εξέταση της αίτησής τους μέσα σε λογικό χρονικό διάστημα και την αποφυγή μακροχρόνιου χωρισμού τους από τα μέλη της οικογένειάς τους, εφόσον δεν συντρέχει κανένας σοβαρός λόγος για να μην εξεταστεί η αίτησή τους στο ίδιο κράτος μέλος.

Η Επιτροπή δύναται να δεχτεί τις τροπολογίες που προτάθηκαν από τον εισηγητή και οι οποίες, κατά τη γνώμη της, βελτιώνουν το κείμενο και καθιστούν πιο αποτελεσματικές τις προθέσεις που είχε η επιτροπή όταν το συνέτασσε. Ωστόσο, είμαι βέβαιος πως δεν θα εκπλαγείτε με την άρνηση της Επιτροπής να δεχθεί εκείνες τις τροπολογίες που εμπνέονται από άλλη λογική, και οι οποίες, όσο σεβαστές και να είναι, αλλοιώνουν την πρόταση και έρχονται σε αντίθεση με την επιλογή της Επιτροπής να διαμορφώσει ένα ρεαλιστικό, λογικό και αποτελεσματικό κείμενο όσο το δυνατόν πιο σύντομα.

1-134

Πρόεδρος. - Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, στις 12.00.¹

(Η συνεδρίαση λήγει στις 21.25)

¹. Ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2002 .5	
Επανάληψη της συνόδου.....5	
Νεκρολογία5	
Διάταξη των εργασιών6	
Ασφάλεια στους διεθνείς ποδοσφαιρικούς αγώνες 13	
Ευρωπαϊκό δίκτυο σημείων επαφής (γενοκτονίες, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου) 19	
Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις 21	
Προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου 25	
Μετανάστευση, σύνορα, άσυλο, θεωρήσεις.....33	
Εξέταση αιτήσεων ασύλου.....41	